

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Ing. Františka Ujčík a JUDr. Marie Minářové v hlavním líčení konaném dne 17. září 2020

takto:

obžalování

J.A., nar. XXXXX, trv. bytem XXXXX, zaměstnán jako hlavní stavbyvedoucí

L.B., nar. XXXXX, trv. bytem XXXXX, důchodce

M.Š., nar. XXXXX, trv. bytem XXXXX, projektový manager,

J.V., nar. XXXXX, trv. bytem XXXXX, OSVČ,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťují obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že:

1) **J.A.** jako hlavní stavbyvedoucí společnosti XXXXX, zhotovitele díla fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) Vranovská Ves, v Písku v blíže neurčené době v listopadu 2010 s datací ke dni 15. 11. 2010 za účelem získání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. v řízení vedeném Stavebním úřadem Obecního úřadu Šumná (dále jen

StÚ Šumná) vystavil nepravdivé "Prohlášení o kompletnosti a jakosti", ve kterém nepravdivě uvedl, že provedení předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametřům a předepsaným technickým normám, kdy toto Prohlášení bylo následně M.Š. doručeno na StÚ Šumná a založeno do spisového materiálu vedeného v řízení o vydání kolaudačního souhlasu žadatele společnosti XXXXX, zastoupené společností XXXXX, se sídlem XXXXX; v téže věci dne 1. 12. 2010 vystavil a podepsal nepravdivé "Prohlášení o vyklizení staveniště" stavby FVE Vranovská Ves, ve kterém uvedl, že stavba je k tomuto dni vyklizena a obaly a odpady zlikvidovány v souladu s platnými předpisy, které bylo založeno do uvedeného spisového materiálu v řízení o udělení kolaudačního souhlasu vedeného u StÚ Šumná a dále dne 21. 11. 2010 převzal nepravdivé zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, které byly vypracovány J.V., o nichž mu muselo být známo, že budou další osobou doručeny na Energetický regulační úřad, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava (dále jen ERÚ) jako podklady pro získání licence pro provoz FVE a společnosti E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F. A. GERSTNERA 2151/6, 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE jak podklady pro připojení FVE k distribuční soustavě a k uzavření smlouvy dodávkách elektřiny, kdy následně tyto jím podepsané revizní zprávy byly dne 29. 11. 2010 doručeny na podatelnu ERÚ v Jihlavě a uloženy jako příloha do spisového materiálu Čj. 12581-10/2010-ERÚ vedeného k žádosti o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, žadatele XXXXX a byly též doručeny společnosti E.ON Distribuce, a.s. jako povinná příloha k žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní k síti dle čl. IV Smlouvy o připojení zařízení výrobce elektřiny k distribuční soustavě č. 7000129768000010 (dále jen Smlouva o připojení) a dle ustanovení části 13.1 přílohy č. 4 Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, ačkoli věděl, že k datu vystavení Prohlášení o kompletnosti a Prohlášení o vyklizení staveniště a k datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti zcela dokončena a zároveň mu bylo známo, že Prohlášení o kompletnosti bude následně předloženo StÚ Šumná k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, který bude následně předložen ERÚ jako nezbytný podklad žádosti o udělení licence a revizní zprávy budou předloženy na ERÚ k žádosti o vydání licence a na E.ON Distribuce, a.s. ke schválení výrobní jakožto předpokladu plnění podmínek dle Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

2) **M.Š.** jako jediný zástupce pověřený jednáním ve věcech technických na základě Rámcové mandátní smlouvy o zabezpečení výkonu investorské inženýrské činnosti č. 10/03 (dále jen Rámcová smlouva) mezi společností XXXXX, se sídlem XXXXX (mandant) a společností XXXXX, se sídlem XXXXX (mandatář), jejímž předmětem plnění bylo zajistit bezproblémovou realizaci stavebních prací a dodávek dle schválené projektové dokumentace a podmínek investora, bezproblémové vydání kolaudačního souhlasu a řádné uvedení provedené stavby do provozu, přičemž dle čl. VIII. této smlouvy byl mandatář povinen činnost vykonávat osobně a na svou odpovědnost, v blíže nezjištěné době předcházející 23. 11. 2010 doručil na StÚ Šumná k založení do spisového materiálu vedeného ve věci výstavby FVE Vranovská Ves nepravdivé Prohlášení o kompletnosti, ve kterém společnost XXXXX prohlašuje, že provedení uvedeného předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametřům a předepsaným technickým normám, podepsané J.A. ke dni 15. 11. 2010 a dále dne 23. 11. 2010 byl jako zástupce společnosti XXXXX přítomen úkonu, který provedl StÚ Šumná ve věci vydání kolaudačního souhlasu na stavbu fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark - dočasná stavba v řízení zahájeném na žádost společnosti XXXXX (kontrolní prohlídka stavby před vydáním kolaudačního souhlasu), při kterém předal zástupci StÚ Šumná L.B. nepravdivé revizní zprávy vypracované J.V. a technickou zprávu a výkresy skutečného provedení stavby k 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX, ačkoli věděl, že k datu Prohlášení o kompletnosti a k datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti dokončena a výkresy skutečného provedení neodpovídají faktickému stavu výstavby a zároveň mu muselo být

známo, že doručené Prohlášení o kompletnosti a předané revizní zprávy a výkresy skutečného provedení stavby jsou nezbytnými přílohami, bez nichž by žádosti o vydání kolaudačních souhlasů nebylo ze strany StÚ Šumná vyhověno a že tyto kolaudační souhlasy a revizní zprávy jsou nutnou podmínkou pro vydání licence na ERÚ a pro E.ON Distribuce, a.s. pro schválení výroby a plnění podmínek Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

3) **J.V.** jako revizní technik elektrických zařízení bez omezení napětí tř. A+B, ev. č. XXXXX vypracoval ve dnech 5. až 21. 11. 2010 nepravdivou "Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení", jejíž nedílnou součástí jsou jednotlivé revizní zprávy rozvodů NN/DC trafostanic TS 1-14, vypracované pod č. 1267/2010- 1280/2010, kdy v celkovém posudku uvedl, že "Provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopno provozu", uvedené revizní zprávy byly následně převzaty společností XXXXX a doručeny k založení do spisového materiálu StÚ Šumná, dále převzaty J.A. za společnost XXXXX a doručeny dne 29. 11. 2010 na ERÚ jako příloha do spisového materiálu Čj. 12581- 10/2010-ERÚ vedeného k žádosti o udělení licence a též byly doručeny společnosti E.ON Distribuce, a.s., jako povinná příloha k žádosti výrobce o první paralelní připojení výroby k síti dle Smlouvy o připojení a Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, kdy při řádně prováděné revizi elektrického zařízení by J.V. musel zjistit, že FVE Vranovská Ves nebyla k 21. 11. 2010 ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize elektrického zařízení v souladu s příslušnými právními předpisy a technickými normami a zároveň věděl, že tato nepravdivá revizní zpráva bude předložena příslušnému stavebnímu úřadu a ERÚ do správního spisu k žádosti o vydání licence a společnosti E.ON Distribuce a.s. k žádosti o provedení prvního paralelního připojení a jakožto předpoklad pro následné plnění podmínek Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

4) **L.B.** jako oprávněná úřední osoba Stavebního úřadu Šumná na základě žádostí o vydání kolaudačního souhlasu společnosti XXXXX, zastoupené společností XXXXX, doručených na StÚ Šumná dne 5. 11. 2010, vydal dne 23. 11. 2010 kolaudační souhlasy s užíváním stavby č. 53- 55/2010 pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let, a to na základě závěrečné kontrolní prohlídky provedené pro všechny tři etapy dne 22. 11. 2010 mezi 10:00-10:45 hod. za přítomnosti M.Š. a prohlídku uzavřel konstatováním, že stavba je provedena dle schválené změny ze dne 3. 11. 2010, ačkoli

a) byly v rozporu co do celkového počtu fotovoltaických panelů (dále jen FVP) předložené revizní zprávy k jednotlivým trafostanicím TS1-TS14, vypracované J.V. a převzaté společností XXXXX, a to s celkovou revizní zprávou, za provozovatele převzatou dne 21. 11. 2010 J.A., která byla též do spisu StÚ Šumná doložena, ale také v rozporu s počtem uvedeným v kapitole 2. Popis systému FVE technické zprávy ze dne 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX a založené do spisu StÚ Šumná,

b) byla v rozporu do spisu StÚ Šumná doložená Prohlášení o kompletnosti (viz výše bod 1) a Prohlášení zhotovitele k provedenému dílu, vystavená za společnost XXXXX, se sídlem XXXXX dne 19. 11. 2010 J.J., ve kterém společnost prohlásila, že dodávka, montáž a příprava před uvedením do provozu elektroinstalace na FVE Vranovská Ves byly provedeny na základě předané projektové dokumentace pro realizaci stavby a dílo je schopné bezpečného provozu, se zápisy ve stavebním deníku (dále jen SD) společnosti XXXXX z období od 15. 11. 2010 do 21. 11. 2010, taktéž doložených do spisového materiálu StÚ Šumná,

c) byla v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z. za společnost XXXXX, doložená do spisu StÚ Šumná se skutečným fyzicky realizovaným

stavem výstavby FVE k uvedenému dni, neboť minimálně do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce na technologii a následně nejméně od 27. 11. 2010 do 9. 12. 2010 probíhaly na celé ploše FVE práce spočívající v montáži odpovídajícího množství konstrukcí a montáži a zapojování fotovoltaických panelů v celkovém počtu 2.450 ks

a výše uvedené skutečnosti by musel L.B. při řádně vykonané kontrolní prohlídce a porovnání jednotlivých předložených podkladů vzájemně a se skutečným stavem zjistit, zaprotokolovat a následně by nemohl vydat výše uvedené kolaudační souhlasy s užíváním stavby, o kterých mu muselo být známo, že je jich zapotřebí jako nutné přílohy pro řízení o vydání licence pro danou výrobu na ERÚ; současně si musel být vědom skutečnosti, že na základě jím vydaného kolaudačního souhlasu bude elektrárně umožněn její provoz, že bude nezbytným podkladem pro vydání licence na výrobu energie a tedy předpokladem pro získání nároku na podporované výkupní ceny energie z fotovoltaických zdrojů,

takto J.A., M.Š. a J.V. záměrně klamali

a) Stavební úřad Šumná za účelem vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let,

b) Energetický regulační úřad za účelem vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby a

c) společnost E.ON Distribuce a.s. za účelem provedení připojení k distribuční soustavě a následné plnění podmínek Smlouvy o připojení, a takto jednali za účelem neoprávněného získání nároku na prodej elektřiny za garantovanou podporovanou výkupní cenu energie

a L.B. při závěrečné kontrolní prohlídce FVE Vranovská Ves a při přezkoumání podkladů rozhodnutí stavebního úřadu při vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby vykonal svoji pravomoc oprávněné úřední osoby Stavebního úřadu Šumná nedbale a zmařil splnění důležitého úkolu v podobě zajištění zákonnosti rozhodnutí ve stavebním řízení a následkem jeho jednání bylo vydání nezákonných kolaudačních souhlasů, které akceptovaly skutečnosti, které neodpovídaly realitě za situace, kdy bylo jeho povinností se rozhodnými skutečnostmi zabývat; tyto souhlasy byly následně doloženy do správního spisu ERÚ v rámci rozhodování o udělení licence na výrobu elektrické energie, kdy na základě pravomocné licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby resp. zamlčení informací o její nedokončenosti v době vydání licence vůči společnosti E.ON Distribuce a.s. při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010-S711081 ze dne 17. 1. 2011, jakož i při následné pravidelné měsíční fakturaci výkupních cen a zeleného bonusu na jejím základě vznikl a byl uplatňován společností XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2-4% ročně podobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb., a to přesto, že FVE v době vydání Rozhodnutí o udělení licence č. 111017446, které nabylo právní moci dnem 3. 12. 2010, podmínky pro získání licence nesplňovala a úhrady za dodanou energii vyplácené do 31. 12. 2012 ve prospěch společnosti XXXXX a následně od 1.1.2013 společností ČEZ Obnovitelné zdroje, s.r.o., IČ 25938924, Křižíkova 788/2, 500 03 Hradec Králové, ponížené o tržní cenu dodané energie, tvoří škodou způsobenou na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s. a společnosti OTE, a.s., Praha 8, Sokolovská 192/79, se sídlem SOKOLOVSKÁ 192/79, 186 00 PRAHA-KARLÍN, které následně přenesly zvýšené náklady na výrobu elektřiny na spotřebitele elektřiny, na ostatní provozovatele distribučních soustav prostřednictvím vyrovnávacích plateb a státní rozpočet České republiky v

důsledku úhrady dotací, přičemž od prosince roku 2010 do 31. 12. 2011 byla v rámci výplaty výkupních cen takto způsobena škoda ve výši **198.301.384,98 Kč** (nárokovaná cena za toto období činila 222 252 432,35 Kč, od které je třeba odečíst cenu dodané silové elektřiny ve výši 24 251 047,37 Kč); od 1. 1. 2012 do února 2016 v rámci poskytnutého zeleného bonusu bylo dle předložených faktur uhrazeno:

za rok 2012	213.281.171,74 Kč
za rok 2013	196.193.888,28 Kč
za rok 2014	198.092.161,82 Kč
za rok 2015	223.531.095,94 Kč
za I a II/2016	18.670.901,12 Kč
celkem 2012 – II/2016	849.769.218,89 Kč

celkem tedy od prosince 2010 do února 2016 byla způsobena škoda ve výši 1.048.070.623,87 Kč, přičemž v následující době by tato škoda průběžně narůstala tak, že za dobu dvaceti let inkasování zeleného bonusu po dobu životnosti výroby by celková výše škody dosáhla nejméně 3,870 mld. Kč,

tedy

J.A. a M.Š.

společným jednáním jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl a zamlčeli podstatné skutečnosti a způsobili tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustili v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

J.V.

opatřením prostředků umožnil a usnadnil jinému spáchání toho, aby jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu a opatřením prostředků usnadnil jinému spáchání toho, aby se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k uvedení někoho v omyl, zamlčení podstatných skutečností, obohacení jiného a způsobení na cizím majetku škody velkého rozsahu, tohoto jednání se dopustil v úmyslu čin spáchat, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo

L.B.

jako úřední osoba při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmařil splnění důležitého úkolu a způsobil tak škodu velkého rozsahu,

čímž spáchali

J.A. a M.Š.

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, zčásti dokonaný a zčásti nedokonaný ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

J.V.

pomoc ke spáchání zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, zčásti dokonaného a zčásti nedokonaného ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

L.B.

přechin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti dle ustanovení § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

n e b o ť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 trestního řádu se poškození:

- společnost OTE a. s., IČO: 264 63, 318, se sídlem Sokolovská 192/79, Praha 8 – Karlín, 186 00,
- společnost E.ON DISTRIBUCE, a.s., IČO: 28085400, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice
- Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, IČO: 476 09 109, Na Františku 32, Praha 1, zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, IČO: 697 97 111, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, 128 00,

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:**A. Dosavadní průběh řízení**

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Brně podal **dne 21. 6. 2017** u zdejšího soudu **obžalobu** na J.A., L.B., M.Š. a J.V., v níž jim kladl za vinu spáchání trestného jednání, které spočívalo v tom, že

1) J.A. jako hlavní stavbyvedoucí společnosti XXXXXX, zhotovitele díla fotovoltaické elektrárny (dále jen FVE) Vranovská Ves, v Písku v blíže neurčené době v listopadu 2010 s datací ke dni 15. 11. 2010 za účelem získání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. v řízení vedeném Stavebním úřadem Obecního úřadu Šumná (dále jen StÚ Šumná) vystavil nepravdivé "Prohlášení o kompletnosti a jakosti", ve kterém nepravdivě uvedl, že provedení předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům a předepsaným technickým normám, kdy toto Prohlášení bylo následně M.Š.doručeno na StÚ Šumná a založeno do spisového materiálu vedeného v řízení o vydání kolaudačního souhlasu žadatele společnosti XXXXXX, zastoupené společností XXXXXX, se sídlem XXXXXX; v téže věci dne 1. 12. 2010 vystavil a podepsal nepravdivé "Prohlášení o vyklizení staveniště" stavby FVE Vranovská Ves, ve kterém uvedl, že stavba je ke tomuto dni vyklizena a obaly a odpady zlikvidovány v souladu s platnými předpisy, které bylo založeno do uvedeného spisového materiálu v řízení o udělení kolaudačního souhlasu vedeného u StÚ Šumná a dále dne 21. 11. 2010 převzal nepravdivé zprávy o výchozí revizi elektrického zařízení, které byly vypracovány J.V., o nichž mu muselo být známo, že budou další osobou doručeny na Energetický regulační úřad, se sídlem Masarykovo nám. 5, Jihlava (dále jen ERÚ) jako podklady pro získání licence pro provoz FVE a společnosti E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F. A. GERSTNERA 2151/6, 370 01 ČESKÉ BUDĚJOVICE jak podklady pro připojení FVE ke distribuční soustavě a ke uzavření smlouvy dodávkách elektřiny, kdy následně tyto jím podepsané revizní zprávy byly dne 29. 11. 2010 doručeny na podatelnu ERÚ v Jihlavě a uloženy jako příloha do spisového materiálu Č.j. 12581-10/2010-ERÚ vedeného ke žádosti o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby, žadatele XXXXXX a byly též doručeny společnosti E.ON

Distribuce, a.s. jako povinná příloha ke žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní ke síti dle čl. IV Smlouvy o připojení zařízení výrobce elektřiny ke distribuční soustavě č. 7000129768000010 (dále jen Smlouva o připojení) a dle ustanovení části 13.1 přílohy č. 4 Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, ačkoli věděl, že ke datu vystavení Prohlášení o kompletnosti a Prohlášení o vyklizení staveniště a ke datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti zcela dokončena a zároveň mu bylo známo, že Prohlášení o kompletnosti bude následně předloženo StÚ Šumná ke žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, který bude následně předložen ERÚ jako nezbytný podklad žádosti o udělení licence a revizní zprávy budou předloženy na ERÚ ke žádosti o vydání licence a na E.ON Distribuce, a.s. ke schválení výrobní jakožto předpokladu plnění podmínek dle Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení ke distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

2) **M.Š.** jako jediný zástupce pověřený jednáním ve věcech technických na základě Rámcové mandátní smlouvy o zabezpečení výkonu investorské inženýrské činnosti č. 10/03 (dále jen Rámcová smlouva) mezi společností XXXXX, se sídlem XXXXX (mandant) a společností XXXXX, se sídlem XXXXX (mandatář), jejímž předmětem plnění bylo zajistit bezproblémovou realizaci stavebních prací a dodávek dle schválené projektové dokumentace a podmínek investora, bezproblémové vydání kolaudačního souhlasu a řádné uvedení provedené stavby do provozu, přičemž dle čl. VIII. této smlouvy byl mandatář povinen činnost vykonávat osobně a na svou odpovědnost, v blíže nezjištěné době předcházející 23. 11. 2010 doručil na StÚ Šumná ke založení do spisového materiálu vedeného ve věci výstavby FVE Vranovská Ves nepravdivé Prohlášení o kompletnosti, ve kterém společnost XXXXX prohlašuje, že provedení uvedeného předmětu díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům a předepsaným technickým normám, podepsané J.A. ke dni 15. 11. 2010 a dále dne 23. 11. 2010 byl jako zástupce společnosti XXXXX přítomen úkonu, který provedl StÚ Šumná ve věci vydání kolaudačního souhlasu na stavbu fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark - dočasná stavba v řízení zahájeném na žádost společnosti XXXXX (kontrolní prohlídka stavby před vydáním kolaudačního souhlasu), při kterém předal zástupci StÚ Šumná L.B. nepravdivé revizní zprávy vypracované J.V. a technickou zprávu a výkresy skutečného provedení stavby ke 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX, ačkoli věděl, že ke datu Prohlášení o kompletnosti a ke datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti dokončena a výkresy skutečného provedení neodpovídají faktickému stavu výstavby a zároveň mu muselo být známo, že doručené Prohlášení o kompletnosti a předané revizní zprávy a výkresy skutečného provedení stavby jsou nezbytnými přílohami, bez nichž by žádosti o vydání kolaudačních souhlasů nebylo ze strany StÚ Šumná vyhověno a že tyto kolaudační souhlasy a revizní zprávy jsou nutnou podmínkou pro vydání licence na ERÚ a pro E.ON Distribuce, a.s. pro schválení výrobní a plnění podmínek Smlouvy o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení ke distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

3) **J.V.** jako revizní technik elektrických zařízení bez omezení napětí tř. A+B, ev. č. XXXXX vypracoval ve dnech 5. až 21. 11. 2010 nepravdivou "Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení", jejíž nedílnou součástí jsou jednotlivé revizní zprávy rozvodů NN/DC trafostanic TS 1-14, vypracované pod č. XXXXX, kdy v celkovém posudku uvedl, že "Provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopno provozu", uvedené revizní zprávy byly následně převzaty společností XXXXX a doručeny ke založení do spisového materiálu StÚ Šumná, dále převzaty J.A. za společnost XXXXX a doručeny dne 29. 11. 2010 na ERÚ jako příloha do spisového materiálu Čj. 12581- 10/2010-ERÚ vedeného ke žádosti o udělení licence a též byly doručeny společnosti E.ON Distribuce, a.s., jako povinná příloha ke žádosti výrobce o první paralelní připojení výrobní ke síti dle Smlouvy o připojení a Pravidel pro paralelní provoz zdrojů se sítí provozovatele distribuční soustavy, kdy při řádně prováděné revizi elektrického zařízení by J.V. musel zjistit, že FVE Vranovská Ves nebyla ke 21. 11. 2010 ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize elektrického zařízení v souladu s příslušnými právními předpisy a technickými normami a zároveň věděl, že tato nepravdivá revizní zpráva bude předložena příslušnému stavebnímu úřadu a ERÚ do správního spisu ke žádosti o vydání licence a společnosti E.ON Distribuce a.s. ke žádosti o provedení prvního paralelního připojení a jakožto předpoklad pro následné plnění podmínek Smlouvy

o připojení, a to vše s cílem neoprávněně získat licenci a docílit připojení k distribuční soustavě a získat neoprávněně nárok na podporované výkupní ceny elektřiny,

4) L.B. jako oprávněná úřední osoba Stavebního úřadu Šumná na základě žádosti o vydání kolaudačního souhlasu společnosti XXXXX, zastoupené společností XXXXX, doručených na StÚ Šumná dne 5. 11. 2010, vydal dne 23. 11. 2010 kolaudační souhlasy s užíváním stavby č. 53- 55/2010 pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let, a to na základě závěrečné kontrolní prohlídky provedené pro všechny tři etapy dne 22. 11. 2010 mezi 10:00-10:45 hod. za přítomnosti M.Š. a prohlídku uzavřel konstatováním, že stavba je provedena dle schválené změny ze dne 3. 11. 2010, ačkoli

a) byly v rozporu co do celkového počtu fotovoltaických panelů (dále jen FVP) předložené revizní zprávy k jednotlivým trafostanicím TS1-TS14, vypracované J.V. a převzaté společností XXXXX, a to s celkovou revizní zprávou, za provozovatele převzatou dne 21. 11. 2010 J.A., která byla též do spisu StÚ Šumná doložena, ale také v rozporu s počtem uvedeným v kapitole 2. Popis systému FVE technické zprávy ze dne 3. 11. 2010, vypracované K.Z. za společnost XXXXX a založené do spisu StÚ Šumná,

b) byla v rozporu do spisu StÚ Šumná doložená Prohlášení o kompletnosti (viz výše bod 1) a Prohlášení zhotovitele k provedení dílu, vystavená za společnost XXXXX, se sídlem XXXXX dne 19. 11. 2010 J.J., ve kterém společnost prohlásila, že dodávka, montáž a příprava před uvedením do provozu elektroinstalace na FVE Vranovská Ves byly provedeny na základě předané projektové dokumentace pro realizaci stavby a dílo je schopné bezpečného provozu, se zápisy ve stavebním deníku (dále jen SD) společnosti XXXXX z období od 15. 11. 2010 do 21. 11. 2010, taktéž doložených do spisového materiálu StÚ Šumná,

c) byla v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z. za společnost XXXXX, doložená do spisu StÚ Šumná se skutečným fyzicky realizovaným stavem výstavby FVE k uvedenému dni, neboť minimálně do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce na technologii a následně nejméně od 27. 11. 2010 do 9. 12. 2010 probíhaly na celé ploše FVE práce spočívající v montáži odpovídajícího množství konstrukcí a montáží a zapojování fotovoltaických panelů v celkovém počtu 2.450 ks

a výše uvedené skutečnosti by musel L.B. při řádně vykonané kontrolní prohlídce a porovnání jednotlivých předložených podkladů vzájemně a se skutečným stavem zjistit, zaprotokolovat a následně by nemohl vydat výše uvedené kolaudační souhlasy s užíváním stavby, o kterých mu muselo být známo, že je jich zapotřebí jako nutné přílohy pro řízení o vydání licence pro danou výrobu na ERÚ; současně si musel být vědom skutečnosti, že na základě jím vydaného kolaudačního souhlasu bude elektrárně umožněn její provoz, že bude nezbytným podkladem pro vydání licence na výrobu energie a tedy předpokladem pro získání nároku na podporované výkupní ceny energie z fotovoltaických zdrojů,

takto J.A., M.Š. a J.V. záměrně klamali

a) Stavební úřad Šumná za účelem vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby pro fotovoltaický zdroj Vranovský solarpark I.-III. etapa jako stavby dočasné na 25 let,

b) Energetický regulační úřad za účelem vydání licence pro podnikání v energetických odvětvích pro právnické osoby a

c) společnost E.ON Distribuce a.s. za účelem provedení připojení k distribuční soustavě a následné plnění podmínek Smlouvy o připojení, a takto jednali za účelem neoprávněného získání nároku na prodej elektřiny za garantovanou podporovanou výkupní cenu energie

a L.B. při závěrečné kontrolní prohlídce FVE Vranovská Ves a při přezkoumání podkladů rozhodnutí stavebního úřadu při vydání kolaudačních souhlasů s užíváním stavby vykonal svoji pravomoc oprávněné úřední

osoby Stavebního úřadu Šumná nedbale a zmařil splnění důležitého úkolu v podobě zajištění zákonnosti rozhodnutí ve stavebním řízení a následkem jeho jednání bylo vydání nezákonných kolaudačních souhlasů, které akceptovaly skutečnosti, které neodpovídaly realitě za situace, kdy bylo jeho povinností se rozhodnými skutečnostmi zabývat; tyto souhlasy byly následně doloženy do správního spisu ERÚ v rámci rozhodování o udělení licence na výrobu elektrické energie, kdy na základě pravomocné licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy ještě v roce 2010, jakož i v důsledku následného prezentování nepravdivých informací o dokončenosti výroby resp. zamlčení informací o její nedokončenosti v době vydání licence vůči společnosti E.ON Distribuce a.s. při uzavření Smlouvy o dodávce elektřiny vyrobené z obnovitelného zdroje s převzetím závazku dodat elektřinu do elektrizační soustavy č. 2010-S711081 ze dne 17. 1. 2011, jakož i při následné pravidelné měsíční fakturaci výkupních cen a zeleného bonusu na jejím základě vznikl a byl uplatňován společností XXXXX nárok na garantovanou výkupní cenu za vyrobenou elektrickou energii ze zdroje uvedeného do provozu v roce 2010 ve výši 12.150,- Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let s garantovaným meziročním nárůstem výkupní ceny v intervalu 2-4% ročně podobu ekonomické životnosti výroby, zakotveném v § 2 vyhlášky č. 140/2009 Sb., a to přesto, že FVE v době vydání Rozhodnutí o udělení licence č. 111017446, které nabylo právní moci dnem 3. 12. 2010, podmínky pro získání licence nesplňovala a úhrady za dodanou energii vyplácené do 31. 12. 2012 ve prospěch společnosti XXXXX a následně od 1.1.2013 společnosti ČEZ Obnovitelné zdroje, s.r.o., IČ 25938924, Křižíkova 788/2, 500 03 Hradec Králové, ponížené o tržní cenu dodané energie, tvoří škodu způsobenou na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s. a společnosti OTE, a.s., Praha 8, Sokolovská 192/79, se sídlem SOKOLOVSKÁ 192/79, 186 00 PRAHA-KARLÍN, které následně přenesly zvýšené náklady na výrobu elektřiny na spotřebitele elektřiny, na ostatní provozovatele distribučních soustav prostřednictvím vyrovnávacích plateb a státní rozpočet České republiky v důsledku úhrady dotací, přičemž od prosince roku 2010 do 31. 12. 2011 byla v rámci výplaty výkupních cen takto způsobena škoda ve výši **198.301.384,98 Kč** (nárokováná cena za toto období činila 222 252 432,35 Kč, od které je třeba odečíst cenu dodané silové elektřiny ve výši 24 251 047,37 Kč); od 1. 1. 2012 do února 2016 v rámci poskytnutého zeleného bonusu bylo dle předložených faktur ubraženo:

za rok 2012	213.281.171,74 Kč
za rok 2013	196.193.888,28 Kč
za rok 2014	198.092.161,82 Kč
za rok 2015	223.531.095,94 Kč
za I a II/2016	18.670.901,12 Kč
celkem 2012 – II/2016	849.769.218,89 Kč

celkem tedy od prosince 2010 do února 2016 byla způsobena škoda ve výši 1.048.070.623,87 Kč, přičemž v následující době by tato škoda průběžně narůstala tak, že za dobu dvaceti roků inkasování zeleného bonusu po dobu životnosti výroby by celková výše škody dosáhla nejméně 3,870 mld. Kč.

2. Trestné jednání obžalovaný J.A. a M.Š. bylo v obžalobě kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, z části dokonaný, z části nedokonaný, ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalovaného J.V. bylo kvalifikováno jako pomoc ke spáchání zvlášť závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, z části dokonaného, z části nedokonaného, ukončeného ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalovaného L.B. bylo kvalifikováno jako přečin maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
3. **Krajský soud v Brně** o podané obžalobě rozhodl v neveřejném zasedání konaném **dne 5. 9. 2018**, a to **usnesením č. j. 39 T 6/2017-3178**, když podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu z důvodů uvedených v ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu zastavil trestní stíhání obviněných J.A., nar. XXXXX, L.B., nar. XXXXX, M.Š., nar. XXXXX a J.V., nar. XXXXX, pro skutek, který

je podrobně popsán v obžalobě. V odůvodnění svého usnesení Krajský soud v Brně mj. uvedl, že tato trestní věc představuje oproti jiným obdobným trestním věcem, týkajícím se fotovoltaických elektráren (dále jen FVE), zcela odlišný případ, než jaké byly dosud, nejen ze strany příslušných státních zastupitelství, ale též Krajského soudu v Brně, projednávány. Již z odůvodnění podané obžaloby vyplývají určité skutečnosti, které vzbuzují pochybnosti o existenci příslušných znaků skutkové podstaty uvedených trestných činů, byť ve výsledku došlo k podání žalobního návrhu, a to s ohledem na to, že příp. těžiště dokazování náleží projednání věci před soudem. V dalších pasážích odůvodnění tohoto usnesení Krajský soud v Brně poukázal na platnou právní úpravu i důkazy, které byly shromážděny ve stádiu přípravného řízení a mj. konstatoval, že je potvrzen nejen průběh výstavby FVE a proces jakým došlo k formálnímu schválení výroby za účelem dodávek energie, ale též fakt, že tato skutečně zahájila provoz, a to v době před koncem roku 2010 (ad 23). Z hlediska předložených materiálů soud nerozporuje závěry obžaloby v tom směru, že v době vyhotovení prohlášení J.A., popř. provedení revize J.V. a následném vydání kolaudačního souhlasu L.B., nebyla FVE Vranovská Ves v takovém kompletním stavu, co se týká osazení FV panelů, jaký byl deklarován za účelem kolaudačního a licenčního řízení, neboť panely byly osazovány i po ukončení revize. Důvodem byl jednak fakt, že zhotovitel díla byl sám dotčen dodávkou padělaných FVP a tento stav se snažil urgentně řešit dodatečným osazením a současně přesvědčením revizního technika, že FVP nejsou předmětem revize, která končila ve svorkách přípojovacího panelu. Ačkoliv se soud ztotožnil v dané fázi trestního řízení s názorem obžaloby, že dané důkazy svědčí o důvodném podezření, že se stal skutek, který je popsán v podané obžalobě a obvinění se na takovém jednání podíleli, oproti žalobnímu návrhu však má za to, že takový skutek není trestným činem a současně není dán důvod k postoupení věci jinému orgánu ve smyslu ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu (ad 25). Dále soud poukázal na skutečnost, že nejen toto trestní řízení, ale i další, které se dotýkají FVE, byly výrazně ovlivněny neschopností Českého státu, a to již nedostatečným ukotvením pravidel, které je dohledatelné od samého počátku záměru v podporu získávání energie z obnovitelných zdrojů. Do jisté míry je tak možné konstatovat, že stát paradoxně vytvořil kriminogenní prostředí, které nutilo subjekty, které vstoupily do procesu výstavby, k následnému jednání, které přesahovalo mantinely zákonodárského rámce. Byť se jedná o subjektivní náhled soudu, nemůže však soud v tomto směru své rozhodnutí o zastavení trestního stíhání vystavět pouze na takové subjektivní domněnce, když ostatně ani takto nevhodně stanovené podmínky neopravňovaly osoby, zapojené do výstavby FVE, k páčání trestné činnosti (ad 26). V dalších pasážích odůvodnění svého rozhodnutí Krajský soud v Brně rozvedl svoje úvahy v otázce prokázání, resp. neprokázání podstatných skutečností a stejně tak provedl rozbor stěžejních rozhodnutí, zejména Nejvyššího správního soudu, které se této problematice týkají. V této souvislosti poukázal zejména na nejasnost mezi znalci a znaleckými ústavy v odborných otázkách, týkajících se nutnosti instalovat veškeré FV panely před zpracováním výchozí revize, jakož i určitou nesouladnost ve správních rozhodnutích (ad 37, 38). Následně soud rekapituloval, především k otázce revizní zprávy, že jakkoli respektuje závěry o její povaze a důležitosti a rovněž ke způsobu jejího provedení, který by po projednání řady správních, jakož i trestních kauz bylo možno aktuálně označit za ustálený, v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestné činnosti obviněnými, existovaly mezi osobami odpovědnými za revizi nejasnosti, které nebyly rozptýleny žádnými právními normami, jež by poskytovaly jednoznačný návod, jak při revizi postupovat. Podle názoru soudu obviněný J.V. tak de facto mohl postupovat v dobré víře, že jeho postup, pokud by do revize nezahrnul všechny nainstalované FV panely, není protiprávní. V daném kontextu tak obviněný ani nemusel vědět o případných problémech, které vznikly v souvislosti s dodáním padělaných FV panelů, na což bylo třeba reagovat osazením dalších panelů tak, aby byl zajištěn požadovaný výkon FVE. V návaznosti na tuto skutečnost proto nelze veškeré jednání, které je kladeno zbývajícím obviněným za vinu ve spojení s revizní zprávou a jejím předkládáním správním orgánům, klást jim rovněž za vinu (ad 39). Ve vztahu k dokumentům označeným jako Prohlášení o kompletnosti a jakosti, jakož i Prohlášení o vyklizení staveniště, soud v závěru rozhodnutí stručně připomenul, že důvody zastavení trestního stíhání ve vztahu k nim vystavěl na

skutečnosti, že výstavba FVE byla zkompletována před koncem roku 2010, když o opaku nesvědčí žádné shromážděné důkazy a tato elektrárna začala v období před 1. 1. 2011 dodávat elektrickou energii. Nelze učinit jakýkoliv poznatek o tom, že by FVE Vranovská Ves byla případem, který je typický pro podvodné jednání související se solárními panely, tedy že by se jednalo o dílo v takové fázi, které nebylo skutečně dostavěno do 31. 12. 2010, nemohlo dodávat požadovanou energii, či dokonce svou nedokončeností vyvolávalo bezpečnostní rizika, a přesto vše byl řádný stav nepravdivě deklarován. Soud opakovaně poukázal na absenci jednoho ze základních znaků skutkové podstaty trestného činu podvodu, kterou představuje způsobení škody, ať již v jakémkoliv rozsahu. Ze shromážděných důkazů nemá soud za prokázané, že by škoda, alespoň v minimálním rozsahu vyžadovaným ustanovením § 209 odst. 1 trestního zákoníku, byla ze strany obviněných způsobena (ad 40). V závěru svého rozhodnutí soud poukázal na to, že původní stav realizace FVE nenasvědčoval tomu, že by se jednalo od počátku o účelově zhotovované dílo, když k problémům došlo až v návaznosti na změnu podmínek podpory obnovitelných zdrojů a problém byl s dodávkou FV panelů. Do svých pochybností zahrnul soud i rovinu zavinění osob v postavení obviněných, vzhledem k nejasnostem stran provádění revize. Přesto, že soud postup obviněných při jejich činnosti nepovažuje za zcela „čistý“, či dokonce má za to, že určitá míra jejich odpovědnosti by měla být dána, neboť při své činnosti vykazali určitou míru nedbalosti (u obv. L.B. však nikoliv ve smyslu § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku), spoléhajíc na to, že předem deklarovaná dostavěnost, bezpečnost a bezproblémovost budou později naplněny, k čemuž skutečně došlo. Je však třeba konstatovat, že existence adekvátní normy, která by jmenované postihla, není dána, a tuto situaci pak rozhodně nelze suplovat s ohledem na požadavek ultima ratio nápravou trestněprávními normami. Při respektování všech shora uvedených principů, kterým trestním právo podléhá, soud rozhodl podle § 188 odst. 1 písm. c) trestního řádu a z důvodů uvedených v ustanovení § 172 odst. 1 písm. b) trestního řádu trestní stíhání obviněných J.A., L.B., M.Š. a J.V., zastavil.

4. **Vrchní soud v Olomouci**, jako soud stížnostní, rozhodl **usnesením ze dne 12. 12. 2018 č. j. 6 To 71/2018-3215** tak, že podle § 149 odst. 1 písm. b) trestního řádu napadené usnesení zrušil a Krajskému soudu v Brně uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. V odůvodnění svého rozhodnutí provedl soud obsáhlou citaci a rozbor stížnosti státního zástupce proti napadenému usnesení, jakož i rozbor závěrů soudu prvního stupně a konstatoval, že s takovým, zejména právním hodnocením, které provedl soud prvního stupně, se Vrchní soud v Olomouci neztotožnil. Rozhodnutí soudu bez provedení dokazování v rámci hlavního líčení je třeba považovat za předčasné. Aby bylo možno učinit meritorní rozhodnutí, je, podle názoru stížnostního soudu, nezbytné provést dokazování v řádném hlavním líčení, v němž dojde k objasnění průběhu a podstaty žalované trestné činnosti, zejména za účelem objasnění rolí jednotlivých obviněných. V rámci prováděného dokazování, které pak vyústí v řádné zhodnocení ve věci provedených důkazů, bude možno uzavřít, zda se skutek stal, jakým konkrétním způsobem byl proveden a bude také nezbytné zabývat se, nalézacím soudem nastolenou, problematikou subjektivní stránky žalované trestné činnosti (ad 14). Dále stížností soud označil jako nesprávný názor soudu prvního stupně o tom, že pokud předmětná FVE byla zkompletována před koncem roku 2010 a jako takové by jí tedy automaticky náležely podmínky inkasování garantovaných výkupních cen platných pro rok 2010. Podstatné je to, co ostatně opakovaně konstatoval samotný soud prvního stupně, že licenční rozhodnutí ERÚ bylo získáno na základě dokumentů, deklarujících neodpovídající stav FVE, a to nejméně z důvodu absence instalace většího množství (cca 2500 ks) FV panelů. Stížnostní soud je toho názoru, že pokud provozovatel FVE uvedl ERÚ v průběhu licenčního řízení v omyl, předložením nepravdivých dokumentů (přičemž tato možnost je již dostatečně judikatorně zodpovězena rozhodnutími Nejvyššího soudu např. 4 Tdo 968/2016 a 6 Tdo 791/2017), na základě nichž získal nezákonným způsobem licenci, přičemž v průběhu žalovaného období až do současnosti dosud nikdy sám neučinil dobrovolně kroky ke konvalidaci tohoto stavu, nemůže být za žádných okolností považován za řádného držitele licence, resp. za držitele zákonné

licence a tudíž ani za subjekt, který by byl oprávněn nárokovat nejméně tzv. zelený bonus (ad 17). Dále stížnostní soud poukázal na relativně ustálenou judikaturu na úseku FVE, spočívající v tom, jakým způsobem je třeba vypočítat škodu (např. trestní věc Krajského soudu v Brně 43 T 2/2015, resp. rozhodnutí VS Olomouc 1 To 83/2015). Kauzalitu mezi zákonným znakem trestného činu podvodu uvedením v omyl a vznikem majetkové škody považuje sám stížnostní soud za zachovanou. Podle jeho názoru, pokud podvodným způsobem byla vylákána licence v rámci licenčního řízení ERÚ a tento stav dosud nebyl řádným způsobem napraven a nebyla tedy zákonem předvídaným bezvadným způsobem osvědčena dokončenost, bezpečnost a provozuschopnost FVE, nelze pouze na základě skutečností, že tato elektrárna začala reálně dodávat elektřinu do sítě a inkasovat za tuto příslušné částky, dovozovat zánik trestní odpovědnosti obviněných pouze z tohoto důvodu, že tento proces nastal ještě před koncem roku 2010 (ad 18). Stížnostní soud považuje za stěžejní skutečnost, že obvinění se svého jednání (myšleno fáze uvedení ERÚ v omyl v licenčním řízení) dopustili v podstatě okamžikem zahájení licenčního řízení, k čemuž došlo dne 22. 10. 2010. Dne 16. 11. 2010 sice došlo k žádosti o přerušování řízení, ale to toliko z důvodu zdržení vyhotovení revizních zpráv a posunutí termínu kolaudace. Dne 1. 12. 2010 došlo ze strany ERÚ k vydání licence. Celé licenční řízení tedy bylo zahájeno poté, co ERÚ dne 8. 11. 2010 vydal konkrétní cenové rozhodnutí č. 2/2010, které bylo publikováno Energetickým regulačním věstníkem ze dne 12. 11. 2010. Tyto skutečnosti pak vzhledem ke specifikám dané věci mohou mít vliv zejména z hlediska subjektivní stránky obviněných, tedy k čemu jejich jednání konkrétně směřovalo, a to i z pohledu zamýšleného majetkového následku. V návaznosti na tyto skutečnosti je třeba zvolit příslušný mechanismus výpočtu škody, což stížnostní soud opět v závěrečných pasážích odůvodnění svého usnesení rozebral (ad 19). Podle názoru stížnostního soudu obvinění nejen, že uvedli v omyl ERÚ, jako orgán státní správy, ale rovněž uvedli v omyl poškozené společnosti E.ON Energie a. s. a E.ON Distribuce a. s., jejichž omylu a důvěry v řádnou licenci nadále využívali, neboť právě těmito společnostmi na podkladě nezákonně obdržené licence neoprávněně dodávali elektrickou energii. Za tuto energii fakturovali výkupní ceny včetně tzv. zelených bonusů. Do současné doby nikdo z obviněných nečinil žádný krok k nápravě tohoto dlouhodobě nezákonného vztahu, kdy společnost XXXXX dlouhodobě podniká v solární energetice na základě podvodně vylákané licence a v důsledku toho do současné doby inkasuje v kompletním rozsahu neoprávněně, nad rámec tržních cen dodané elektrické energie, tzv. zelené bonusy, tedy nejméně onu dotační nadstavbu a složku výkupní ceny (ad 20). V závěru odůvodnění svého usnesení (ad 25) stížnostní soud poukázal také na zásadu subsidiarity trestní represe, která je jednou ze základních zásad trestního práva a vyžaduje, aby stát uplatňoval prostředky trestního práva zdrženlivě, tzn. především tam, kde jiné právní prostředky selhávají nebo nejsou efektivní. Ze zásady subsidiarity trestní represe plyne, že trestněprávní řešení představuje krajní prostředek (ultima ratio) pro zákonodárce, ale i pro soudce, státní zástupce a policii, když postulát ultima ratio má nepochybně význam i pro interpretaci trestněprávních norem a plyne z něho, že trestnými činy mohou být pouze závažnější případy protispolečenských jednání, což plyne z ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku, jakož i z judikatury Ústavního soudu ČR, jakož i rozhodnutí Nejvyššího soudu. V prvé řadě mají být tedy uplatňovány prostředky práva občanského, obchodního či správního a teprve tam, kde jen taková ochrana je neúčinná a kde porušení chráněných vztahů naplňuje znaky konkrétní skutkové podstaty trestného činu, je namístě uplatňovat odpovědnost trestní. Stížnostní soud tedy uzavřel, že ve věci bude nutno provést kompletní dokazování, zaměřit se na podíl jednotlivých obžalovaných na žalovaném skutku a na právní hodnocení, v jehož rámci je nutné posoudit také vývojová stádia žalované trestné činnosti. Po řádně provedeném dokazování nalézací soud posoudí, zda jednání obviněných naplňuje znaky žalované či jiné skutkové podstaty trestného činu, event. přestupku, když je nutné, aby soud odpovídajícím způsobem zhodnotil také otázku, v jakém rozsahu měla být počínáním obviněných, spočívajícím v uvedení ERÚ, popř. jiných subjektů v omyl, způsobena škoda (ad 29).

5. Na základě pokynu Vrchního soudu v Olomouci, jako soudu stížnostního, projednal Krajský soud v Brně podanou obžalobu v **hlavním líčení**. V průběhu jednacích dní, konaných 18. 2., 19. 3., 20. 5., resp. 9. 9. 2020 provedl soud veškeré dostupné důkazy a po jejich zhodnocení vyhlásil dne 17. 9. 2020 tento rozsudek.

B. Právní úprava

6. Před rozbořem jednotlivých důkazů, provedených u hlavního líčení a skutkových zjištění z nich učiněných, považuje nalézací soud za nezbytné ve stručnosti nastínit platnou právní úpravu. Trestná činnost spojená s výstavbou FVE totiž není zcela typickou trestnou činností majetkového charakteru, která by byla z hlediska časového páchána průběžně. Navíc i v rámci této netypické trestné činnosti, jsou skutkové okolnosti nyní projednávány trestní věci, resp. trestné jednání každého z obžalovaných, poněkud neobvyklé, což naznačil státní zástupce v podané obžalobě a ostatně i Krajský soud v Brně ve svém původním usnesení, kterým trestní stíhání obviněných zastavil.
7. Činnost FVE byla v uvedené době, tj. prakticky až do konce roku 2012 upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů. Podle § 3 odst. 1 tohoto zákona se podpora vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů, vyrobenou v zařízeních v České republice, za využití obnovitelných zdrojů, s výjimkou větrných elektráren umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém, licencí vymezeném, území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení podle § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním předpisem. Za tento zvláštní předpis je třeba považovat zákon č. 458/2000 Sb., tzv. energetický zákon. Podle § 3 odst. 3 energetického zákona mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky, a to za podmínek stanovených tímto zákonem, osoby pouze na základě licence, udělené ERÚ. Fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musela prokázat mj., že má dostatečné finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a její povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti (§ 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb.). Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podmínky udělení licence byly vymezeny v ustanovení § 7 odst. 1 tohoto zákona, když licence se udělovala na základě písemné žádosti, k níž bylo nutno (podle § 7 odst. 4 písm. d), e) tohoto zákona) připojit doklady prokazující finanční a technické předpoklady a doklady prokazující vlastnické nebo užívací právo k technickému zařízení.
8. Prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, která byla účinná v roce 2010, stanovila technické předpoklady u předčasného užívání energetických zařízení před jejich dokončením, které se prokazovaly povolením k předčasnému užívání stavby před jejím úplným dokončením a dále dokladem prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (tzv. revizní zpráva), stanovených zvláštním právním předpisem. Tímto právním předpisem bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle něhož organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech. Podle § 7 odst. 1 písm. c), d) citované vyhlášky prokazoval žadatel vlastnické právo k energetickému zařízení, a to mj. smlouvou, na základě které dochází k převodu vlastnického práva k movitému energetickému zařízení, anebo smlouvou, ze které je zřejmé, že žadatel je vlastníkem movitého energetického zařízení. Podle § 7 odst. 4 citované vyhlášky nebylo-li možno nabytí vlastnického práva k energetickému zařízení prokázat způsoby uvedenými v odst.

1, bylo možno nabytí vlastnického práva nebo užívacího práva k energetickému zařízení doložit i jiným způsobem, nevzbuzujícím důvodné pochybnosti. Licenci bylo možné vydat pouze na podkladě těchto dokladů, které byly tzv. povinnými důkazy a předkládaly se spolu se žádostí o udělení licence, a to společně s dalšími důkazy, mj. prokazujícími finanční předpoklady. Celé řízení o vydání licence je řízením správním, a proto se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., tzv. správního řádu, postupovalo právě podle tohoto předpisu. Podle § 50 správního řádu je podkladem pro vydání rozhodnutí návrh účastníků, dále důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle správního řádu tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení proto jako podklad pro rozhodnutí mohou sloužit i jiné důkazy, které účastníci řízení navrhnou.

9. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb. byl ERÚ zmocněn ke stanovení výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů, samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy, a to vždy na kalendářní rok dopředu. Výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelené bonusy byly pro inkriminované období stanoveny cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2009 Sb. ze dne 3. 11. 2009, resp. č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009. Pro zařízení vyrábějící elektřinu s využitím slunečního záření s instalovaným výkonem nad 30 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě částkou 12.150 Kč za 1MWh a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za 1MWh.
10. Zákon č. 180/2005 Sb. byl novelizován zákonem č. 137/2010 Sb. s účinností od 1. 1. 2011 a ve spojení s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010 došlo k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z FV zdrojů. Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedené do provozu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za 1MWh a u zelených bonusů na částku 4.500 Kč za 1MWh, což představuje pokles o 55% v případě výkupních cen a o 60% v případě zelených bonusů, oproti výkupním cenám stanoveným pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. Ze změny této platné právní úpravy lze, podle názoru nalézacího soudu, dovodit motivaci všech investorů, kteří měli rozestavěné FVE v roce 2010 k tomu, aby je uvedli do provozu ještě v roce 2010, nikoliv až v roce 2011, event. později.
11. Nezbytným předpokladem pro získání této výkupní ceny bylo pochopitelně udělení příslušné licence, tj. oprávnění k podnikání v energetickém odvětví. Dále pak bylo nezbytné uvedení příslušné výroby do provozu právě do konce roku 2010. Do 31. 12. 2010 platilo cenové rozhodnutí ERÚ č. 4/2009 podle jehož bodu 1.9. u nově zřizované výroby elektřiny nebo zdroje se uvedením do provozu rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence a vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti vyrábět elektřinu a dodávat do elektrizační soustavy, při uplatnění podpory formou výkupních cen, nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů. Nezbytným předpokladem pro uplatnění nároku na výkupní cenu nebo zelený bonus bylo tedy pravomocné rozhodnutí o udělení licence, které je rozhodnutím správním.
12. Podstatou tohoto trestního řízení proto bylo především posouzení pravdivosti údajů uvedených v rozhodujících dokumentech, a to v revizní zprávě a kolaudačním souhlasu, na jejichž podkladě byla ze strany ERÚ vydána licence pro provozování FVE Vranovská Ves. Zásadní bylo prokázání toho, zda v rámci licenčního řízení byly ERÚ, tj. orgánu rozhodujícímu o udělení licence, předloženy doklady s pravdivými údaji, tj. takovými, které deklarovaly skutečný stav FVE Vranovská Ves nebo zda naopak byly předloženy dokumenty s nepravdivými údaji. V takovém případě by došlo k vydání rozhodnutí o udělení licence bez splnění zákonných podmínek díky tomu, že správní orgán, tj. ERÚ byl uveden v omyl. Takové vylákání licence pro provoz FVE

Vranovská Ves ještě v roce 2010 díky uvedení ERÚ v omyl, by pochopitelně bylo motivováno cílem získat podstatně vyšší výkupní ceny, tj. ceny platné pro FVE uvedené do provozu v roce 2010, oproti výkupním cenám platným pro FVE uvedeným do provozu až v roce 2011 a později. Základem důkazního řízení bylo posouzení otázky, zda firmě XXXXX byla licence pro provozování FVE Vranovská Ves udělena oprávněně, nebo v případě neoprávněného udělení licence, zda k tomu došlo na základě prokázaného trestněprávně významného jednání a zavinění každého z obžalovaných.

13. V souvislosti s dříve naznačeným právním názorem nalézacího soudu, který ostatně Vrchní soud v Olomouci neakceptoval, považuje aktuálně nalézací soud za nezbytné rovněž na úvod skutkových zjištění upozornit na skutečnost, že dokazování nesměřovalo k prokázání stavu elektrárny ke dni 31. 12. 2010, tj. zda byla či nebyla dokončena, event. byla dokončena pouze částečně, neboť předmětem dokazování bylo to, zda licence byla vydána ze strany ERÚ na základě dokumentů obsahujících pravdivé nebo naopak nepravdivé skutečnosti. Platná licence je totiž nezbytným předpokladem jednak pro uvedení FVE do provozu a jednak pro uplatnění nároku na zvýhodněné výkupní ceny. V této souvislosti lze odkázat např. na dřívější rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 To 56/2016, z jehož odůvodnění je zřetelný právní názor spočívající v tom, že „i kdyby byly FVE z podstatné části dokončeny, není možné nijak zpětně prokazovat podmínku bezpečnosti tohoto zařízení“. Jinak řečeno výhodnější výkupní ceny lze nárokovat pouze za předpokladu řádného předchozího vydání licence. V opačném případě, tedy pokud by dodatečně např. v roce 2011 bylo zjištěno, že licence byla vydána neoprávněně, tj. např. na základě nepravdivé revizní zprávy nebo nepravdivého kolaudačního rozhodnutí a rozhodnutí o vydání licence by bylo zrušeno, logicky by tak provozovatel příslušné FVE nemohl nárokovat výhodnější výkupní ceny, které se vztahovaly pouze na zařízení uvedené do provozu v roce 2010. Nová licence by totiž byla vydána až v roce 2011 a později, nikoliv v roce 2010.
14. Nalézací soud tedy stručně rekapituluje, že základní podmínkou pro získání garantované výkupní ceny bylo a) získání licence, b) provedení tzv. prvního paralelního připojení. Základní podmínkou pro získání licence bylo dále prokázání 1) vlastnického nebo užívacího práva (§ 7 odst. 1, odst. 4 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb.), 2) prokázání technických předpokladů (§ 5 odst. 3 téhož zákona), které se prokazovaly především revizní zprávou a kolaudačním nebo jiným odpovídajícím souhlasem a 3) prokázání finančních předpokladů (§ 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb.). Základem skutkových zjištění, k nimž nalézací soud směřoval veškeré důkazy provedené u hlavního líčení, bylo prokázání tohoto, zda licence byla firmou XXXXX získána oprávněně, tedy zda dokumenty povinně předkládané k žádosti o licenci obsahovaly či neobsahovaly pravdivé údaje. Rozhodující tedy bylo prokázání faktického stavu FVE Vranovská Ves ke dni 21. 11. 2010, kdy byla vydána výchozí revizní zpráva, resp. ke dni 23. 11. 2010, kdy bylo vydáno stavebním úřadem kolaudační rozhodnutí. Jedná se o dva zcela zásadní dokumenty, které prokazují technické předpoklady FVE, což je jednou ze tří základních podmínek pro získání licence (vedle prokázání finančních předpokladů a vlastnického nebo užívacího práva).
15. Pro přehlednost skutkových zjištění nalézací soud rozčlenil jednotlivé důkazy do tří základních okruhů prokazujících: 1./ stav FVE Vranovská Ves ke dni vydání výchozí revizní zprávy, z čehož lze dovozovat úvahy a závěry o trestní odpovědnosti revizního technika J.V.. 2./ stav FVE ke dni vydání rozhodnutí stavebního úřadu, z čehož lze dovozovat trestní odpovědnost nejen obžalovaného L.B., který jménem stavebního úřadu příslušné rozhodnutí vydal, ale také trestní odpovědnost obžalovaných J.A., jako stavbyvedoucího a M.Š., který jednal jménem firmy XXXXX, 3./ otázky licenčního řízení, neboť je podstatné kdo jménem žadatele podal žádost o udělení licence, jaké dokumenty k žádosti předložil, zejména zda šlo o dokumenty obsahující pravdivé či nepravdivé údaje, zda žadatel o licenci věděl o případné fiktivnosti předkládaných dokumentů, resp. o nepravdivosti údajů v nich uvedených a zda tak chtěl, event. byl alespoň srozuměn s tím, že bude ERÚ uveden v omyl. V neposlední řadě v souvislosti s licenčním řízením považoval soud v rámci

této poněkud atypické trestní věci za důležité zabývat se i tím, 4./ zda ERÚ při vydání licence postupoval řádně, tedy v souladu s právními předpisy a neoprávněnou licenci vydal jen díky tomu, že byl sám uveden v omyl, nebo zda naopak a příp. v jakém rozsahu ERÚ sám při vydání licence pochybil.

C. Skutková zjištění

16. Na základě důkazů provedených u hlavního líčení učinil nalézací soud odpovídající skutková zjištění, která v souladu s pravidly trestního procesu směřovala primárně k prokázání toho, zda se skutek stal a zda se na něm svým jednáním v potřebném rozsahu podílel každý z obžalovaných a zejména, zda jednání každého z obžalovaných vykazovalo znaky potřebné pro naplnění objektivní stránky příslušného trestného činu a zda byly naplněny i potřebné znaky zavinění, jak vyžaduje zákon. Souhrnně lze k jednotlivým provedeným důkazům uvést, že v průběhu dokazování u hlavního líčení nebyly zjištěny žádné skutečnosti, které by svědčily o tom, že některý z důkazů je tzv. neprocesní, tedy že byl opatřen v rozporu s procesními předpisy a nalézací soud z tohoto tzv. nezákonného důkazu nemůže vycházet. U žádného z listinných důkazů nebyly zjištěny žádné zásadní pochybnosti a nalézací soud takto provedené důkazy považoval za věrohodné, dokumentující skutečný stav FVE Vranovská Ves. Obdobně tomu bylo i u svědeckých výpovědí. Zde je však třeba připustit, že jednotlivé výpovědi měly různou důkazní hodnotu, jak je u nich dále rozvedeno. Důvodně se lze domnívat, že negativní roli sehrál výrazný časový odstup cca 10 let od skutkových událostí. Soud proto vycházel při svém rozhodování z důkazů procesně řádně provedených u hlavního líčení, které hodnotil jak jednotlivě, tak v kontextu a vzájemných souvislostech s dalšími provedenými důkazy. Každý důkaz byl pochopitelně hodnocen i z hlediska jeho věrohodnosti a pravdivosti s cílem vytvořit ucelený řetězec důkazů, který by umožnil nalézacímu soudu vyslovit nezpochybnitelný výrok o vině každého z obžalovaných. V opačném případě je soud vždy povinen zcela důsledně respektovat elementární procesní zásadu in dubio pro reo, tedy v případě pochybností, jak každý jednotlivý důkaz, tak všechny důkazy provedené hodnotit ve prospěch obžalovaného.
17. Hlavním subjektem, který figuruje v této trestní věci, v souvislosti s výstavbou FVE Vranovská Ves a zejména a v souvislosti se získáním sporné licence, udělené Energetickým regulačním úřadem, je společnost XXXXX **Výpisem z obchodního rejstříku** (č. l. XXXXX přílohy č. XXXXX) bylo prokázáno, že společnost byla zapsána dne 21. 6. 2008 s IČO: XXXXX. Její sídlo je aktuálně na adrese XXXXX. Jejími statutárními orgány byli dva jednatele, a to M.Z. a J.Š., přičemž jménem společnosti měli právo jednat a podepisovat společně oba jednatele. Žádný z obžalovaných mezi statutárními orgány této společnosti nefiguroval.
18. Stavební a územní rozhodnutí nezbytná pro zahájení stavby FVE Vranovská Ves získala původně firma XXXXX, a to včetně nájmu pozemků od jednotlivých subjektů. **Smlouvou o dílo ze dne 10. 5. 2009** mezi firmou XXXXX, na straně objednatele a firmou XXXXX, na straně zhotovitele bylo totiž prokázáno, že se zhotovitel zavázal zajistit stanovisko a technické podmínky připojení k elektrické síti společnosti E.ON a. s., smlouvy o připojení FVE k distribuční síti elektrické energie, vyhotovení jednostupňové projektové dokumentace pro provedení stavby FVE, zajištění územních rozhodnutí, stavebních povolení a veškerých souvisejících dokumentů, vyjádření a podkladů tak, aby stavba FVE mohla neprodleně po předání díla začít. Dílo mělo být dokončeno do 10. 2. 2010, avšak **Dodatkem č. 1** ze dne 11. 7. 2009 byl termín dokončení přeložen na den 15. 5. 2010 (Smlouva č. l. 1904, Dodatek č. 1 č. l. 1908 a Dodatek č. 2 č. l. 1910). **Smlouvou o postoupení (převodu) práv a povinností** na provedení umístění stavby a územní rozhodnutí o umístění stavby ze dne 11. 12. 2009 bylo prokázáno, že firma XXXXX, jako převodce, převedla na společnost XXXXX, IČ: XXXXX veškerá práva a povinnosti k právoplatným rozhodnutím o umístění stavby, stavebnímu povolení a územnímu rozhodnutí o umístění stavby, přičemž jednotlivá rozhodnutí jsou přesně specifikována v bodě I., který se zabývá předmětem této smlouvy

(viz č. l. 807 – 840, včetně přílohy a s tím souvisejících nájemních smluv, kolaudačních a jiných rozhodnutí).

19. **Smlouva o dílo byla uzavřena dne 28. 5. 2010**, kdy objednatelem firmou **FVE Vranovská Ves**, a.s., IČ: 28432495, kterou zastupovala L.V. na straně objednatele, a firmou **XXXXX**, IČ: XXXXX, jako zhotovitelem, když tuto firmu zastupoval při podpisu smlouvy M.N. a osobami oprávněnými jednat za firmu byly P.M.(ve věcech obchodních) a F.M. ve věcech technických (č. l. 296, 894). K této smlouvě byly dále uzavřeny dodatky č. 1 – 4 ve dnech 31. 8., 15. 10. 2010 a 29. 8., 14. 9. 2011 (č. l. 309, 311, 348, 355). Již z dodatku č. 1 je zřejmé, že k původní smlouvě o dílo ze dne 28. 5. 2010 přistoupila vedle zhotovitele na jeho straně společnost XXXXX, IČ: XXXXX, zastoupená L.V.. Bylo také prokázáno, že došlo ke změně investora, kdy práva a povinnosti vyplývající z původní smlouvy o dílo převzala firma XXXXX, která se stala novým investorem (viz shora citovaná Smlouva o postoupení (převodu) práv a povinností č. l. 807 a násl.). Vysvětlení ke změně subjektů na jednotlivých smluvních stranách je ostatně obsaženo i v čl. I. **Dohody ze dne 20. 8. 2010 uzavřené mezi firmou XXXXX a firmou XXXXX**(č. l. 1496, resp. 1459). V tomto smluvním ustanovení je výslovný odkaz na Smlouvu o dílo ze dne 28. 5. 2010, která se týká generální dodávky FVE Vranovská Ves, kdy objednatelem, resp. investorem této stavby je firma FVE Vranovská Ves a. s. a zhotovitelem, resp. generálním dodavatelem je firma XXXXX, s ujednáním o tom, že k převodu veškerých pohledávek, práv a povinností a závazků společnosti FVE Vranovská Ves a. s. na společnost XXXXX došlo Dohodou ze dne 28. 6. 2010 (pozn. soudu – změna subjektu na straně objednatele).
20. Ve vztahu k firmě XXXXX byl **svědek J.P.**, který byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 9. 3. 2020. Svědek potvrdil, že měl s firmou XXXXX uzavřenu dohodu o provedení práce, když působil vlastně jako technický dozor investora. V této části je jeho výpověď zcela v souladu s předmětným listinným důkazem, a to **dohodou o provedení práce** (č. l. 264), kterou bylo prokázáno, že J.P. tuto činnost vykonával v době od 1. 9. do 31. 12. 2010 s předpokládaným rozsahem prací 150 hodin. Smlouva byla uzavřena dne 30. 8. 2010. a podle jejího znění, úkolem svědka bylo mimo jiné účastnit se pravidelně 1x týdně na kontrolním dni, provádět fyzickou kontrolu realizace stavební a technologické části FVE Vranovská Ves, podávat průběžné ústní zprávy o průběhu výstavby FVE Vranovská Ves, včetně návrhů na řešení problému a nestandardních situací. Svědek sám u hlavního líčení uvedl, že na stavbě byl prakticky denně a informoval, zpravidla emailem, Z.J.. Sám svědek přebíral informace o průběhu stavby od stavbyvedoucích J.A. a zejména od J.H.. Na stavbě byl naposled asi dva dny před kolaudací, tedy před dokončením stavby, kdy se zde ještě pracovalo, avšak v průběhu těchto dní se některé věci mohly dokončit. Podle tvrzení svědka byly v té době všechny konstrukce osazeny panely a konstrukce byly smontovány pro celou kapacitu FVE Vranovská Ves. Svědek u hlavního líčení tvrdil, že při své poslední návštěvě viděl, že žádná konstrukce nezůstala bez toho, že by byla osazena fotovoltaickými panely. Pokud se po kolaudaci některé fotovoltaické panely měnily, bylo to proto, že dodatečně bylo zjištěno, že jsou poškozené nebo rozbité. Svědek připustil, že odpovědnost za výstavbu neměl vlastně žádnou, neboť jeho hlavním úkolem bylo informovat Z.J. o činnosti na elektrárně. Z tohoto důvodu se svědek také účastnil kontrolních dní o průběhu stavby, které od samého počátku probíhaly vždy ve čtvrtek. Z každého kontrolního dne byly vyhotoveny nějaké zápisy a přijaty závěry, ovšem kdo je vyhotovoval a podepisoval, svědkovi není známo. Na stavbě se svědek sám pohyboval prakticky denně, a to zpravidla čtyři hodiny, kdy stavbu obcházel, aby mohl Z.J. informovat. Při svých kontrolách spočítal počet zaměstnanců na různém stanovišti, neboť tato stanoviště vždy obcházel, aby zjistil a zaznamenal, které věci se zde fyzicky nachází, než jsou namontovány. Na konci každé kontroly udělal závěr o tom, kolik práce je určitá skupina pracovníků schopna udělat a podle toho Z.J. zřejmě následně vyhodnocoval, jestli je třeba počet lidí na stavbě navýšit. Projektovou dokumentaci svědek k dispozici neměl a u hlavního líčení vysvětlil, že to vlastně pro jeho práci nemělo žádný význam, sám tomu ani nerozuměl a jeho základním dokladem byl zápis z kontrolního dne. Sám víceméně spolupracoval se stavbyvedoucími

a od nich podstatné informace také přebíral. Kromě obžalovaného J.A. nejvíce spolupracoval s J.H..

21. Jak vyplývá z výše rozebrané smlouvy o dílo ze dne 28. 5. 2010 a jejich dodatků byla firma XXXXX generálním zhotovitelem této stavby FVE Vranovská Ves. Za firmu XXXXX byly u hlavního líčení vyslechnuty oba stavbyvedoucí, a to J.A. v pozici obžalovaného a J.H. jako svědek.
22. **K trestní odpovědnosti obžalovaného J.A.** nalézací soud stručně rekapituluje, že ve skutkové větě obžaloby je mu kladeno za vinu jednání, spočívající v tom, že jako hlavní stavbyvedoucí generálního dodavatele stavby, tj. firmy XXXXX dne 15. 11. 2010 vystavil nepravdivé Prohlášení o kompletnosti a jakosti, dne 1. 12. 2010 vystavil a podepsal nepravdivé Prohlášení o vyklízení stanoviště, a také dne 21. 11. 2010 převzal nepravdivé zprávy o výchozí revizi vystavené obžalovaným J.V. a takto obžalovaný J.A. jednal, ačkoliv mu muselo být známo, že revizní zprávy budou další osobou doručeny na ERÚ žádosti o udělení licence žadatele firmy XXXXX a také, ačkoliv věděl, že k datu vystavení obou prohlášení i k datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti zcela dokončena a současně mu bylo známo, že Prohlášení o kompletnosti bude předloženo na stavební úřad Šumná k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, který bude následně předložen ERÚ jako nezbytný podklad žádosti pro udělení licence, když revizní zprávy budou předloženy rovněž na ERÚ k této žádosti a také firmě E.ON Distribuce ke schválení výroby, jakožto předpokladu naplnění podmínek smlouvy o připojení.
23. **Obžalovaný J.A.** u hlavního líčení dne 18. 2. 2020 popřel, že by se dopustil trestného jednání tak, jak je uvedeno v obžalobě. Na svoji obhajobu uvedl, že byl přesvědčen, že stavba je dokončena, maximálně je ve fázi téměř před dokončením. Obžalovaný připustil, že se spletl v datu 15. 11. 2010, které je uvedeno na Prohlášení o kompletnosti a jakosti, když toto bylo vystaveno a podepsáno zřejmě dne 20. 11. nebo 21. 11. 2010. Obžalovaný na svoji obhajobu dále uvedl, že v tomto případě šlo pouze o omyl a on neměl v úmyslu někoho podvést. Dále na svoji obhajobu uvedl, že u revizních zpráv nemohl kontrolovat jejich správnost, neboť je převzal pouze jako uživatel. V prosinci při předání byla stavba plně dokončena a osazena FV panely. Obžalovaný sám jako stavbyvedoucí dělal zápisy do stavebního deníku prakticky denně. V průběhu stavby nastaly problémy s FV panely, a proto došlo ke změně projektové dokumentace a současně k doplnění konstrukcí. V zásadě bylo na stavbě díky tomu více FV panelů, ale finální kapacita elektrárny byla stejná. Ke změně projektové dokumentace došlo určitě předtím, než bylo na stavbě provedeno místní šetření. Obžalovaný potvrdil, že se účastnil předání stavby odběrateli, tedy firmě XXXXX, ale v zásadě předávání stavby jako takové byl dlouhodobý proces. Není to otázka jednoho dne. Předání s investorem proběhlo především jako předání dokladové části a nejednalo se o fyzickou převážku staveniště, protože to bylo vyřešeno už časově předtím. Předání stavby zákazníkovi tedy spočívalo v papírovém předání dokumentace, když šlo o dokumentaci skutečného provedení stavby a o předání revizí. Obžalovaný potvrdil, že předání těchto dokumentů skutečně zajišťoval on sám. Shodně jako svědek J.P., také obžalovaný uvedl, že stavba měla pravidelný režim kontrolních dnů, které se konaly každý týden. Za investora, tj. firmu XXXXX se kontrolních dní účastnil Z.J. a za firmu XXXXX tam byl přítomen obžalovaný, C., která dělala obchodního zástupce, a také někdo z oddělení technických dozorů, případně zástupci jiných firem, např. XXXXX, XXXXX nebo XXXXX, s nimiž měla jejich firma smlouvu. Oficiálně stavbu předali na konci prosince, ale převážka a kompletní dokončení se vlastně dělaly už na konci listopadu, kdy se procházela celá elektrárna. K předávání dokladů pak došlo někdy na konci roku. Obžalovaný také potvrdil, že byl přítomen při místním šetření, které prováděl na stavbě stavební úřad. Kromě obžalovaného tam byl také obžalovaný L.B. za stavební úřad a obžalovaný M.Š. za firmu XXXXX. Na svoji obhajobu obžalovaný dále uvedl, že provedení revizních prací, resp. prací revizního technika, tj. obžalovaného J.V. on sám rozhodně nezajišťoval. To bylo úkolem firmy XXXXX, která potřebné práce dodávala jejich firmě, a to včetně revizních zpráv. Další část stavby, např. kabelové propoje jim dodávala firma XXXXX, včetně rozvodny VVN a ta měla také svoje revizní

techniky. V průběhu hlavního líčení se obžalovaný J.A. vyjádřil také k rozhodujícím dokumentům, které jsou v souvislosti s jeho trestným jednáním uvedeny v obžalobě. Prohlášení o kompletnosti a jakosti mohlo být, podle jeho předpokladů, podepsáno dne 20. 11. nebo 21. 11. a bylo součástí kolaudace, kdy byl požádán obžalovaným M.Š., aby toto doložil. Obžalovaný sám byl přesvědčen, že je všechno v pořádku, proto prohlášení vydal a předal je M.Š. z firmy XXXXX. Druhý dokument, tj. Prohlášení o vyklízení staveniště je datováno dnem 1. 12. 2010 a podle tvrzení obžalovaného to odpovídá skutečnosti, neboť k tomuto datu měli stavbu vyklizenou. Fakticky vystěhovali zařízení staveniště ze solárního parku ven a zbývaly tam pouze náhradní konstrukce a panely. Pokud si je sám vědom, tak ke dni 1. 12. 2010 žádné práce na elektrárně neprobíhaly. V závěru své výpovědi obžalovaný uvedl, že připojení elektroměru na rozvodně dne 6. 12. 2010 svědčí o tom, že elektrárna byla kompletní v odpovídající jakosti a určitě schopná výroby od 10. 12. 2010.

24. **Svědka J.H.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 20. 5. 2010 a potvrdil, že pracoval ve firmě XXXXX na této stavbě jako stavbyvedoucí. Jeho nadřízeným byl obžalovaný J.A., který byl hlavním stavbyvedoucím. Úkolem svědka bylo vykonávat dohled nad subdodavateli jejich firmy XXXXX, kterými byly např. firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX energetický development, firma XXXXX a další. Svědek měl na starosti především rozvodnu VVN, přípojku a s dalším stavbyvedoucím, panem S., měli na starosti fotovoltaická pole. Svědek dále uvedl, že zápisy do stavebního deníku dělal většinou on sám, i když zápisy mohl dělat také obžalovaný J.A. nebo další stavbyvedoucí, pan S.. Svědek zápisy činil prakticky denně. Podle vyjádření svědka, v době kolem 15. 11. 2010 byla elektrárna dostavěná. Pokud došlo k nějakým změnám, bylo to určitě před kolaudací. Výpověď svědka J.H. koresponduje také s výpovědí svědka J.P., která je rozebrána shora, a to v té části, která se týká činnosti J.P.. J.H. uvedl, že J.P. byl na stavbě přítomen denně jako zástupce investora a především s nimi pak procházel stavbu, aby zjistil, které práce jsou hotové. J.P. tedy měl přehled o tom, co na stavbě je a není uděláno. Firma XXXXX měla množství dalších subdodavatelů, od nichž práci na stavbě přebíral obžalovaný J.A.. Podle názoru svědka J.H., když se FVE kolaudovala, byla dokončena v plném rozsahu. Oni tehdy zkontrolovali plochy a také to, jestli jsou pospojované panely. Po kolaudaci se sice měnily panely, šlo však o jednotky kusů panelů nebo konstrukcí, které se vyměňovaly, protože začaly prskat z důvodu špatného podloží, kterým byly mokřady. Svědek J.H. uvedl, že firma XXXXX připravovala podklady pro kolaudaci nikoliv pro licenční řízení. S licenčním řízením oni, resp. firma XXXXX neměla nic společného. Pokud připravovali podklady pro kolaudaci, šlo především o zajištění dokumentace skutečného provedení stavby, o elektrorevize a v zásadě všechny materiály seskládali od svých dodavatelů, což fyzicky zkontrolovali, prošli a připravili pro kolaudační řízení. Rovněž J.H., podobně jako obžalovaný J.A. potvrdil, že revizní zprávy firma XXXXX nezajišťovala, neboť to bylo součástí zakázky, kterou pro ně dělala firma XXXXX. Přípravou podkladu pro kolaudaci jim vypomáhala firma XXXXX, která na stavbě dělala tzv. engineering. Podle názoru svědka, všechny podklady pro kolaudační řízení, které oni ve firmě XXXXX seskládávali, získali od jednotlivých dodavatelů, a ty byly správné. Zkontrolovali a fyzicky prošli to, co bylo v jejich moci. Revizní zprávy sami převzali, tj. obžalovaný J.A. za firmu XXXXX, od firmy XXXXX a tato firma je převzala od firmy XXXXX, pro kterou předmětné revizní zprávy, na základě objednávky, vypracoval obžalovaný J.V..
25. U hlavního líčení dne 9. 9. 2020 byl nad rámec důkazů opatřených v přípravném řízení proveden výsledek **svědka F.M.**, výrobního ředitele společnosti XXXXX. Na úvod je třeba poznamenat, že výpověď tohoto svědka podstatně přispěla k vysvětlení sporných částí skutkového děje. Svědek uvedl, že ve firmě XXXXX působil v pozici výrobního ředitele, když byl současně jedním ze společníků a jednatelů. Svědek měl na starosti nejen stavbu FVE Vranovská Ves, ale také další zakázky, které v té době probíhaly. Přesto se však na této stavbě účastnil skoro všech kontrolních dnů, což je dohledatelné z jednotlivých zápisů. Firma XXXXX byla generálním zhotovitelem této FVE, jejímž investorem byla firma XXXXX. Firma XXXXX byla tedy hlavním partnerem pro firmu XXXXX, což vyplývá ze smlouvy o dílo, kterou mezi sebou obě firmy uzavřely. Jménem

společnosti XXXXX smlouvu o dílo podepsal, podle názoru svědka, předseda představenstva M.. Svědek sám ovšem smlouvu četl a také připomínkoval. Tato zakázka probíhala standardně, jako další zakázky, které realizují od roku 1991. Obžalovaný J.A. na stavbě působil jako hlavní stavbyvedoucí a v jejich firmě pracuje více než 22 let. Po uzavření smlouvy o dílo jejich firma převzala staveniště, uzavřela smlouvy s jednotlivými subdodavateli, jejichž činnost koordinoval především obžalovaný J.A.. Jeho úkolem, jako hlavního stavbyvedoucího bylo také vést stavební deník a účastnit se kontrolních dní, které byly na stavbě každý týden. Svědek uvedl, že obžalovaný se zákazníkem, tedy firmou XXXXX řešil otázky fakturace, vzájemně si odsouhlasovali provedené práce, také zákazníkovi předkládal stavební deník a plnil další povinnosti, které vyplývaly z jeho pozice hlavního stavbyvedoucího. Obžalovaný byl tedy ve vztahu k zákazníkovi hlavní osobou, která jménem firmy XXXXX řešila běžné problémy týkající se stavby, jako takové. Smluvní záležitosti měl pochopitelně na starosti svědek nebo M., který byl předsedou představenstva. Obžalovaný se proto zabýval také předáním díla zákazníkovi, neboť byl hlavním stavbyvedoucím. F.M. vysvětlil, že po dokončení stavby obě strany sepíší Protokol o předání a převzetí díla, v němž se specifikují všechny podstatné věci týkající se stavby včetně závad a termínu jejich odstranění apod. Pro takový protokol existuje u nich ve firmě standardní formulář, který se týká předání a převzetí zakázky a takový se vždy předem předloží investorovi, aby jej odsouhlasil, příp. připomínkoval. Takový dokument, tedy Protokol o předání a převzetí díla je rozhodující pro předání stavby zákazníkovi, tedy pro ukončení realizace díla. Následně pak dílo přechází do stavu, kdy jejich firma, jako zhotovitel, je povinna dodržovat záruku za dílo, event. v rámci reklamace odstraňovat následné závady. K dotazu soudu svědek uvedl, že předložené Prohlášení o kompletnosti a jakosti (č. l. 825) není Protokolem o předání a převzetí díla. Sám nedokáže tento dokument blíže zařadit. Protokol o předání a převzetí díla, o kterém v rámci své výpovědi mluvil, je sepsován až na konci zakázky s jejich zákazníkem a v případě stavby FVE Vranovská Ves to bylo někdy na podzim roku 2011. Na stavbě se totiž dodělávaly další práce požadované investorem. Protokol o předání a převzetí díla ve vztahu ke každé stavbě může být jenom jeden. Předložené Prohlášení o kompletnosti a jakosti (č. l. 825), na které svědek nahlédl, se, podle jeho názoru, netýká celého díla a nedokáže proto určit, jak moc závazný je pro investora. Sám si osobně nevzpomíná, že by v samotné smlouvě o dílo s investorem bylo takové prohlášení jakkoli definováno. Vzhledem k těmto skutečnostem předmětný dokument nemůže nijak hodnotit, neboť si nevybavuje, že by na něj smlouva o dílo jakkoli odkazovala. Co se týče přechodu vlastnických práv, to řešila také jejich smlouva o dílo a investor si vymezil, že okamžikem namontování čehokoliv na stavbu, se stává vlastníkem takových věcí sám investor. Svědek F.M. se vyjádřil i k druhému dokumentu, který figuruje ve skutkové větě obžaloby v souvislosti s trestným jednáním J.A., kterým je Prohlášení o vyklizení staveniště. Svědek uvedl, že vlastně neví, co takový dokument znamená, neboť je samozřejmostí, že staveniště musí být vyklizeno. Je ovšem otázkou definování toho, co se rozumí pod pojmem staveniště, tedy jestli jsou to např. i kanceláře, které měli pronajaty v budově stavebního úřadu, nebo jestli se jedná o plochu ohraničenou stavebními parcelami apod. Toto Prohlášení o vyklizení staveniště nebylo vyhotoveno pro jejich firmu, neboť většinou se vyklizení staveniště řeší právě v tom finálním protokolu o předání a převzetí díla, resp. staveniště, kde je dojednáán také termín. Z hlediska své praxe svědek ví, že vyklizení staveniště se se zákazníkem nijak zvlášť neřeší a oni tomu nepřikládají vlastně žádnou váhu. Vždy se staveniště zákazníkům vyklidilo tak, jak se s nimi dohodlo. Oba předložené dokumenty, tj. Prohlášení o kompletnosti a jakosti a Prohlášení o vyklizení staveniště nemají, podle názoru svědka, žádný speciální režim ani speciální závaznost. Rozhodující pro vztah mezi jejich firmou, jako zhotovitelem a zákazníkem je vždy Protokol o předání a převzetí stavby. Podpisem tohoto dokumentu totiž stavba končí. Ani jedno z těchto dvou prohlášení obžalovaný J.A. svědkovi nepředával a svědek si navíc nedokáže vůbec vybavit, jestli vůbec některý z těchto dokumentů firmou XXXXX prošel. Rozhodující byl Předávací protokol (č. l. 873), neboť to je ten, o kterém svědek hovořil, což také v rámci své výpovědi potvrdil. Podle názoru soudu právě smlouva o dílo řeší i přechod vlastnického práva. Na tomto předávacím protokole je podpis předsedy představenstva M., i když, podle názoru svědka,

oprávněným podepsat takový protokol byl i svědek sám. Předložený dokument označený jako Prohlášení o kompletnosti a jakosti tedy není standardním dokumentem, který by se na jiných stavbách sepisoval a podle názoru svědka není tento dokument podstatný proto, aby mohl být vyhotoven a podepsán předávací protokol. V další části své výpovědi se svědek F.M. vyjádřil také k činnosti společnosti XXXXX, která byla subdodavatelem jejich firmy XXXXX. Svědek uvedl, že úkolem firmy XXXXX bylo kolaudovat rozvodnu VVN a kabelovou přípojku, připravit, zkompletovat dokumentaci a být tzv. styčnou osobou ve vztahu ke stavebnímu úřadu právě pro kolaudaci rozvodny VVN a vysokonapětovou přípojku. Všechny tyto úkony dělala firma XXXXX pro jejich firmu XXXXX. Svědek poukázal na to, že najímání jiné firmy na tento tzv. engineering je obvyklou praxí, zejména pak když se jedná o tak mimořádně rozsáhlou zakázku, jako byla stavba FVE Vranovská Ves o kapacitě 16 MW, která se rozkládala na 32 ha. Hlavním úkolem stavbyvedoucího, tj. J.A. bylo koordinovat jednotlivé subdodavatele, tedy mj. i spolupráci s firmou XXXXX. Ve firmě XXXXX měli také obchodní oddělení, které právě zajišťovalo jednotlivé subdodavatele, mělo na starosti uzavírání smluv s těmito subdodavateli a poté část zakázky předalo hlavnímu stavbyvedoucímu, který jejich činnost koordinoval. Svědek se rovněž vyjádřil k činnosti obžalovaného M.Š., který jednal jménem společnosti XXXXX, když uvedl, že hlavním úkolem, resp. obžalovaného M.Š. bylo zkompletovat materiály pro stavební řízení, nikoliv je opatřovat nebo kontrolovat jejich správnost. Celý tým firmy XXXXX, tedy obžalovaný J.A. a jeho spolupracovníci připravili kompletní dokumentaci potřebnou ke kolaudaci. Firma XXXXX jednotlivé dokumenty zkompletovala, utřídila a zkontrolovala, jestli jsou tedy kompletní, když následně byla v kontaktu se stavebním úřadem. S tímto stavebním úřadem firma XXXXX dojednávala termín kolaudace, termín místní prohlídky a také firma XXXXX jednotlivé doklady kontrolovala, příp. pokud některý z dokumentů chyběl, komunikovala s příslušnými osobami, aby zajistila vše, co je pro kolaudaci potřebné. Firma XXXXX tedy předávala firmě XXXXX veškeré dokumenty, i když o kolaudaci žádala firma XXXXX. Povinnost firmy XXXXX vyplývala ze smlouvy o dílo s firmou XXXXX, a proto byla firma XXXXX povinna připravit veškeré dokumenty tak, aby mohla řádná kolaudace proběhnout. I takový postup je standardní na jiných zakázkách, které firma XXXXX realizovala. Úkolem obžalovaného M.Š., který tuto zakázku ve firmě XXXXX měl na starosti, byla tedy kompletace a kontrola kompletnosti všech dokumentů a také kontakt se stavebním úřadem. Šlo ovšem o kontrolu spíše formální, která se týkala především počtu dokumentů a jejich kompletnosti. Svědek doslova laicky vysvětlil, že úkolem obžalovaného M.Š. bylo zajistit dokumenty, naskládat je s určitou logikou na sebe a zkontrolovat jejich kompletnost, nikoliv jejich obsahovou nebo odbornou správnost. K dotazu státního zástupce svědek potvrdil, že nevěděl o tom, že by obě zmíněná Prohlášení o kompletnosti a jakosti a o vyklizení staveniště byla předložena společnosti XXXXX pro účely stavebního řízení.

26. K revizním zprávám a tím i další části trestného jednání obžalovaného J.A. svědek F.M. u hlavního líčení uvedl, že firma XXXXX sama revizní zprávy nevyhotovovala, ani nezajišťovala. Tato firma měla několik subdodavatelů, kteří měli povinnost udělat revizní zprávu. Hlavním subdodavatelem pro tuto část stavby byla firma XXXXX (XXXXX), která realizovala asi 80% této zakázky, kde zajišťovala kompletně všechno včetně revizních zpráv. Firma XXXXX tedy získala revizní zprávy od tohoto svého subdodavatele. Revizní zpráva náleží provozovateli, kterým v tomto případě byla firma XXXXX, a tato firma měla revizní právy převzít a také podepsat. Běžná praxe je taková, že revizní zprávy, stejně jako všechny ostatní dokumenty kompletuje právě hlavní stavbyvedoucí a předává je v jednom balíku kompletně investorovi. Svědek F.M. však zdůraznil, že povinností hlavního stavbyvedoucího, v konkrétním případě obžalovaného J.A. je zajistit potřebné dokumenty, tedy i revizní zprávy, avšak nenese žádnou odpovědnost za jejich obsah. Hlavní stavbyvedoucí nemůže obsah revizních zpráv kontrolovat, protože k tomu nemá žádné vzdělání a neměl by takové revizní zprávy ani podepisovat, protože takový úkon má udělat provozovatel. Hlavní stavbyvedoucí tedy fakticky revizní zprávy pouze převezme a podle pokynů je předá jinému subjektu.

27. K dotazu obhajoby svědek také vysvětlil, že ani firma XXXXX, ani obžalovaný J.A. nebyli pověřeni jednáním s ERÚ. To byl také důvod, proč vůbec do kontaktu s ERÚ nepřišli. Podle informací, které má svědek k dispozici, investor, tedy firma XXXXX, udělila plnou moc panu R., který byl takto pověřen k jednání s ERÚ i s firmou E.ON. K samotným FV panelům pro tuto stavbu F.M. v rámci své výpovědi uvedl, že jejich hlavním dodavatelem pro jejich firmu XXXXX byla firma XXXXX, která však měla problémy s dodávkami panelů. Vzhledem k těmto skutečnostem měli dodavatelů více. Je obvyklou praxí, že žádný z jejich subdodavatelů nespolečně pouze na jednoho dodavatele panelů. Obchodní ředitel firmy XXXXX byl ještě na speciálním jednání v Číně, kde navštívil jednotlivé výrobní závody, aby se ujistil o tom, že dodávky panelů jsou zajištěné. Vzhledem k tomu, že měli i více subdodavatelů, nelze ze skutečností uvedených v trestním oznámení dovozovat, že panely na této stavbě chyběly. Kromě firmy XXXXX existovali i jiní subdodavatelé, kteří na stavbu panely dodávali. Vedle toho svědek upozornil i na skutečnost, že zajištění revize elektrických zařízení bylo součástí uzavřené smlouvy o dílo s jejich subdodavatelem, kterou obžalovaný J.A. nedojednával, a proto nemohl revizního technika ani revizní zprávy zajišťovat. Obžalovaný M.Š. kolaudoval FV pole pro firmu XXXXX a pro firmu XXXXX zajišťoval kolaudaci rozvodny VVN a přípojku. Firma XXXXX Totiž prováděla na této stavbě zakázku jednak pro firmu XXXXX a jednak pro firmu XXXXX (XXXXX). Právě firma XXXXX měla na starosti kolaudaci dvou FV polí. V závěru své výpovědi svědek jednoznačně uvedl, že revizní zprávu z oboru elektro nemůže sám kontrolovat nebo přezkoumávat z hlediska její správnosti, neboť má vzdělání stavební. Rozhodující je tedy pro něj poslední věta z revizní zprávy, která se týká toho, že je zařízení schopno bezpečného provozu a navíc na revizní zprávě je razítko revizního technika. Z hlediska případné motivace trestného jednání především obžalovaných J.A. a M.Š. považuje soud za významné také vyjádření svědka F.M. o tom, že nastavení smlouvy mezi firmou XXXXX a XXXXX bylo takové, že všechny sankce přecházely právě na společnost XXXXX. Toto stanovisko svědka je ostatně součástí písemného vyjádření, které svědek zpracoval jménem firmy XXXXX, jako místopředseda představenstva (č. l. 3056b). Svědek vysvětlil, že firma XXXXX měla z této zakázky stejný finanční profit, ať už byla FVE dokončena v roce 2010 nebo v roce 2011. Všechny povinnosti, které měli k zákazníkovi, tj. firmě XXXXX jsou vlastně překopírované do smlouvy, kterou měla jejich společnost XXXXX se společností XXXXX a v konečném důsledku se tak staly především povinnosti této společnosti XXXXX vůči jejich firmě XXXXXV závěru své výpovědi svědek upozornil i na to, že žádný z jejich subdodavatelů nespolečně na jediného dodavatele FV panelů, ale měl vždy několik možných alternativ, od kterých subjektů může panely odebrat.
28. S výpovědí svědka F.M., která je rozvedena shora, korespondují také příslušné listinné důkazy. Ze samotné shora citované **Smlouvy o dílo** (č. l. 296, 894) uzavřené dne 28. 5. 2010, v níž firma XXXXX figurovala jako dodavatel stavby pro původního objednatele firmu FVE Vranovská Ves a. s., mj. vyplývá, že firma XXXXX se zavázala zajistit služby (bod 3.4 Smlouvy) spočívající např. v tom, že zajistí, resp. vyhotoví revizní zprávy a jiné potřebné dokumenty (bod 3.4. písm. e). Svědek F.M. pak označil jako rozhodující finální dokument mezi smluvními stranami, tj. firmou XXXXX, jako dodavatelem a firmou XXXXX, jako objednatelem, resp. stavebníkem a investorem, tzv. **Předávací protokol** (č. l. 873). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že obě smluvní strany mj. prohlásily, že dne 28. 5. 2010 uzavřely smlouvu o dílo na generální dodávku stavby FVE, která byla na straně dodavatele uzavřena jeho právním předchůdcem a v mezidobí k plnění povinností dodavatele přistoupila společnost XXXXX. Dále bylo tímto důkazem prokázáno, že smluvní strany prohlásily, že jednou z povinností dodavatele (tj. firmy XXXXX) je v souladu s odst. 3.4 písm. d) Smlouvy zajistit získání licence (jak je definována ve Smlouvě). Na základě požadavku ERÚ, jako správního orgánu příslušného k vydání Licence, požádal dodavatel (firma XXXXX) stavebníka (firmu XXXXX) o sepsání tohoto zápisu, jehož předmětem je potvrzení smluvních stran o přechodu vlastnického práva ke stavbě FVE Vranovská Ves podle Smlouvy (tj. Smlouvy o dílo) na stavebníka (tj. firmu XXXXX). V tomto protokole je dále mj. uvedeno, že „strany tímto potvrzují, že došlo k odevzdání dodavatelem a převzetí stavby stavebníkem, kterým se rozumí přechod

vlastnického práva ke stavbě a jejím komponentám z dodavatele na stavebníka v souladu s čl. 13 Smlouvy“. Protokol byl vyhotoven 16. 11. 2010. Pro úplnost je třeba poukázat na smluvní ujednání týkající se přechodu vlastnického práva tak, jak je obsaženo v čl. 13 původní Smlouvy o dílo, což ostatně odpovídá údajům uváděným svědkem F.M.. Lze zmínit také **Protokol o předání a převzetí dokladové části díla** ze dne 21. 9. 2011 (č. l. 1288), který rovněž za předávajícího, firmu XXXXX podepsal svědek F.M.. Přílohou č. 1 k tomuto Předávacímu protokolu je pak seznam dokumentů, které byly zákazníkovi předány (č. l. 1289). O tom, že dílo i po datu původního předání vykazovalo závady, které zhotovitel, tj. firma XXXXX odstranil, svědčí **Protokol o odstranění vad** z převzatého díla ze dne 2. 12. 2011 (č. l. 1293). Podstatným listinným důkazem ke stavební činnosti firmy XXXXX je pochopitelně i **Stavební deník** této firmy (č. l. 1294 a násl.). Tímto listinným důkazem bylo mj. prokázáno (č. l. 1378), že 23. 11. 2010 probíhal na FVE zkušební provoz. Zápisem do stavebního deníku (č. l. 1363) rozhodl stavební úřad, tj. obžalovaný L.B. o povolení změny stavby v rozsahu požadovaném dne 3. 11. 2010, když odchylky od schválené dokumentace na této stavbě považoval za nepodstatné s tím, že o nich lze rozhodnout pouze jejich schválením, a to ve formě zápisu do stavebního deníku. Důkazem o tom, že po kolaudaci uvedené stavby docházelo k výměně FV panelů, které byly označeny jako poškozené a také z tohoto důvodu byly vyměňovány, svědčí zápisy ve stavebním deníku v období od 24. 11. 2010 (č. l. 1382).

29. Svědek F.M. se vyjadřoval také ke dvěma rozhodujícím dokumentům, jejichž vyhotovení je kladeno za vinu obžalovanému J.A.. Nalézací soud proto považuje za nezbytné stručně citovat obsah těchto dokumentů. **Prohlášení o kompletnosti a jakosti ze dne 15. 11. 2010** (č. l. 825, resp. 829) vyhotovil obžalovaný J.A., jako hlavní stavbyvedoucí zhotovitele firmy XXXXX, a to ve vztahu ke stavbě označené jako FVE Vranovská Ves: Vranovský solárpark I.-IV. etapa – dočasná stavba. V tomto Prohlášení je uvedeno, že „jako zhotovitel uvedené stavby prohlašujeme, že uvedený předmět díla je proveden v souladu s ustanovením § 562 odst. 1 zákona č. 531/1991 Sb., provedení díla tedy odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení, stanoveným parametrům, předepsaným technickým normám a návazným požárním, hygienickým a jiným předpisům pro užívání a provoz stavby. Dále prohlašujeme, že použité výrobky, materiály, konstrukce a zařízení splňují požadavky na mechanickou pevnost, stabilitu, požární bezpečnost, hygienu, ochranu zdraví a životního prostředí, bezpečnost při užívání, ochranu proti hluku a na úsporu energie a ochranu tepla v souladu s § 47 stavebního zákona a se zákonem č. 222/1997 Sb.“. Druhým dokumentem, k němuž se ostatně vyjadřoval nejen obžalovaný J.A., ale také svědek F.M., je dokument označený v obžalobě jako **Prohlášení o vyklizení staveniště** (pozn. v písemném vyhotovení ovšem tento dokument v trestním spise ani jeho přílohách obsažen není).
30. Další skupinu důkazů tvoří důkazy týkající se spolupráce firmy XXXXX s firmou XXXXX, která byla jejím subdodavatelem. **Trestného jednání** v souvislosti se svojí činností ve firmě XXXXX se podle obžaloby měl dopustit **obžalovaný M.Š.** Také v souvislosti s jeho trestním jednáním nalézací soud stručně sumarizuje údaje uvedené v obžalobě. Obžalovanému M.Š. je kladeno za vinu, že jako zástupce firmy XXXXX, pověřen jednáním ve věcech technických, doručil v přesně nezjištěné době předcházející dni 23. 11. 2010 na Stavební úřad Šumná k založení do spisového materiálu vedeného ve věci výstavby FVE Vranovská Ves, nepravdivé Prohlášení o kompletnosti podepsané J.A. dne 15. 11. 2010 a dále M.Š. dne 23. 11. 2010, opět jako zástupce společnosti XXXXX, byl přítomen kontrolní prohlídce stavby FVE Vranovská Ves před vydáním kolaudačního souhlasu, na které předal obžalovanému L.B., jako zástupci Stavebního úřadu Šumná, nepravdivé revizní zprávy, vypracované obžalovaným J.V., technickou zprávu a výkresy skutečného provedení stavby k 3. 11. 2010, vypracované K.Z. ze společnosti XXXXX, a to vše ačkoliv věděl, že k datu prohlášení o kompletnosti a jakosti a k datu vyhotovení revizních zpráv nebyla FVE Vranovská Ves ve výstavbě elektročásti dokončena a výkresy skutečného provedení neodpovídají faktickému stavu výstavby. Současně věděl, že tyto dokumenty jsou nezbytnými přílohami, bez nichž by nemohl být kolaudační souhlas vydán, když kolaudační souhlas i revizní

zprávy jsou nezbytnou podmínkou pro vydání licence ze strany ERÚ a dále pro schválení výroby ze strany firmy E.ON Distribuce a. s.

31. **Obžalovaný M.Š.** u hlavního líčení 18. 2. 2020 v plném rozsahu popřel, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. K věci uvedl, že od roku 1999 pracuje ve společnosti XXXXX jako stavební technik a nikdy nebyl společníkem ani jednatelem této firmy, která se věnuje inženýrské činnosti. Firma zajišťuje stavební povolení ve všech fázích povolení staveb a zabývá se dále např. zajištěním výkonu technického investora při realizaci samotné. Mezi firmou XXXXX a firmou XXXXX byla uzavřena rámcová mandátní smlouva, která definovala jednotlivé činnosti jejich firmy. Smlouvu za firmu XXXXX uzavřel její jednatel M.F. a obžalovaný sám se vyjednávání o smlouvě rozhodně neúčastnil. Náplní jeho práce bylo plnit úkoly, které pro něj, resp. pro firmu vyplývaly z tzv. listu zakázky. Obžalovaný vysvětlil, že rámcová smlouva řešila víceméně kompletní činnosti, ale vždy pro každou zakázku byla specifikována listem zakázky. Obžalovaný byl jediným zaměstnancem firmy XXXXX, který v souvislosti s výstavbou této FVE zajišťoval kolaudační řízení. Samotná stavební povolení pro tuto stavbu sice nezajišťovali, ale standardně při převzetí zakázky je také prověřovali, neboť bylo důležité znát podmínky stavebního povolení pro případ, že by došlo v průběhu stavby k jejím změnám oproti schválené dokumentaci. Úkoly jejich firmy, resp. obžalovaného byly konkretizovány pro FVE Vranovská Ves právě listem zakázky a podstatné bylo provést kontrolu podmínek vydaného stavebního povolení, dále zajistit projednání, příp. změny a odchylky oproti schválené projektové dokumentaci a zejména následně zajistit kolaudaci. V případě této stavby došlo v jejím průběhu ke změně, a proto obžalovaný na stavebním úřadě žádal o posouzení změny a o případné povolení. K povolení změny stavby došlo zápisem do stavebního deníku. V průběhu stavby se obžalovaný účastnil několika kontrolních dní a na závěr vyplnil formulář se žádostí o provedení kolaudace, který také podal na stavební úřad. Na základě této žádosti stavební úřad vyzval subjekty k účasti na závěrečné kontrolní prohlídce. Šlo vlastně o čtyři kolaudace, z nichž tři se týkaly tzv. solárparků a čtvrtá oplocení celé elektrárny. Všechny kontrolní prohlídky byly svolány na den 23. 11. 2010, k čemuž dostali pozvánku a obžalovaný také informoval zástupce zhotovitele o tom, jaké doklady bude stavební úřad při místním šetření vyžadovat. Dne 23. 11. 2010 se obžalovaný zúčastnil závěrečné kontrolní prohlídky stavby a od zástupců zhotovitele stavby převzal kompletní dokladovou část, kterou předal stavebnímu úřadu. Po kontrole dokladové části odjeli z Obecního úřadu v Šumném přímo na stavbu, kterou na místě kontrolovali. Šlo především o kontrolu věcné dokumentace a ověření stavu s dokumentací skutečného provedení stavby. V rámci své obhajoby obžalovaný upozornil na to, že společnost XXXXX nezajišťovala na stavbě výkon technického dozoru, a proto jemu samotnému nepříslušelo hodnotit, jestli stavba v jednotlivých fázích splňuje harmonogram stavby, jestli bude dokončena v předpokládaném termínu dokončení apod. Při samotném místním šetření došlo k prohlídce dvou relativně velkých areálů FVE Vranovská Ves, které jsou označovány jako areál Jih a areál Sever, přitom stáli před jižním areálem a na severní areál nebylo vidět, protože elektrárna se rozkládá přes dva kopce. Podle názoru obžalovaného však ta část, kterou všichni viděli, byla dokončena, byla oplocena a FV panely byly na místě, což bylo postupně kontrolováno i zástupcem HZS. Obžalovaný dále na svoji obhajobu uvedl, že veškeré písemnosti, které převzal v rámci dokladové části ke kolaudaci, zkontroloval z hlediska toho, zda jsou vyhotoveny pro správnou FVE, jestli mají potřebná razítka, ale nepříslušelo mu kontrolovat, zda jsou v souladu se stavbou, anebo zda odpovídají jednotlivá prohlášení skutečnosti v době kolaudace. Kromě toho sám neměl žádné informace o tom, že by nastaly v průběhu stavby takové problémy, že by stavba neměla být v termínu dokončena. Takové informace na žádném kontrolním dni nezaznamenal. V průběhu své výpovědi obžalovaný zdůraznil, že jeho úkolem ani úkolem firmy XXXXX nebylo zařizovat licenční řízení. Na licenčním řízení nijak neparticipovali. Jejich činnost vlastně skončila předáním kolaudačního souhlasu v závěru listopadu roku 2010. Poté už obžalovaný nebyl se stavbou nebo zástupci investora, což byl jejich klient, jakkoliv v kontaktu. K dotazu soudu obžalovaný vysvětlil, že zákazníkem firmy XXXXX byla firma XXXXX, pro kterou zajišťovali

čistě inženýrskou činnost ve stavebnictví. Šlo vlastně o administrativně-správní úkony ve vztahu ke stavebnímu úřadu a dotčeným orgánům státní správy ve stavebním řízení. Revizní techniky jejich firma nezajišťovala, stejně tak jako provedení revizí a vypracování revizních zpráv. Za firmu XXXXX s firmou XXXXX, resp. obžalovaným jednal K.Z., který mj. zpracovával dokumentaci pro změnu stavby před dokončením. Vzhledem k charakteru zakázky, kdy firma XXXXX vykonávala takto popsanou inženýrskou činnost, obžalovaného ani nikoho z této firmy nezajímalo jaký je průběh stavby, event. zda existují problémy s dokončením. Obžalovaný vysvětlil, že fakticky čekali na pokyn, kdy se řeklo, že stavba bude dokončena v předpokládaném termínu, tedy do 22. 11. 2010. Jejich úkolem bylo odpočítat zpětně čas a podat včas žádost na stavební úřad, aby tento mohl v odpovídajícím termínu vypsát kolaudační šetření na místě samém. Obžalovaný upozornil na to, že jménem firmy XXXXX na stavbě nic nekontroloval. Jeho úkol spočíval v kontrole obsahové správnosti předložených dokladů, nezbytných pro kolaudaci. Fakticky tedy zajišťoval a kontroloval, zda mají prohlášení o likvidaci odpadu, jestli je geodetické zaměření skutečného provedení, jestli mají k dispozici prohlášení o shodě na použité materiály, prohlášení o dokončenosti a kompletnosti díla, když těch dokladů nezbytných pro kolaudační rozhodnutí byla celá řada. Úkolem obžalovaného bylo tedy zkontrolovat, jestli získané dokumenty odpovídají právě této FVE, jestli jsou správně podepsané a jestli je v revizní zprávě uvedeno, že je elektrárna schopna bezpečného provozu. Rozhodně mu nepříslušelo, aby posuzoval, zda je stavba provedena v souladu s projektovou dokumentací. Obžalovaný dále vysvětlil, že sice elektrárnu fyzicky neviděl při místním šetření v severní části, ale vycházel z prohlášení zhotovitele o tom, že stavba je dokončená. Jemu samotnému totiž vůbec nepříslušelo hodnotit, jestli stavba dokončená je nebo není. Navíc tam kde stáli, tak se jemu samotnému jevílo, že stavba je dokončená. Při své práci přišel do kontaktu s obžalovaným L.B., který byl úřední osobou na stavebním úřadě a obžalovaný s ním projednával nejdříve změnu stavby před dokončením a následně žádost o kolaudaci. Setkali se také při místním šetření před vydáním kolaudačního rozhodnutí. Kromě toho se obžalovaný setkal také s J.A. při kontrolních dnech na stavbě, kterých se obžalovaný sám účastnil a také při této závěrečné kontrolní prohlídce. Při své práci vycházel obžalovaný především z listu zakázky, který konkretizoval úkony firmy XXXXX na základě mandátní smlouvy, kterou uzavřel zástupce jejich firmy M.F.. Obžalovaný vysvětlil, že rámcová smlouva vlastně zahrnovala všech možné úkony, které mohla jejich firma pro kteréhokoliv klienta dělat, a vždy konkrétním listem zakázky se předmět této rámcové smlouvy upravoval a přizpůsoboval konkrétní zakázce. Ve většině případů totiž ani nedělali všechny činnosti, které byly v rámcové smlouvě vymezeny. Za práci na této zakázce dostal obžalovaný pouze běžný plat, nikoliv mimořádnou odměnu. V závěru své výpovědi obžalovaný vysvětlil, že pokud by se k němu snad dostala informace o tom, že stav skutečného provedení stavby nesouhlasí s těmi údaji, které jsou uvedeny v jednotlivých dokumentech, neboť v takovém případě by měl právo v zastoupení investora, tedy stavebníka žádost o kolaudaci zrušit, třeba i v den kontrolního šetření.

32. S výpovědí obžalovaného M.Š. úzce souvisí výpovědi svědků M.F.z firmy XXXXX XXXXX a K.Z. z firmy XXXXX
33. **Svědék M.F.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 9. 3. 2020, nad rámec důkazů opatřených u hlavního líčení uvedl, že ve společnosti XXXXX XXXXX, která byla založena v roce 1997, působil jako společník a jednatel. Firma se zabývá inženýrskou činností ve stavebnictví a obžalovaný M.Š. je dlouholetým zaměstnancem, který měl na starosti činnost ve vztahu k FVE Vranovská Ves. Svědek nejdříve vysvětlil smluvní princip spolupráce jeho firmy XXXXX s dalšími firmami, mj. i s firmou XXXXX, který spočíval v tom, že se zákazníkem vytvořili tzv. rámcovou mandátní smlouvu. Takovou používají zpravidla s těmi klienty, u nichž mají více zakázek a u nichž se určitá činnost na stavbě opakuje. Důvodem takového postupu je zjednodušení administrativy. Ke konkrétní zakázce je, s odkazem na mandátní smlouvu, vytvořen tzv. list zakázky, který konkretizuje činnosti, které pro zákazníka bude jejich firma provádět ve vztahu ke konkrétní stavbě. Rámcové smlouvy v minulosti používali, podle odhadu svědka, asi desetkrát s klienty, u nichž se

zakázka opakovala ve vztahu k více stavbám. U této konkrétní stavby FVE Vranovská Ves byl list zakázky také přílohou rámcové mandátní smlouvy. V obecné rovině mandátní smlouva, resp. její vzor obsahuje asi 7 fází činnosti jejich firmy. Pro tuto konkrétní stavbu měli dělat fázi 1, 2, 3 a 7, tedy seznámení se vstupními podklady, změnu územního rozhodnutí, změnu stavebního povolení a potom až onu zmíněnou 7. fázi nebo-li kolaudaci. Svědek M.F. opakovaně v průběhu své výpovědi zdůraznil, že na této elektrárně nedělali technický dozor. Obžalovaný M.Š. byl pověřen realizací této zakázky jménem firmy XXXXX S ohledem na změnu technologie v průběhu stavby tuto komunikoval se stavebním úřadem a nakonec bylo požádáno o změnu stavby před jejím dokončením. Taková změna stavby byla rozhodnutím stavebního úřadu schválena a zapsána formou zápisu stavebního úřadu do stavebního deníku, což je v souladu se stavebním zákonem. Tím byly, podle názoru svědka, splněny smlouvené fáze činnosti jejich firmy č. 1, 2 a 3, následovala až 7 fáze. Velmi pravděpodobně obžalovaný M.Š. vyzval stavbyvedoucího nebo zástupce investora, aby byl uvědomen, až stavba bude před dokončením. Díky těmto informacím podal žádost o kolaudační rozhodnutí. Takovou žádost je pochopitelně třeba podat na stavební úřad v určitém předstihu. Následně proběhlo kolaudační řízení. Do této závěrečné fáze firma XXXXX, resp. samotný obžalovaný M.Š. nedostali žádný signál od investora, ani dodavatele stavby o tom, že by dílo nebylo dokončeno. Jakmile proběhlo kolaudační řízení, což bylo plně v kompetenci stavebního úřadu, byl vydán kolaudační souhlas. V tomto okamžiku činnost firmy XXXXX skončila. Svědek upozornil, že obžalovaný M.Š. je dlouhodobým zaměstnancem firmy XXXXX, ale v rámci svého pracovního poměru nikdy nedělá na žádných stavbách technický dozor. Na takovou činnost jsou určeni jiní zaměstnanci. Obžalovaný je de facto určen pro práci spočívající v tzv. papírování, tedy pro přípravu stavby, povolávání stavby a kolaudaci. Firma XXXXX odpovídá zákazníkovi za to, že jsou předloženy podle jeho požadavku potřebné doklady. Za obsahovou správnost těchto dokladů neodpovídá firma XXXXX, ani obžalovaný, který se na této zakázce podílel, ale za jejich obsah odpovídají jejich zpracovatelé. Svědek M.F. vysvětlil, že jako firma, která se zabývá engineeringem, těžko mohli posuzovat správnost jednotlivých předložených dokumentů. Pro tuto konkrétní zakázku FVE Vranovská Ves měli paradoxně mandátní smlouvu nikoliv se samotným investorem, ale vlastně jakoby se subdodavatelem technologické části. Na tuto technologickou část navíc tato firma měla vždy svého příslušného manažera i odpovídající technický dozor. Předmětem činnosti firmy XXXXX proto byla pouze stavební část, tedy oplocení, umístění trafostanice, beranění konzol pro FV panely, příjezdová komunikace apod. Svědek opětovně vyloučil, že by na této stavbě dělali technický dozor, když navíc obžalovaný M.Š. za celou dobu své kariéry ve firmě technický dozor nedělal, ani na jiných stavbách. Firma má totiž zaměstnance specializované vždy na příslušnou část své engineeringové činnosti. Obžalovaný dostal projekt skutečného provedení stavby, prohlášení o shodě a tím to de facto skončilo, neboť on neručil za to, jestli je skutečně provedena stavba či nikoliv. Za to odpovídal ten, kdo potřebné doklady vystavil a obžalovanému je předal. U hlavního líčení byla svědkovi předložena také **Rámcová mandátní smlouva** (č. 1. 1951-1959), k níž svědek uvedl, že všechny činnosti, které jsou uvedeny pod bodem 3.7, provedeny nebyly. Znovu opakoval, že na této stavbě nedělali technický dozor. Naproti tomu dělali část označenou jako 3.7.3., což je kontrola potřebných dokladů ke kolaudaci, dále dělali úkon 3.7.5. – zajištění kolaudačního řízení nebo zkušební provoz celé stavby nebo její část a také dělali úkon označený jako 3.7.6. – zajištění příslušného pravomocného rozhodnutí. Ostatní části nedělali. To svědek vysvětlil tím, že těžko mohli předávat stavbu klientovi nebo investorovi, neboť to je součástí tzv. technického dozoru. Činnost jejich firmy je ve vztahu k této stavbě konkretizována listem zakázky, který tvoří přílohu této mandátní smlouvy. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že sám osobně nebyl na této stavbě, když ostatně se neúčastnil jednotlivých úkonů ani na žádných jiných stavbách. Na tuto stavbu FVE Vranovská Ves jezdil právě obžalovaný M.Š., který ve firmě odevzdával i cestovní příkazy. Navíc od obžalovaného svědek získával informace o tom, že byl často pozván na kontrolní den, na stavbu se dostavil, ale byl tam prakticky zbytečně, neboť kontrolní den probíhal často obzvlášť divně, tedy na obecním úřadě mimo stavbu. Shodně jako obžalovaný M.Š., také svědek M.F. potvrdil, že za tuto činnost ve vztahu k FVE Vranovská Ves

neměl obžalovaný M.Š., kromě běžného platu, žádnou mimořádnou finanční odměnu. K samotnému průběhu místního šetření obžalovaný svědkovi, jako de facto svému nadřízenému, bližší informace neposkytl, z čehož svědek dovozuje, že místní šetření proběhlo standardně. Ve firmě to je totiž zařízeno tak, že pokud všechno probíhá podle obvyklých postupů, zaměstnanci firmy tím svědka nezatěžují. Informují jej pouze o mimořádných situacích, které je třeba zásadním způsobem řešit. K dotazu soudu svědek uvedl, že v okamžiku, kdy obžalovaný M.Š. dostal pravomocný kolaudační souhlas, předal ho zákazníkovi, tedy firmě XXXXX a tím práce firmy XXXXX skončila. Rozhodně se firma XXXXX nepodílela jakýmikoliv úkony na získání licence pro tuto stavbu od ERÚ. Tyto úkony měli na starosti jiní odborníci. Jejich firma řešila pouze tzv. engineering a rozhodně pro stavbu FVE Vranovská Ves neřešila dodávky např. materiálu apod. Kdo konkrétně obžalovanému předal podklady, důležité pro kolaudaci, svědek neví, neboť u toho nebyl přítomen. Ze svých obecných znalostí dovozuje, že takové podklady předal ten, kdo stavbu stavěl, tedy stavbyvedoucí, když navíc některé doklady si jejich firma, resp. obžalovaný, jako obvykle, zajistili sami. Podstatné dokumenty, jako např. revizní zprávy nebo prohlášení o shodě, však zpravidla předával stavbyvedoucí. U těchto dokumentů však nejsou schopni, ale ani oprávněni provést kontrolu jejich obsahové správnosti. Svědek vysvětlil, že např. v případě revizní zprávy kontrolují první stránku z hlediska toho, jestli je tam správně uveden název stavby a potom je zajímavá poslední stránka, kde je uvedeno, zda je zařízení schopno bezpečného provozu. Obsah revizní zprávy vzhledem ke své odbornosti není schopen obžalovaný, ani jiní zaměstnanci firmy kontrolovat. To ostatně není součástí ani jejich zakázky. Obdobně je to v rámci dokumentů týkajících se prohlášení o shodě. I zde kontrolují především, zda se týká správné stavby, použitých materiálů atd. Pokud by snad v revizní zprávě byl údaj revizního technika o tom, že je třeba nějaké závady odstranit, potom by kterýkoliv ze zaměstnanců, v tomto případě konkrétně obžalovaný M.Š., zajistil na stavebním úřadě, aby kolaudační řízení bylo buď přerušeno, nebo by žádost o kolaudaci vzal zpět.

34. S výpovědí obžalovaného M.Š. i svědka M.F. koresponduje listinný důkaz, kterým je **Rámcová mandátní smlouva**, uzavřená dne 1. 3. 2010 mezi firmou XXXXX, kterou mj. zastupoval, jako technický zástupce K.Z., J.M. a jako smluvní zástupce T.N. a mandatářem, tj. firmou XXXXX, kterou v záležitostech smluvních zastupoval právě svědek M.F. a v záležitostech technických M.Š. (č. l. 1951 a násl.). K této smlouvě se také svědek M.F. podrobně vyjádřil u hlavního líčení, jak je shora uvedeno, a to zejména k tomu, které konkrétní úkony z této rámcové smlouvy, uvedené v čl. III. – Předmět plnění – jejich firma na stavbě FVE Vranovská Ves prováděla. Přílohu k této mandátní smlouvě tvoří **List zakázky** (č. l. 1962), podepsaný dne 25. 8. 2010 mezi smluvními stranami. Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že list zakázky je nedílnou součástí uzavřené mandátní smlouvy ze dne 1. 3. 2010 (čl. IV.). Zejména ze závěrečné kalkulace ceny je patrné, že firma XXXXX neprováděla fáze 4, 5 a 6 a jak svědek M.F. vysvětlil u hlavního líčení, že v plném rozsahu firma XXXXX neprováděla ani fázi č. 2, proto poskytla svému zákazníkovi slevu. Pro přehlednost nalézací soud považuje za nezbytné výslovně citovat úkony, týkající se jednotlivých fází činnosti společnosti XXXXX pro firmu XXXXX, neboť je z toho také zřejmé, jaké byly pracovní povinnosti obžalovaného M.Š.. Jednotlivé fáze č. 1-7 jsou vymezeny v čl. III. Mandátní smlouvy označené jako Předmět plnění. S odkazem na List zakázky je zřejmé, že obžalovaný jménem firmy XXXXX prováděl pouze fázi 1, označenou jako zabezpečení vstupních podkladů, což je obstarání výstupních podkladů pro lokalizaci stavby a kontrola již vydaného příslušného stavebního povolení, dále fázi 3, označenou jako zabezpečení přípravy stavby pro stavební řízení, což je projednání dokumentace pro stavební povolení s dotčenými orgány a organizacemi za účelem vydání příslušných stavebních povolení a zajištění pravomocných stavebních povolení. Fáze 7 je označena jako práce po dokončení stavby a zahrnuje v sobě celkem 8 úkonů, a to kontrola úplnosti dokumentace skutečného provedení stavby, organizace předání stavby investorovi příp. jeho klientům, kontrolu všech potřebných dokladů ke kolaudaci, vypracování seznamu příp. vad a nedodělků, zajištění kolaudačního řízení nebo zkušebního provozu celé stavby nebo její části,

zajištění příslušného pravomocného rozhodnutí pro užívání stavby, kontrolu vyklizení staveniště a odstraňování příp. vad a nedodělků a kontrolu předloženého konečného vyúčtování stavby investorovi ke schválení. S výpovědí svědka M.F. a ostatně i se shora rozebranými listinnými důkazy, zejména listem zakázky korespondují i další listinné důkazy. Jedná se např. o **fakturu č. VO 0330** (č. l. 1978), na základě které firma XXXXX fakturovala společnosti XXXXX s odkazem na mandátní smlouvu č. 10/03 ze dne 1. 3. 2010, na základě listu zakázky, a to za provedení úkonů 3. fáze a 7. fáze částku 328.800 Kč. Tato částka byla uhrazena 4. 2. 2011, což je prokázáno **výpisem z účtu** (č. l. 1979). Za provedení úkonů tzv. 1. fáze, opět s odkazem na mandátní smlouvu č. 10/03 z 1. 3. 2010 a list zakázky fakturovala firma XXXXX společnosti XXXXX částku 151.200 Kč, což je prokázáno **fakturou č. FV 0200** (č. l. 1980). Také tato částka byla bezprostředně po vystavení faktury uhrazena, a to dne 14. 10. 2010, což je opět prokázáno **výpisem z účtu** (č. l. 1981). Podstatným listinným důkazem, který mj. prokazuje rozsah činnosti firmy XXXXX spol. pro firmu XXXXX, resp. rozsah činnosti, která byla fakturována, je **faktura č. VF 0304** (č. l. 1982). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že na základě mandátní smlouvy ze dne 20. 9. 2010 č. mandátáře 10/37, fakturovala firma XXXXX spol. firmě XXXXX částku 156.000 Kč, a to za zajištění kolaudačních souhlasů. Uvedená částka byla uhrazena 22. 12. 2010, což je prokázáno **výpisem z účtu** (č. l. 1983). Pro úplnost lze podotknout, že z předmětné faktury vyplývá, že byla vystavena za činnost firmy XXXXX XXXXX s odkazem na článek VI. bod 6.1. předmětné mandátní smlouvy z 20. 9. 2010. Z uvedeného přehledu je zcela zřejmé, že výpověď obžalovaného M.Š. je zcela v souladu s výpovědí svědka M.F. a obě pak plně korespondují s těmito listinnými důkazy, tj. rámcovou mandátní smlouvou, resp. listem zakázky. Určité nepřesnosti ve výpovědi obžalovaného ve vztahu ke konkrétnímu zákazníkovi pak vysvětluje **Mandátní smlouva** ze dne 20. 9. 2010 (č. l. 1963). Smlouvu jménem mandanta, tj. firmy XXXXX uzavřel a podepsal F.M., který ostatně jako svědek v rámci tohoto trestního řízení existenci takové smlouvy potvrdil. Jako technický zástupce firmy XXXXX je v úvodu smlouvy označen obžalovaný J.A.. Mandatářem, podle této smlouvy, byla firma XXXXX XXXXX, zastoupená jednatelem M.F., který také smlouvu podepsal, když jako zástupce ve věcech technických je ve smlouvě označen právě obžalovaný M.Š.. Předmět této smlouvy je vymezen v čl. 3, podle níž se mandátář (tj. firma XXXXX) zavázala, že pro mandanta (firmu XXXXX) zabezpečí u výše uvedené stavby (pozn. soudu v čl. 2 označeno jako FVE Vranovská Ves – přípojka VN, rozvodna VVN 110/22) za podmínek dohodnutých ve smlouvě, za úplatu, podle schválené projektové dokumentace a podmínek investora, vydání kolaudačního souhlasu pro uvedenou stavbu. Krátce po uzavření této smlouvy dne 29. 9. 2010 udělila firma XXXXX **plnou moc** právě **firmě XXXXX XXXXX**, zastoupené M.F., jako jednatelem plnou moc k zajištění inženýrské činnosti na akci FVE Vranovská Ves (č. l. 1969). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že firma XXXXX XXXXX byla zmocněna k tomu, aby v souvislosti s uvedenou stavbou jednala před všemi státními orgány, úřady a organizacemi, činila všechna podání ke správním úřadům včetně případného odvolání proti jejich rozhodnutí, přejímala osobně písemnosti a rozhodnutí správních orgánů a organizací a přijímala všechny poštovní zásilky, a to i doporučené, určené do vlastních rukou adresáta a potvrzovala převzetí. Firma XXXXX XXXXX byla oprávněna pověřit ke svému zastupování zaměstnance společnosti XXXXX. Jak vyplývá z výpovědi obžalovaného i výpovědi svědků předmětné úkony činil právě obžalovaný M.Š..

35. Nalézací soud tak mohl učinit **dílčí závěr**, v němž přisvědčil argumentaci obhajoby obžalovaného, spočívající v tom, že obžalovaný, resp. firma XXXXX na stavbě FVE Vranovská Ves nezajišťovala technický dozor. Obžalovaný nebyl oprávněn hodnotit obsahovou, tj. odbornou, správnost dokumentů, které mu byly předloženy pro účely kolaudačního řízení a naopak byl povinen písemnosti zkontrolovat z hlediska formálního, především zda obsahují veškeré náležitosti a týkají se předmětné stavby. Ani tvrzením obžalovaného a ostatně ani výpovědí svědka M.F., resp. jinými důkazy provedenými u hlavního líčení, které jsou dále rozvedeny, nebylo prokázáno, že by obžalovaný získal objektivně konkrétní věcné informace o tom, že stavba nebyla v deklarovaném

termínu dokončena. Jak z výpovědi M.F., tak z obou listinných důkazů ostatně vyplývá i to, co uvedl sám obžalovaný M.Š., tedy že činnost obžalovaného, resp. firmy XXXXX končila vydáním kolaudačního souhlasu. Smluvně tato firma, potažmo obžalovaný M.Š., jako její pověřený pracovník, nečinili žádné úkony ve směru k získání licenčního oprávnění ze strany ERÚ.

36. Nálezací soud v této fázi stručně rekapituluje, že investorem stavby, tedy žadatelem o licenci v rozhodném období byla firma XXXXX, jejímž generálním zhotovitelem byla firma XXXXX, neboť ta uzavřela s firmou XXXXX. Smlouvu o dílo. Firma XXXXX sama pak měla celou řadu svých subdodavatelů, když mezi nejvýznamnější patřila právě firma XXXXX (XXXXX energetický development), která byla generálním dodavatelem pro firmu XXXXX. Jak vyplynulo z důkazů provedených u hlavního líčení, firma XXXXX realizovala pro firmu XXXXX asi 80% zakázky. Mezi další dodavatele firmy XXXXX patřili např. firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX a konečně i firma XXXXX, která dělala engineering.
37. Další skupinu důkazů tvoří svědecké výpovědi zástupců firmy XXXXX a odpovídající listinné důkazy. Jedná se především o **Smlouvu o dílo** z 15. 6. 2010, která byla uzavřena mezi firmou XXXXX, jako generálním zhotovitelem FVE Vranovská Ves, zde na straně objednatele, a firmou XXXXX, na straně zhotovitele (č. l. 011 a násl. přílohy č. 4 trestního spisu, jejího svazku 1). Předmětem smlouvy je realizace díla, které je vymezeno v čl. III. Smlouvy, kdy se dílem mj. rozumí (3.2.b) výstavba FVE v souladu s čl. V. a stavebním povolením. Jak vyplývá z dalších ustanovení smlouvy, zavázala se firma XXXXX mj. zajistit dokončení v jím realizované části díla tak, aby byl umožněn zkušební provoz FVE v souladu se stavebním zákonem (čl. 3.5b), zajistit vydání kolaudačního souhlasu a jiných relevantních povolení nezbytných pro provoz a připojení FVE na distribuční soustavu (3.5.c) a také zastupovat objednatele tj. firmu XXXXX v řízení s ERÚ a distribuční společností (3.5.d). Z čl. V, který vymezuje předmět činnosti firmy XXXXX je pak patrné, že se tato firma mj. zavázala připravit dílo pro zahájení do zkušebního provozu nejpozději do 30. 11. 2010, zajistit udělení licence nejpozději do 1. 12. 2010 a také zajistit uzavření smlouvy o podpoře do 1. 12. 2010 (bod 5.2.d), f), g). V podrobnostech jsou pochopitelně vzájemná smluvní práva a povinnosti vymezeny v jednotlivých dílčích částech této smlouvy.
38. Za firmu XXXXX byly v rámci trestního řízení vyslechnuty J.M., M.R. a K.Z.. **Svědka J.M.** v rámci své výpovědi, kterou učinil dne 10. 5. 2016 v přípravném řízení a která byla dne 18. 2. 2020 u hlavního líčení čtena postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu, potvrdil, že ve firmě XXXXX pracoval jako výrobní ředitel. Jeho nadřízeným byl ředitel firmy T.N.. Svědek uvedl, že na staveništi FVE Vranovská Ves byl pouze jedenkrát a cca dvakrát byl na stavebním úřadě. O průběhu stavby dostával každý týden informace od M.R., který byl určen ke komunikaci se subdodavatelem jejich firmy. Firma XXXXX měla uzavřenu smlouvu o dílo s firmou XXXXX, která byla generálním zhotovitelem. M.R. byl projektovým manažerem ve firmě XXXXX a byl také oprávněn ke kontrole realizace stavebních prací podle projektové dokumentace. Svědek sám řídil tým projektových manažerů k úspěšnému zvládnutí staveb podle ustanovení smlouvy o dílo. Pro úplnost svědek vysvětlil, že ve firmě XXXXX nebyla určena žádná osoba ke kontrole M.R., neboť on byl samostatnou osobou určenou právě ke komunikaci mezi zhotovitelem a subdodavatelem. Svědek sám se účastnil pravidelných porad vedení jejich firmy, kde se řešily otázky týkající se výstavby všech realizovaných FVE. Kdo však pro tuto konkrétní stavbu vytvářel výkresovou dokumentaci – projektovou, prováděcí nebo dokumentaci skutečného stavu stavby, svědek určit nedokázal. S odstupem času si ani nevzpomněl, jestli při výstavbě této konkrétní FVE nastala situace, kvůli níž by bylo třeba měnit konkrétní projektovou dokumentaci. To všechno měli na starosti projektoví manažeri.
39. S výpovědí svědka J.M. koresponduje i výpověď **svědka M.R.**, vyslechnutého v přípravném řízení a v konečném důsledku i u hlavního líčení dne 9. 9. 2020. Svědek potvrdil, shodně jako v přípravném řízení, že pro firmu XXXXX byl vlastně najat jako projektový manažer a staral se

hlavně o zprovoznování této FVE. Při své práci komunikoval především s J.M., který byl zástupce společnosti XXXXX. Svědek nebyl zaměstnancem této firmy, neboť působil jako OSVČ. Jeho hlavním úkolem, jak ostatně potvrdil i svědek J.M., bylo zprostředkovávat kontakt mezi generálním dodavatelem a firmou XXXXX, přičemž měl svědek na starosti organizování prací, sepisování protokolů, závad apod. Tuto práci dělal do listopadu 2010. Vzhledem k tomu, že firma XXXXX s ním nespolupracovala tak, jak by si představoval, zřejmě se stal v očích generálního dodavatele, tj. firmy XXXXX nedůvěryhodným. Svědek také potvrdil, že se účastnil kontrolních dní, které organizovala vlastně firma XXXXX jedenkrát týdně, neboť tato firma byla generálním dodavatelem. Na kontrolních dnech byl mj. přítomen i obžalovaný J.A., kterému svědek předkládal výkazy toho, co se udělalo. Za významné považuje soud vyjádření svědka M.R. k činnosti obžalovaného J.A., kdy uvedl, že velmi často se stávalo, že mu obžalovaný výkaz provedených prací neodsouhlasil, neboť mu tzv. nedal nic zadarmo. Všechno skutečně muselo být hotové, což obžalovaný velmi důsledně kontroloval. Svědek tedy musel často výkazy opravit, pokud s nimi obžalovaný nesouhlasil. Až byly výkazy správné, tak je obžalovaný J.A. podepsal. Svědek skládal účty obžalovanému J.A., který byl hlavním stavbyvedoucím a byl tedy jakoby v pozici jejich zákazníka. Svědek dále uvedl, že místnímu šetření, které těsně předcházelo kolaudačnímu rozhodnutí, již osobně přítomen nebyl a nedokáže si tedy vybavit, kdy přesně byla tato elektrárna kolaudovaná, stejně jako nedokáže určit, jestli před kolaudací byla elektrárna úplně dokončená. Matně si vybavuje, že to stihli zprovoznit. Sám přicházel do kontaktu také s revizním technikem, ale který to byl konkrétně, už určit nedokázal. Revizní zprávy dostal svědek od revizního technika a hned je předával generálnímu dodavateli, tedy firmě XXXXX. Jestli je fyzicky převzal svědek přímo od revizního technika, rovněž s odstupem času určit nedokázal s vysvětlením, že to byli vlastně revizní technici od firmy XXXXX a svědek tyto zprávy obvykle předával obžalovanému J.A. právě na kontrolních dnech, neboť on zastupoval firmu XXXXX, jako hlavní stavbyvedoucí. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že zřejmě v prosinci byla elektrárna zapojená, dokončená, ale jestli byly hotové revize a jak to všechno probíhalo, přesně určit nedokázal s vysvětlením, že na stavbě vznikly nějaké potíže, kdy jim např. padaly inventory, které se přehřívaly. Technické potíže on musel řešit, dávali to všechno dohromady, ale přesto nemůže říct, že by elektrárna nebyla v provozu. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že obžalovaný M.Š. si nějaké podklady vyžadoval. S odstupem času svědek nedokáže potvrdit, jestli to bylo přímo od něj, když např. na kontrolních dnech si revizní zprávy předávali. Vzhledem k tomu, že se jednalo o velkou FVE, nebylo možné ji revidovat najednou, ale revizní technik dělal svou práci po částech a zpracovával tzv. dílčí revize. Pro svoji práci měli revizní technici běžně k dispozici projektovou dokumentaci, v níž je i počet stringů, když každý string má určitý počet panelů. Podle toho se to dá tedy zkontrolovat. Obžalovaného J.V. svědek viděl zřejmě na jiných stavbách, ale žádný osobní vztah mezi nimi není.

40. **K.Z.**, který pracoval ve firmě XXXXX jako design manžer, byl rovněž vyslechnut u hlavního líčení dne 9. 9. 2020 a vypovídal shodně jako v přípravném řízení. Svědek potvrdil, že vzhledem k jeho pozici ve firmě, převážnou částí jeho práce byla tvorba zadávací dokumentace. Jedná se tedy o jakýsi prvotní projekt, podle něhož projektanti následně zpracovávali realizační projektovou dokumentaci daných částí. Tato zadávací dokumentace se dělá jako předprojektová příprava stavby. Svědek vysvětlil, že sloužila pro projektanty jednotlivých profesí, kteří z ní vycházeli a dělali potom např. dokumentaci oplocení, dokumentaci nosných konstrukcí apod. Tato úvodní zadávací dokumentace vlastně udávala rozmístění elektrárny na konkrétní ploše, určovala, kde budou přístupové cesty, vstup, trafostanice, stanoviště s kiosky se střídači apod., šlo o jakousi první fázi celého projektu, po níž následovalo zpracování prováděcí projektové dokumentace. To však dělala nějaká externí společnost. Pro kolaudační řízení zadávací dokumentace už není významná, protože je překonaná prováděcí projektovou dokumentací. Stavba se realizuje právě podle prováděcí projektové dokumentace. Na stavební úřad ke kolaudaci se předkládá ovšem dokumentace skutečného provedení stavby, která sice vychází z projektové dokumentace, ale zachycuje změny, které byly v průběhu výstavby skutečně realizovány. Svědek dále vysvětlil, že v případě této

konkrétní stavby FVE Vranovská Ves, se pro účely kolaudace na stavební úřad nedávala celá dokumentace stavby, protože by to byl obrovský balík materiálů, ale dávala se tam tzv. pasportizace stavby. Jedná se o jakýsi kompilát toho, co bylo skutečně provedeno. V rámci kolaudačního řízení by měl stavební úřad porovnat skutečné provedení stavby se stavením povolením a pokud v průběhu stavby nastaly nějaké změny, které bránily kolaudaci, musel se tím stavební úřad řídit. V případě této stavby FVE Vranovská Ves, svědek sám dělal tu zjednodušenou dokumentaci skutečného stavu, a to tak že složil podklady od jednotlivých zhotovitelů tzv. profesantů, překryl je přes sebe na počítači, vložil do souřadnic, aby to bylo správně napolohované. Takto vznikla zmíněná zjednodušená dokumentace skutečného provedení stavby, z níž vycházel stavební úřad. Svědek potvrdil, že veškeré tyto odborné úkony dělal jménem firmy XXXXX, ovšem komu tuto dokumentaci předal, již určit nedokázal. Jejich firma však dokumentaci zpracovala v rámci zakázky, kterou dělala pro svého zákazníka, tj. firmu XXXXX. V průběhu výslechu u hlavního líčení byly svědkovi předloženy listinné materiály, a to dva svazky označené jako Příloha 1 trestního spisu, tj. spis stavebního úřadu. Svědek K.Z. potvrdil, že v plánu ve svazku bez bližšího označení je vpravo dole datum 3. 11. a název FVE Vranovská Ves, obvodové oplocení, zpevnění plochy. Zde také identifikoval svůj podpis. Na plánu, který je označen jako Skutečné provedení stavby z 3. 11. 2010 je svědek rovněž podepsán a z toho lze dovodit, že plán viděl. Jestli ovšem tento plán sám vypracoval, s odstupem času určit nedokázal, ale potvrdil pouze, že tento dokument podepsal. Lze se tedy domnívat, že ho projektoval, když v opačném případě by se tam vlastně nepodepsal. V závěru své výpovědi svědek vysvětlil, že na stavební úřad ke kolaudačnímu řízení se předkládala dokumentace skutečného provedení stavby, kterou také pro FVE Vranovská Ves zpracoval on sám. K předestřené části výpovědi z přípravného řízení, kdy se svědek vyjádřil k dokumentaci v modrých deskách z 11. 11. 2010, označené jako Skutečné provedení stavby a tehdy připustil, že podpis je zřejmě jeho, u hlavního líčení svědek uvedl, že si to již nevybavuje. Podpis je skutečně zřejmě jeho a svědčí to o tom, že dokumentaci někdy viděl, ale vycházelo to z realizační dokumentace, kterou zpracoval buď jejich dodavatel nebo ji firma někde objednala. Tato dokumentace skutečného provedení stavby se dělá pro kolaudaci nebo před předáním díla, ovšem sám svědek neví, kdo dokumentaci k 11. 11. 2010 vytvořil.

41. Jedním ze subdodavatelů firmy XXXXX byla **firma XXXXX**. Jejich obchodní vztah byl založen **Smlouvou o dílo č. 2002/2010** (č. l. 2100 a násl.). Tato smlouva byla podepsána 7. 7. 2010 T.N., jednatelem firmy XXXXX, na straně objednatele a J.P., který jednal za firmu XXXXX, na straně zhotovitele. Předmětem smlouvy podle článku III. (3.2.) byla kompletní dodávka a montáž konstrukčního nosného systému FV panelů včetně montáže FV panelů k nosné konstrukci podle zadávací dokumentace objednatele, včetně prováděcí a detailní montážní projektové dokumentace a potřebný statických posudků, certifikací a prohlášení o shodě. Jednatel společnosti **svědek J.P.** byl osobně vyslechnut u hlavního líčení 20. 5. 2020. Shodně jako v přípravném řízení svědek potvrdil, že na uvedené stavbě prováděli instalaci konstrukcí a část elektroinstalace, když jejich hlavním stavbyvedoucím byl P.F.. Svědek sám byl na stavbě řádově pětkrát, neboť v té době dělali více podobných staveb a on se ve firmě zabývá navíc především ekonomikou. V té době stavěli na FVE Vranovská Ves konstrukce pro všechny panely, tak jak bylo uvedeno v původním projektu. Zakázku dělali nikoliv pro investora, ale pro firmu XXXXX, která byla subdodavatelem generálního zhotovitele. Podle názoru svědka konstrukce nainstalovali včas, tedy práce provedli v souladu se zakázkou, neboť nikdy nebyli penalizováni. S odstupem času i vzhledem k tomu, že v té době dělali souběžně sedm podobných staveb, se svědek přesně vyjádřit nedokázal. K vysvětlení dále uvedl, že zakázku realizovali dílem prostřednictvím svých zaměstnanců, kteří působili v určitých pozicích a dílem práce provedli také díky subdodavatelským firmám. Svědek rovněž vysvětlil, že elektroinstalační práce dělali nikoliv pro firmu XXXXX, ale pro firmu XXXXX, která byla subdodavatelem této části stavby pro firmu XXXXX. Na tuto část zakázky nedodávali žádný materiál podobně jako na jiné stavby, neboť prakticky dodávali pouze elektroinstalační práce. S výpovědí svědka J.P. v části týkající se spolupráce firmy XXXXX s firmou XXXXX

koresponduje **Smlouva o dílo č. XXXXX** (č. l. 2155) a její **Dodatek č. 1** (č. l. 2156). Firma XXXXX, jako zhotovitel, se zavázala pro firmu XXXXX provést montážní práce v oboru elektro včetně zprovoznění elektrozařízení týkajících se předmětu díla. S touto smlouvou a jejími dodatky č. 1 a č. 2 (č. l. 2156b) korespondují také **faktury**, které vystavila firma XXXXX pro firmu XXXXX a. s., jako svého odběratele za provedené elektromontážní práce na zakázce FVE Vranovská Ves (č. l. 2157-2161). **Protokolem o předání a převzetí díla ze dne 29. 10. 2012** (č. l. 2162) bylo prokázáno, že dílo specifikované ve Smlouvě o dílo č. XXXXX a dodatcích č. 1 a 2 bylo skutečně dokončeno 31. 8. 2012. Dnem podpisu tohoto protokolu, tj. 29. 10. 2012 zhotovitel předal dílo objednateli, který ho také přebral. Z protokolu je zřejmé, že dílo bylo předáno bez zjevných vad a nedodělků a předmětem díla byly montážní práce v oboru elektro, včetně zprovoznění elektrozařízení týkajících se předmětu díla v rozsahu specifikovaném především projektovou dokumentací a zadáním objednatele. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že na počátku výstavby prováděli třídění FV panelů, i když to původně ve smlouvě neměli a díky tomu vlastně vznikly spory o finanční plnění. Třídění panelů prováděli podle naměřených výkonů od výrobce tzv. flashtestů, které dostali od objednatele zakázky. Svědek připustil, že sice mohlo docházet k výměnám panelů, ale žádné konkrétní údaje potvrdit nedokázal s vysvětlením, že určitě na stavbě u toho nebyl a maximálně to slyšel u svého předchozího výslechu v přípravném řízení. Kontrolu výkonu panelů zřejmě prováděl M.R., ale jménem které firmy práce dělal, svědek rovněž určitě nedokázal. Největší problémy však měli s firmou XXXXX a dohady byly zejména s J.M.. S firmou XXXXX, jako generálním dodavatelem komunikovali minimálně, svědek si nevybavil, že by od nich něco potřeboval, maximálně zástupci této firmy od nich na počátku chtěli nějaký posudek. K dotazu obhájce obžalovaného J.V. svědek rovněž potvrdil, že ve firmě nemají žádného revizního technika, a proto pokud jsou revizní zprávy součástí zakázky, revizní techniky najímají. V tomto případě však revizní zprávy nevyřizovali, neboť nikdy vlastně neřešili nic ohledně úřadů jako je kolaudace apod.

42. **Svědék P.F.** u hlavního líčení 9. 9. 2020, shodně jako v přípravném řízení, potvrdil, že za firmu XXXXX měl na stavbě FVE Vranovská Ves na starosti právě montáž panelů a konstrukcí a z části i zapojení elektriny. Sám byl zaměstnancem této firmy, a to na pozici vedoucího pracovníka. V té době měl na starosti nejenom zakázku FVE Vranovská Ves, ale dozoroval více staveb současně. Svědek sice v rámci své výpovědi u hlavního líčení nedokázal odlišit, jakou část stavby dělali jako zakázku pro firmu XXXXX a jakou část pro firmu XXXXX a. s., to je však zcela spolehlivě objasněno výpovědí svědka J. P., která je rozvedena shora. Svědek P.F. dále uvedl, že jménem zákazníka s ním jednal především pan D., který mu zadával úkoly, s nímž také svědek práci koordinoval. S odstupem času si vybavuje, že firma XXXXX vedla nějaký stavební deník, kam zapisoval zřejmě svědek a možná i brigádníci, kteří průběh prací do deníku zapisovali. Všechno se ovšem předávalo panu D.. Rovněž svědek nějaké zápisy udělal, ale určitě ne všechny. Kdy proběhla kolaudace, si svědek s odstupem času nepamatuje s vysvětlením, že neví, že by u nějaké kolaudace byl nebo že by byl dokonce u oficiálního předání zakázky firmě XXXXX V roce 2011 zřejmě nějaké věci opravovali, které byly poškozené, ale to bylo obvyklé na všech stavbách. Svědek sám se domnívá, že v roce 2011 však na této stavbě osobně jiné práce nedělal. Podle jeho názoru firma XXXXX na této stavbě dodávala všechny konstrukce, ovšem panely k těmto konstrukcím oni sami nedodávali. Tyto panely pouze montovali. Podle jeho názoru ovšem jejich firma, příp. jejich subdodavatelé namontovali všechny FV panely, tedy na všechny konstrukce, které tam umístili. Co se týče samotných elektroprací, potom v rámci zakázky zapojili FV panely a z toho natáhli silovinu do kiosků, kde zapojili rozvaděče v areálu. To dělali pro celou elektrárnu. Svědek nemá žádné informace o tom, že by na stavbě byl objednaný na tento druh elektroprací někdo jiný. Současně však připustil, že to možné je, protože tam bylo hodně skupin různých pracovníků. Úkolem jejich firmy však bylo zapojit to celé. Kontrolní dny na stavbě určitě probíhaly, na některé byl svědek dokonce přizván. K dotazu obhajoby však P.F. potvrdil, že sám není revizní technik a nedokáže se tedy vyjádřit k tomu, jak se revize elektrického zařízení, tj. FVE provádí. V souvislosti se svojí

činností se totiž s revizními zprávami elektrického zařízení osobně nesetkává, ví tedy pouze, že takové zprávy existují. Zda jejich firma revizní zprávy zajišťovala v rámci zakázky, svědek určit nedokázal.

43. S výpovědí svědka P.F. koresponduje výpověď **svědka L.K.**, vyslechnutého rovněž u hlavního líčení 9. 9. 2020. Svědek, shodně jako v přípravném řízení, potvrdil, že pracoval pro firmu XXXXX, nikoliv však jako její zaměstnanec, ale jako OSVČ, když ani on sám jiné zaměstnance neměl. Má živnostenské oprávnění jako elektrikář, takže jeho úkolem bylo v podstatě zapojit rozvaděče, připojit k tomu dráty z panelů. Podle jeho soudu však na stavbě bylo na tyto práce více firem. Sám zde pracoval asi 3 měsíce, ovšem nedokáže odhadnout, jaké procento panelů zapojil. Smlouvu s firmou XXXXX, kterou zastupoval P.F., měl v ústní podobě. Faktury vystavoval vždy po ukončení každého měsíce. Kdy byla elektrárna zkolaudovaná, svědek určit nedokázal. Úkoly pro svoji práci dostával od P.F.. K dotazu obhajoby svědek potvrdil, že při své práci na elektrárně se nesetkal s osobou, která by prováděla revize a sám zkoušky revizního technika nemá.
44. Jako živnostník, tj. OSVČ pracoval pro firmu XXXXX také **svědek R.M.**, vyslechnutý u hlavního líčení 9. 9. 2020. Svědek potvrdil, že na stavbě této elektrárny dělali zapojování, montáž panelů a spouštění, a to prakticky až do konce té části, která se týkala montáže panelů a spuštění. Rovněž on měl s firmou XXXXX ústní dohodu o provedené práci a fakturace prováděl podle provedených prací. Dohodu uzavřel buď s P.F. nebo J.P. a úkoly pro svoji práci dostával od P.F.. K dotazu soudu svědek upřesnil, že na elektrárně zapojovali panely, zprovozňovali elektrárnu, tedy dělali tzv. elektropráce. V závěru působení také panely připevňovali ke konstrukcím, ale konstrukce již byly na stavbě hotové. V době, kdy na stavbě končili, tj. v zimě, někdy před vánocemi, byla od pohledu elektrárna 100% funkční a nejspíš i elektřinu vyráběla, ale jestli byla osazena všemi panely a všechny panely byly zapojené, nemůže vzhledem k velikosti elektrárny určit. U samotné kolaudace svědek nebyl, proto se nedokáže vyjádřit k tomu, kdy byla stavba kolaudovaná. Jaké množství panelů zapojili, příp. pomáhali instalovat, svědek určit nedokázal. Vybavil si pouze, že k nějaké výměně panelů skutečně došlo, a to proto, že dodavatel dodal jiné panely, resp. někdo nalepil špatné štítky. Muselo se to tedy vyměnit kus za kus, kdy se doslova vyměnil panel, který už byl na konstrukci a nainstaloval se nový. Jak došlo k odhalení nesrovnalostí, svědek určit nedokázal, protože to nebylo jeho úkolem. Panely se vyměňovaly proto, že nebyly od výrobce, od kterého měly být, přesto však byly nainstalované a zapojené a jejich úkolem tedy bylo panely rozpojit, vyměnit a nové panely znovu zapojit. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že před vánocemi byla elektrárna 100% hotová, a to nejpozději v prosinci. V jakém stavu však byla na konci listopadu, přesně určit nedokázal. V prosinci však byly trafostanice pod napětím a elektrárna vyráběla.
45. Ze shora rozebraných svědeckých výpovědí bylo zjištěno, že dalším subdodavatelem firmy XXXXX byla firma XXXXX, která dodávala především elektropráce, a to formou subdodávky mj. prostřednictvím firmy XXXXXU hlavního líčení dne 20. 5. 2020 byl vyslechnut zaměstnanec firmy XXXXX **svědek J.J.**, který potvrdil, že zde pracoval na pozici projektmanažera. Svědek měl na starosti nejen zakázku výstavby FVE Vranovská Ves, ale současně realizoval více obdobných zakázek. V souvislosti s touto zakázkou byl víceméně pravou rukou výrobního ředitele Z. a úkolem svědka bylo dohlížet pouze na stránku zásobování a záležitosti s tím související. Na stavbě byl maximálně čtyřikrát, pětkrát, neboť jeho hlavním úkolem bylo zajišťovat pro stavbu materiál. Předmětem zakázky jejich firmy XXXXX byla elektroinstalace pro připojení FV článků a následné zpracování pro výrobu elektřiny. Svědek vysvětlil, že na stavbě této FVE Vranovská Ves se podílelo vlastně více firem s obdobným názvem, neboť jejich vlastníkem byla firma XXXXX Dceřinými společnostmi byly např. XXXXX, XXXXX, XXXXX a další. Na této stavbě došlo ke smluvnímu vztahu mezi dvěma sesterskými společnostmi, a to firmou XXXXX, v níž působil svědek a firmou XXXXX, která byla jejich zákazníkem. Na kontrolní dny, které na stavbě probíhaly, chodil především pan D.. Svědek nevyloučil, že tam sám možná čtyřikrát až pětkrát za celou dobu stavby byl, ale pro jeho práci to nebylo podstatné, neboť řešil především zásobování materiálem a

zajišťování pracovních sil. Za významné považuje nalézací soud vyjádření svědka o tom, že pro splnění zakázky najímal revizního technika, a to obžalovaného J.V. Podle svého názoru s ním přišel do kontaktu pouze jednou, a to při objednávkě jeho prací, čímž byla revize elektroinstalace, kterou tam jejich firma prováděla. Ve prospěch obžalovaného J.V. svědek uvedl, že vzhledem k tomu, že součástí jejich dodávky byla pouze elektroinstalace nikoliv instalace FV panelů, potom obžalovaný nerevidoval samotné panely, ale jenom kabelové propojení, rozvaděče apod. V závěru své výpovědi svědek také potvrdil, že zakázka jejich firmy XXXXX pro firmu XXXXX byla ukončena tím, že svědek vlastně podepsal prohlášení zhotovitele o tom, že dílo je schopno bezpečného provozu. To byla první etapa podle smlouvy. Potom následoval ještě dodatek, který přišel později tímto prohlášením, jak ostatně svědek potvrdil v přípravném řízení, potvrzoval provedení díla podle smlouvy o dílo, kterou se svým zákazníkem uzavřeli. Toto prohlášení také zákazníkovi předal.

46. Východiskem všech skutkových okolností, které byly ukončeny vydáním licence pro firmu XXXXX za účelem provozování FVE Vranovská Ves byly revizní zprávy, které zpracoval **obžalovaný J.V.**, jako revizní technik. Také v jeho případě nalézací soud stručně rekapituluje trestné jednání, které je obžalovanému kladeno za vinu v bodě 3. J.V. se měl dopustit pomoci ke spáchání zvláště závažného zločinu podvodu, jehož spáchání je kladeno za vinu obžalovaným J.A. a M.Š., jako spolupachatelům. J.V. měl, podle obžaloby, jako revizní technik vypracovat ve dnech 5. – 21. 11. 2010 nepravdivou zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení, jejichž součástí jsou jednotlivé revizní zprávy NN/DC trafostanic TS 1-14, vypracované pod číslem 1267/2010 – 1280/2010, a v celkovém posudku uvedl, že „provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu“, ačkoliv při řádně prováděné revizi elektrického zařízení by obžalovaný musel zjistit, že FVE Vranovská Ves nebyla ke dni 21. 11. 2010 ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize elektrického zařízení v souladu s příslušnými právními normami a technickými předpisy. Podle skutkové věty, uvedené v této části obžaloby, předmětné revizní zprávy byly následně převzaty společností XXXXX a doručeny k založení do spisového materiálu Stavebního úřadu Šumná a dále byly převzaty obžalovaným J.A. za společnost XXXXX a doručeny 29. 11. 2010 na ERÚ, jako příloha spisového materiálu č.j. 12581-10/2010-ERÚ, který byl veden k žádosti o udělení licence a také byly doručeny společnosti E.ON Distribuce a. s., jako povinná příloha k žádosti výrobce o první paralelní připojení výroby k síti.
47. **Obžalovaný J.V.** byl vyslechnut k věci v přípravném řízení a zejména u hlavního líčení dne 18. 2. 2020. Potvrdil, že jako revizní technik pracuje od roku 1989. V rámci své činnosti revidoval pouze jedinou FVE, a to FVE Vranovská Ves, která je předmětem obžaloby. V souladu s výpovědí svědka J.J., také obžalovaný J.V. potvrdil, že zakázku dostal právě od J.J. z firmy XXXXX. Obžalovaný sám v té době měl na provádění revizní elektrického zařízení oprávnění bez omezení napětí v objektech třídy A. a B., normálních a s nebezpečím výbuchu. Mohl tedy dělat revize NN i revize VN. V případě této FVE postupoval v mezích svého oprávnění, ale prováděl zde pouze revize NN. Při své spontánní výpovědi obžalovaný důrazně odmítl, že by se dopustil trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu, tedy že by vypracoval nepravdivé revizní zprávy. Ještě předtím, než přistoupil k provádění revizí, tak z odborného hlediska svůj postup konzultoval zejména v Institutu Technické inspekce. Jednalo se o ústní konzultaci, která trvala asi hodinu, což je běžná praxe u revizních techniků, neboť Institut Technické inspekce je první institucí, která jim může pomoci nejasnosti při práci odstranit. Obžalovaný dále uvedl, že z odborného hlediska, které si právě na technické inspekci ověřil, FV panely v žádném případě nemohly být součástí výchozí revize. Bezpečnost FV panelů totiž svými certifikáty garantuje jejich výrobce. FV panel při montáži není součástí elektroinstalace, kterou obžalovaný revidoval. Jeho úkolem, podle objednávky bylo revidovat úseky nízkého napětí (NN), které vlastně začínaly v trafostanicích a končily na konektoru, ke kterému se po montáži samotné FV panely připojovaly. Z tohoto důvodu také na konektoru, kterým končilo kabelové vedení z trafostanice, končila i revize obžalovaného. Odborný názor spočívající v tom, že FV panel nemůže být součástí výchozí revize, si obžalovaný potvrdil právě při

konzultaci v Institutu Technické inspekce. Při provádění revize měl obžalovaný, podle svého tvrzení, k dispozici projektovou dokumentaci, podle které také revize prováděl. Revize prováděl po částech, vzhledem k rozsahu elektrárny, a to v období od 5. do 21. 11. 2010. K dotazu soudu obžalovaný uvedl, že v době, kdy revize prováděl, byl do areálu elektrárny víceméně volný přístup a neví proto, zda je jeho přítomnost zapsána ve stavebním deníku. Revizi tohoto objektu prováděl podle postupu, který je obvyklý i u jiných revizí. V první části se provádí kontrola projektové dokumentace. V další části se při revizi provádí vizuální kontrola a následně je nutno přistoupit k měření určitých elektrických veličin a hodnot. Takový postup obžalovaný zachovával při provádění revizí jednotlivých větví, které pracovníci firmy XXXXX postupně dodělávali a umožňovali tak obžalovanému, aby na nich výchozí revize provedl. Obžalovaný uvedl dále, že jednoznačně kontroloval shodu skutečného, faktického stavu elektrárny s projektovou dokumentací a dospěl k závěru, že provedení každé jednotlivé větve vždy odpovídalo projektové dokumentaci. Sám dostal jednotlivou větev vždy v takovém stavu, že byla hotová, tedy schopná podrobit se výchozí revizi. Obžalovaný J.V. opakovaně v rámci své výpovědi uvedl, že FV panely jej nezajímaly, protože nebyly předmětem revize. Co se týče jejich počtu, vycházel z projektové dokumentace. V době, kdy revize prováděl, nebylo dost FV panelů namontovaných, ale on je nepotřeboval pro svoji revizi. Obžalovaný vysvětlil, že pokud by byly panely namontované, tak by vlastně žádné měření nemohl provést, protože FV panel by zkresloval všechny hodnoty, které byly při výchozí revizi měřeny. Revize každého jednotlivého okruhu, tedy kabeláže a rozvodnic, které k tomu patří a stykačových skříní i trafostanice v části NN, se totiž musí provádět při odpojení FV panelu, nikoliv při jeho nebo jejich připojení. To je také důvod, proč FV panel nebyl a nemůže být součástí výchozí revize, obžalovaný tedy zapojení každého panelů nekontroloval. Podle jeho názoru předmětem revize nemůže být kontrola toho, jestli jsou panely správně připojené, protože fakticky ani k nesprávnému připojení FV panelů nemůže dojít. Připojovací kabel je ukončen zástrčkou, do které se doslova zacvakává připojovací kabel od FV panelu. Takový postup lze připodobnit tomu, když se zasouvá šňůra od rádia do zásuvky. Fakticky není možné to špatně připojit. V každé revizní zprávě, kterou obžalovaný zpracoval, výslovně uvedl, co je předmětem revize. Podle jeho názoru není možné, aby do revizní zprávy uváděl, co předmětem revize není. Obžalovaný se tedy o FV panelech v revizních zprávách vůbec nezmiňoval, protože panely nebyly předmětem jeho revize. Pokud by měl obžalovaný připodobnit stavbu FVE např. s domem, uvedl, že revizi podléhaly rozvody elektrického vedení, tedy dráty, nikoliv spotřebiče, které se potom zastrčí do zásuvky, čili FV panely. Na každý okruh rozsáhlé FVE byla vystavena zvláštní revizní zpráva. Obžalovaný také zdůraznil, že stavební část FVE Vranovská Ves neřešil, proto se nezajímal, jestli se např. ještě staví plot nebo další prvky stavební části.

48. Kromě výpovědi **svědka J.J.**, který potvrdil počátek vztahu obžalovaného k firmě XXXXX, koresponduje s výpovědí obžalovaného také prvotní listinný důkaz, kterým je **objednávka č. 37616/S ze dne 4. 11. 2010** (č. l. 1915, 1923, resp. 1939). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že firma XXXXX si objednala u obžalovaného J.V. vypracování výchozích revizních zpráv na elektrické části NN ve FVE Vranovská Ves (15,97 MW) v počtu pěti paré pro každou TS a rozvodů společných spotřeb. Práce měl obžalovaný dokončit podle připravenosti instalace 20. 11. 2010. Na podkladě této objednávky obžalovaný revize provedl a práce následně fakturoval, což je prokázáno dalšími listinnými důkazy. Jedná se především o **faktury č. 2011007, 2010054 a 2011032**, které jsou spolu s průvodním dopisem firmy XXXXX a. s. a kopiemi příslušných objednávek a předávacích protokolů o revizi založeny v trestním spise (mj. č. l. 1937-1949). Podstatná je první faktura, z níž je zřejmé, že byla vystavena za provedení výchozích revizí části NN ve FVE Vranovská Ves na podkladě objednávky č. 37616/S. **Předávací protokol ze dne 22. 11. 2010** (č. l. 1941) pak prokazuje, že obžalovaný J.V. předal zástupci firmy XXXXX a. s. revizní zprávy č. E1267/2010 – E1282/2010. Jedná se o revizní zprávy týkající se TS 01-TS14 – vždy rozvody NN (střídače a rozvody DC, uzemnění) a dvě revizní zprávy týkající se TS společná spotřeba JIH část NN včetně uzemnění kioskových TS, resp. totéž ve vztahu k části Sever.

49. Předmětem trestného jednání obžalovaného J.V. tak, jak je popsáno v obžalobě, je **Zpráva o výchozí revizi elektrických zařízení vypracovaná na podkladě revize provedené 5.-21. 11. 2010**, jejíž nedílnou součástí jsou jednotlivé revizní zprávy NN/DC trafostanic TS1-14, vypracované pod č. 1267/2010-1280/2010. Také tyto listinné důkazy provedl nalézací soud u hlavního líčení, a pro přehlednost konstatuje, že v trestním spise i v jeho přílohách jsou tyto listinné důkazy založeny opakovaně. Souhrnně jsou veškeré revizní zprávy, předkládané nejen obžalovaným J.V., ale i revizními techniky ve vztahu k FVE Vranovská Ves založeny v Příloze č. 3 trestního spisu. Trestného jednání obžalovaného J.V. se tedy týká Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení (č. l. 58/Příloha č. 3), z níž bylo zjištěno, že **předmětem revize** jsou „veškeré rozvody NN a DC (TS1-14) FVE Vranovská Ves a etap I.-IV. podle stavebního povolení FVE Vranovská Ves“. V předmětu revize je také uvedeno, že jednotlivé revizní zprávy rozvodů NN/DS TS1-14 jsou nedílnou součástí této revizní zprávy. Celkový posudek této revizní zprávy obsahuje závěr obžalovaného spočívající v tom, že provedením měření a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopno provozu. Také jednotlivé dílčí zprávy, na které obžalovaný odkazuje v této souhrnné zprávě k trafostanicím TS 1-14, jsou obsaženy v přílohovém svazku č. 3. **Zprávou o výchozí revizi E1274/2010** (č. l. 59) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS01-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1275/2010** (č. l. 65) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS02-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění FVE, Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1273/2010** (č. l. 71) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS03-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi E1270/2010** (č. l. 77) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS04-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi E1269/2010** (č. l. 83) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS05-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1271/2010** (č. l. 89) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS06-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1272/2010** (č. l. 95) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS07-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1268/2010** (č. l. 101) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS08-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1267/2010** (č. l. 107) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS09-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1276/2010** (č. l. 113) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS10-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1277/2010** (č. l. 119) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS11-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1278/2010** (č. l. 125) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS12-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1279/2010** (č. l. 131) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS13-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. **Zprávou o výchozí revizi č. E1280/2010** (č. l. 137) bylo prokázáno, že revidován byl objekt TS14-rozvody NN (střídače a rozvody DC), uzemnění, FVE Vranovská Ves. Všem těmto 14 zprávám o výchozí revizi jednotlivých TS01-14 je společný závěr obžalovaného J.V., který obdobně jako v souhrnné zprávě spočívá v tom, že provedením měření a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení z hlediska bezpečnosti je schopné provozu. V této souvislosti lze odkázat na výpověď obžalovaného, která ostatně s těmito dílčími revizními zprávami koresponduje a spočívá v tom, že obžalovaný revidoval ty části elektrárny, které jsou označeny jako předmět revize, v jednotlivých dílčích zprávách je tak uvedeno, že revidovaným objektem byly TS01-14 a v souhrnné zprávě (č. l. 58) je skutečně uvedeno, že revidovány byly veškeré rozvody NN a DC (TS01-14) FVE Vranovská Ves a etapy I.-IV. podle stavebního povolení FVE Vranovská Ves. Ani v dílčích revizních zprávách, ani v souhrnné revizní zprávě není jako předmět revize uvedeno, že by obžalovaný revidoval FV panely nebo jejich zapojení. Je třeba připustit, že v souhrnné zprávě o výchozí revizi (č. l. 58) je na titulní

stránce uvedeno, že na FVE Vranovská Ves bylo instalováno 84.384 ks celkového počtu FV panelů o celkovém instalovaném výkonu 16,033 MWp. Také v tomto přílohovém svazku č. 3 je obsažen **Předávací protokol** (č. l. 146), kterým bylo prokázáno, že dne 22. 11. 2010 předal obžalovaný J.V. zástupci firmy XXXXX (pozn. soudu podepsán příjmení D.) revizní zprávy o revizi elektrického zařízení FVE Vranovská Ves, které jsou zde přesně specifikovány, jak ostatně nalézací soud provedl shora, jednak samotným číslem revizní zprávy a jednak příslušnou trafostanicí označenou průběžně jako TS01-TS14. Vedle těchto 14 revizních zpráv předal obžalovaný zástupci firmy XXXXX a. s. také dvě revizní zprávy, a to 1281/2010, která se týká společné spotřeby JIH část NN včetně územních a kioskových TS (č. l. 48, resp. č. l. 152) a revizní zprávu 1282/2010, která se týká obdobných údajů části SEVER (mj. č. l. 53, resp. 147). Nalézací soud v odůvodnění tohoto rozsudku citoval všechny revizní zprávy předložené firmou E.ON Distribuce a.s., když lze podotknout, že obdobné revizní zprávy včetně předávacího protokolu předal orgánům činným v přípravném řízení také obžalovaný J.V. (viz úřední záznam č. l. 143, resp. předávací protokol a revizní zprávy č. l. 146 a násl.). Revizní zprávy předané obžalovaným jsou opatřeny sice pouze autorizačním razítkem a podpisem, nikoliv datem předání a razítkem a podpisem provozovatele. Právě v těchto zprávách, předaných firmou E.ON Distribuce a. s., je uvedeno jako datum 22. 11. 2010 a na všech je současně otisk razítka firmy XXXXX a nečitelný podpis jejího zástupce.

50. Jedním z podstatných důkazů, který osvětluje určité odborné otázky a pojmy této poněkud netypické trestné činnosti, související s FVE, je **odborné vyjádření ze dne 3. 11. 2015 zpracované Technickou inspekcí ČR** (č. l. 778). Bylo zjištěno a prokázáno, že provedení revize v případě výstavby FVE je upraveno zákonem č. 174/68 Sb. o státním odborném dozoru, jehož prováděcím předpisem je vyhláška č. 73/2010 Sb. o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení. Podstatné otázky jsou upraveny také v Energetickém zákoně č. 458/2000 Sb. a především pak v příslušných normách ČSN 33 1500:1991 a ČSN 33 2000-6:2007. V odborném vyjádření jsou vysvětleny také pojmy používané v rámci tohoto trestního řízení, zejména pak v souvislosti se zpracovanými revizními zprávami. Jednotlivé revize jsou definovány v ČSN 33 1500, a to výchozí revize, jako revize prováděná na novém nebo rekonstruovaném elektrickém zařízení před jeho uvedením do provozu. Pojmem dílčí revize, který není v legislativě definován se, podle odborného vyjádření, zřejmě míní dílčí revize části elektrického zařízení. Nová elektrická zařízení je možno uvést do provozu jen tehdy, byl-li jejich stav z hlediska bezpečnosti ověřen výchozí revizí. Výchozí revize elektrických zařízení jsou definovány v ČSN 33 1500 v odst. 2. Revizi podléhají všechna elektrická zařízení. Aby bylo možné ověřit skutečné hodnoty, určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena, v opačném případě před dokončením akce, bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu, nelze celkovou výchozí revizi provést. I v odborném vyjádření se poukazuje také na ČSN 33 1500 odst. 2.5., podle něhož výchozí revize elektrických zařízení, která se sestavují na místě jejich uvedením do provozu zčásti, je možno provádět revize o jeho částech. Doklady o provedených zkouškách jednotlivých částí elektrických zařízení, jsou podkladem pro provedení výchozí revize celého elektrického zařízení. Výstupem o provedení výchozí revize je výchozí revizní zpráva, jejíž náležitosti jsou uvedeny ve vyhlášce č. 73/2010 Sb. – příloze č. 2, bod 6. Podle tohoto ustanovení zpráva o revizi obsahuje zejména a) určení druhu revize, identifikaci a rozšíření zařízení, b) data zahájení, ukončení revize, vypracování a předání revizní zprávy, c) jméno, popř. jména a příjmení, podpis a evidenční číslo revizní technika, d) soupis provedených úkonů, použitých přístrojů a zjištěných závad nebo neshod, e) další údaje z hlediska stavu bezpečnosti zařízení, f) závěrečné zhodnocení bezpečnosti zařízení. Za podstatné považuje nalézací soud vyjádření o tom, že revize může být provedena i na části zařízení a celková revize musí být provedena až po dokončení celého zařízení, aby mohla být provedena kontrolní měření a prohlídka skutečného stavu, čímž jsou ověřeny skutečné hodnoty určující bezpečnost. K obhajobě obžalovaného J.V. o tom, že revizi provedl přesto, že část FV panelů nebyla nainstalována, lze citovat závěry tohoto odborného vyjádření (ad 8), podle něhož lze provést výchozí revizi i pravidelnou revizi části zařízení. Po doplnění (namontování) dalších částí musí být provedena další

revize těchto doplněných částí. Revize musí přesně stanovovat, co bylo nebo nebylo předmětem posuzování revizního technika. V případě, že jsou během zkušebního provozu FVE zjištěny nedostatky, které vedou k výměně komponentů nebo změně jejich zapojení, musí být provedena nová revize elektrického zařízení nebo alespoň prověření bezpečnosti vyměňovaných komponent.

51. Další skupinu důkazů, podstatných pro posouzení revizních zpráv, zpracovaných obžalovaným J.V., jsou celkem čtyři důkazy označené jako znalecké posudky. Tyto důkazy však byly soudními znalci zpracovány pro účely jiného řízení a v nyní projednávané trestní věci tak nemají náležitosti a charakter znaleckých posudků vyžadovaných zákonem. Soud je proto hodnotil jako odborné expertízy a provedl je postupem podle § 213 trestního řádu u hlavních líčení dne 18. 2. 2020, respektive 20. 5. 2020. V souhrnu lze konstatovat, že se jedná o obecné závěry odborníků, které lze vztáhnout k obdobným trestným věcem, týkajícím se trestné činnosti v souvislosti s výstavbou FVE.
52. Chronologicky prvním byl **znalecký posudek ČVUT Praha**, zpracovaný dne 8. 7. 2013 (č. l. 786 a násl). Tento posudek byl proveden u hlavního líčení dne 18. 2. 2020. Z jeho úvodu je zřejmé, že byl zpracován na základě požadavku ERÚ Jihlava za účelem posouzení odborných otázek. Ostatně závěry tohoto odborného pracoviště ČVUT Praha se staly podkladem pro rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, jak bude rozvedeno dále. Nálezací soud tedy stručně rekapituluje závěry této expertízy, spočívající v tom, že revize FVE neposuzuje jednotlivé komponenty, ale posuzuje bezpečnost provozu elektrárny jako celku. Samotné FV panely nepodléhají revizi v přímém slova smyslu, neboť jsou z hlediska klasifikace dílčím komponentem, a je na ně vydáno od výrobce prohlášení o shodě (CE). Revizi podléhá způsob zapojení FV panelů do obvodu elektrárny. Revizi je možno provést pouze na část FVE, tedy i na výrobu bez zapojených panelů, čímž ostatně obžalovaný J.V. také argumentoval. Z odborné expertízy je pak zcela zřejmé, že v takovém případě revize neosvědčuje FVE jako celek, ale pouze tuto revidovanou dílčí část elektrárny. Výchozí revize FVE se pak může odkazovat na tyto dílčí revize. Nelze však plnohodnotně revidovat další části FVE, které nelze kvůli absenci panelů uvést do stavu pod napětím (odpovědi ad 1, ad 2). Pro hodnocení revizních zpráv, označených jako zprávy o výchozí revizi, je významné stanovisko o tom, že výchozí revize pouze konstatuje schopnost provozu a bezpečnost posuzovaného zařízení v době, kdy byla revize provedena. Pokud poté dojde k podstatnému zásahu do zařízení, je nutno provést opravu a posoudit, zda tato oprava splňuje podmínky pro uvedení do provozu bez posouzení provozním technikem (odpověď ad 6). Závěry odborné expertízy mají oporu mimo jiné v ČSN33 1500, v níž je doslova uvedeno „elektrické zařízení nebo jeho části, na kterých byly v průběhu jejich užívání provedeny práce charakteru oprav, které mohou mít vliv na bezpečnost, je možno dále provozovat jen tehdy, jestliže stav elektrického zařízení nebo jeho části byl prověřen kontrolou a o kontrole byl vyhotoven záznam s podpisem pověřeného pracovníka.“. Lze tedy konstatovat, že revizi je v takovém případě nutno vykonat vždy, kdy dochází ke změně oproti projektové dokumentaci. Tato změna by měla být zpracována do projektové a provozní dokumentace FVE (odpověď ad 7). Opakovaně se konstatuje (ad 12), že revizní zpráva prokazuje bezpečnost provozu revidovaného systému k datu ukončení revize. Pokud existují dílčí revizní zprávy, může se celková výchozí revize, která má ověřit funkčnost a bezpečnost elektrárny jako celku, na tyto revize odkazovat. Pokud existuje více revizních zpráv, které se zabývají shodným předmětem revize, je z logiky věci za platnou považována zpráva poslední. Proto, aby bylo možné zpracovat revizní zprávu, která bude řádně dokládat bezpečnost provozu předmětného elektrického zařízení, musí být FVE dokončena tak, že stavebně musí být dokončeny veškeré součásti stavby, které přímo souvisí s elektrickou bezpečností zařízení. Jedná se o veškerou elektroinstalaci včetně krytů a popisků, finální uložení vodičů, dokončena musí být i montáž přístrojů. Obecně lze tolerovat pouze nedokončení těch částí stavby, které přímo či nepřímo nesouvisí s elektrickou částí FVE (např. osetí ploch, parkové terénní úpravy apod.). Pozdější dokončení instalací kamerových a zabezpečovacích systémů lze tolerovat pouze v případě, že je zamezeno přístupu nepovolených osob do prostoru elektrárny jiným způsobem, a to z toho

důvodu, že pohyb nepovolených osob může závažným způsobem ohrozit bezpečnost celé FVE. V případě FV panelů je nutné doložit zapojení všech panelů jak do elektrického obvodu (kvůli měření izolačního odporu), tak doložit funkčnost ochranného pospojování kovových částí modulů. Lze tedy konstatovat, že bez finálně instalovaný FV panelů nelze určitě dokončit část revize týkající se stejnosměrné části FVE (odpověď ad 16). Pokud se při výměně FV panelů postupuje podle předem navrženého postupu, jsou rizika výměny, z hlediska bezpečnosti, malá. Jedná se však o práci pod napětím, a proto je třeba dbát zvýšené opatrnosti.

53. Pro účely jiného trestního řízení byl soudním znalcem Ing. Milanem Tomešem zpracován dne 1. 10. 2013 **znalecký posudek, týkající se FVE Hustopeče** (č. l. 3121-3135), který byl proveden rovněž postupem podle § 213 trestního řádu u hlavního líčení dne 20. 5. 2020. V úvodních pasážích se soudní znalec zabýval povinnými náležitostmi revizní zprávy, které vyplývají především z norem ČSN33 1500 a ČSN33 1600. S odkazem na tyto normy pak citoval, že nová elektrická zařízení je možno uvést do provozu jen tehdy, byl-li jejich stav z hlediska bezpečnosti ověřen výchozí revizí, popřípadě ověřen a doložen dokladem v souladu s požadavky stanovenými zvláštními předpisy. Mezi ty patří např. označení CE na výrobku spolu s prokazatelným označením výrobce nebo dodavatele výrobku (ČSN33 1500 – článek 2.1). Projektová dokumentace k FVE je východiskem pro revizního technika při provádění výchozí revize FVE, a proto by ji měl prostudovat a na jejím základě provést prohlídku revidovaných zařízení a příslušná měření. Další části této odborné expertízy se týkají konkrétních dokumentů, v souvislosti s výstavbou FVE Hustopeče, která není předmětem tohoto trestního řízení, jakož i obecných náležitostí revizní zprávy, vyplývající z ČSN33 1500. V závěru pak soudní znalec citoval ustanovení metodického návodu ERÚ k podávání žádostí o udělení změny nebo zrušení licencí podle zákona 458/2000 Sb. Jedná se tedy především o citaci právních předpisů a v této souvislosti lze podotknout, že soudní znalec Ing. Milan Tomeš je odborníkem, tj. soudním znalcem v oboru energetika, se specializací obnovitelné zdroje energie, a tuto část jeho expertízy lze považovat pouze za informativní.
54. Obžalovaný J.V. předložil u hlavního líčení znalecký posudek ČVUT Brno, který byl obdobným postupem podle § 213 trestního řádu proveden u hlavního líčení dne 20. 5. 2020. Také v této odborné expertíze (č. l. 3370-3374) jsou v úvodu citovány především ČSN33 1500 a související normy ČSN33 2000-6. Znalecký ústav upozornil na to, že na přelomu let 2010 a 2011 neexistovala norma, která by jasně stanovila požadavky na postup revizních techniků při výchozích, pravidelných či mimořádných revizích FVE. Podle jejich názoru jakákoliv závazná měření na samostatných FV panelech norma ČSN33 1500, resp. ČSN33 2000-6 reviznímu techniku neukládá. Za výchozí revizi je u samotných FV panelů považováno prohlášení o shodě, známé jako označení CE, ve kterém se výrobce zavazuje/deklaruje, že splnil všechny potřebné náležitosti, mimo jiné z hlediska bezpečnosti předmětného výrobku/zařízení. Pokud tedy osazované FV panely splňují požadavky shody (CE) a instalaci FV panelů provádí osoba s odpovídající elektrotechnickou kvalifikací podle vyhlášky 50-1978 Sb., není nutné provádět po montáži FV panelů a jejich připojení do připravených rozvodů žádné specifické prohlídky, měření či zkoušky, které před jejich montáží provést nelze. Postup revizního technika je tedy plně v souladu s obvyklými postupy a metodami pro vyhotovení revizních zařízení, tedy i se zmíněnými ČSN33 1500 a ČSN33 2000-6 za předpokladu, že revize byla provedena v době, kdy na FVE nebyly nainstalovány všechny FV panely.
55. Z časového hlediska jako poslední byl dne 30. 1. 2018 zpracován **znalecký posudek soudním znalcem Ing. Milanem Hoškem** pro účely trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 11T8/2017 (č. l. 3156-3163). Také tento posudek byl proveden postupem podle § 213 trestního řádu u hlavního líčení dne 20. 5. 2020. Z obecných závěrů této odborné expertízy, které lze akceptovat také v nyní projednávané trestní věci lze zmínit stanovisko znalce (odpověď ad 4) o tom, že při změně počtu panelů a celkového výkonu elektrárny dojde k instalaci dalších vedení v části DC na propojení modulů. Vzhledem k tomu, že výchozí revize části DC/NN by měla

obsahovat měření této části instalace, je pak z podstaty věci zřejmé, že musí být vypracována nová revizní zpráva nebo dodatek či změna původní revizní zprávy na aktuální počet panelů, a tím i celkově jiný výkon FVE. Ve zbytku se soudní znalec vyjadřoval ke konkrétním revizním zprávám, jejich náležitostem i postupu revizního technika v této jiné trestní věci. Nejedná se tedy o obecná stanoviska, která by bylo možné akceptovat v nyní projednávané trestní věci, snad jen s výjimkou závěru o tom, že solární panely nejsou předmětem revizí. To je ostatně v podrobnostech vysvětleno především ve shora citovaném posudku ČVUT Praha, který poukázal na nezbytnost revize, nikoliv samotných FVE, ale jejich zapojení a instalace.

56. V souvislosti se zpracovanými odbornými expertízami musí nalézací soud poukázat především na příslušná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ČR, která mají judikaturní význam, a která výše citované odborné expertízy, zejména zpracované soudními znalci Ing. Milanem Tomešem, VUT Brno, nebo Ing. Milanem Hoškem, umožňují náležitým způsobem interpretovat. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku, sp. zn. **2 As 313/2015** ze dne 30. 3. 2017, konstatoval, že posuzování bezpečnosti FVE je odbornou technickou otázkou a revizní zpráva slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu ve správním řízení. Požadavkem kladeným na revizní zprávu je to, aby revizní technik, který se tím stává spoluodpovědným za náležité zjištění skutkového stavu, zpracoval na základě všech podstatných měření a prověření na místě samém, svoji zprávu. Jinak řečeno, revizní technik je při daném úkonu povinen ověřit bezpečnost FVE tak, že ověřuje shodu reálného stavu s projektovou dokumentací. Při zpracování výchozí revize musí být nainstalovány i FV panely, když jinak není možné zkontrolovat jejich typ a počet v porovnání s projektovou dokumentací a změřit izolační stav řetězců FV panelů (tzv. stringů), a to přestože panely jsou výrobky, jejichž bezpečnost deklaruje výrobce. Pokud tedy nejsou FV panely v době revize na elektrárně instalovány, nemůže revizní technik zkontrolovat, že byly instalovány a zejména uzemněny v souladu s projektovou dokumentací, a také nemůže zkontrolovat, že zapojené FV panely nesou právě toto označení CE, neboli prohlášení o shodě. Nejvyšší správní soud dále uvedl, že nemůže působit nepravdivě taková revizní zpráva, která vyvolává dojem, že FV panely nechyběly a současně postrádá jednoznačné sdělení, že údaje o počtu panelů a jejich napojení revizní technik pouze převzal z projektové dokumentace, aby revidovanou FVE identifikoval, neboť to je zavádějící a zmatečné. V dalším svém rozhodnutí (např. **9 As 256/2015**, **7 As 204/2015**) soud uvedl, že zpráva o revizi se musí vztahovat k celé FVE, respektive k celé její nízkonapětové části, která musí být stavebně dokončena ve všech součástech stavby, přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení. Nejvyšší správní soud uvedl, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení, a proto musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Zpráva o výchozí revizi se proto musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí, tedy až poté, co jsou zapojeny veškeré solární panely. Nejvyšší správní soud, jak vyplývá z odůvodnění jeho rozhodnutí, sp. zn. **2 As 313/2015** ze dne 30. 3. 2017, vyšel z odborných závěrů ČVUT Praha, které mají zobecňující charakter. V podobě odborného vyjádření byl znalecký posudek tohoto ústavu proveden i v nyní projednávané věci. Závěrem odborné expertízy je to, že revizní technik může posoudit a deklarovat bezpečnost FVE jako celku až poté, co byly na elektrárně namontovány všechny FV panely. Přesto, že se jedná o názor Nejvyššího správního soudu několik starý, byl opakovaně akceptován v rámci jeho aktualizované rozhodovací činnosti, např. ve věcech **9 As 145/2016**, eventuálně **9 As 146/2016**, vždy ze dne 20. 4. 2017.

Stav FVE ke dni 21. 11. 2010

57. S odkazem na shora rozvedené závazné právní názory Nejvyššího správního soudu provedl nalézací soud u hlavního líčení další důkazy, které směřovaly k posouzení primárních skutkových zjištění a rozhodnutí zásadní otázky, týkající se stavu FVE ke dni vydání výchozí revizní zprávy obžalovaným J.V.. Stav FVE Vranovská Ves ke dni 21. 11. 2010, tj. její dokončení, respektive nedokončení byl podstatným východiskem pro posouzení dalších rozhodujících otázek a v konečném důsledku pro přijetí závěru o trestní odpovědnosti obžalovaných. O tom, že FVE byla dokončená, vypovídal u hlavního líčení svědek J.P., který jak je shora uvedeno tvrdil, že před kolaudací byly na FVE všechny konstrukce a všechny FV panely. Svědek dokonce uvedl, že prošel celou elektrárnou a její dokončenost tedy viděl. Výpověď tohoto svědka však nepovažuje nalézací soud za věrohodný důkaz mimo jiné proto, že pozice svědka byla spíše okrajová a informativní. Svědek byl jakýmsi prostředníkem mezi dvěma subjekty, které stavbu FVE realizovaly a sám potvrdil, že fakticky neměl žádnou odpovědnost. Pro nevěrohodnost jeho výpovědi v té části, kde tvrdil, že stavbu procházel denně, svědčí mimořádný rozsah FVE, který vyplývá z projektové dokumentace. Jednalo se o elektrárnu s výkonem cca 16 MW, navíc umístěnou na zvlněném, tedy nepřehledném terénu, což ostatně potvrdili i další svědkové slyšení u hlavního líčení. Tyto skutečnosti jsou patrné i z listinných důkazů. Kvůli terénním nerovnostem byla totiž elektrárna vizuálně na pohled nepřehlednutelná. Dokonce ani v průběhu závěrečné kontrolní prohlídky, organizované stavebním úřadem její účastníci elektrárnu fyzicky v plném rozsahu neprošli. O dokončenosti stavby FVE vypovídá i obžalovaný J.A., který uvedl, že při předání byla stavba plně dokončená a osazená FV panely. Vzápětí však připustil, že to bylo cca v prosinci. Z výpovědi svědka M. i z protokolu o předání této stavby mezi investorem a generálním dodavatelem vyplývá, že k faktickému oficiálnímu a finálnímu předání elektrárny došlo až v roce 2011, tedy nikoliv před dnem 21. 11. 2010. Svědek J.M. uvedl, že rozhodující je při takových obchodních vztazích vždy protokol o předání stavby, který je oficiálním dokumentem. Prohlášení o kompletnosti a jakosti, vystavené obžalovaným J.A., nemá z hlediska smluvního vztahu mezi dodavatelem, tj. jejich firmou XXXXX a odběratelem, tj. firmou XXXXX žádnou závaznost. Shodně jako obžalovaný J.A. vypovídá i svědek H., podle něhož byla elektrárna dostavěná v době kolem 15. 11. 2010, což je datum uvedené obžalovaným J.A. na onom sporném prohlášení o kompletnosti a jakosti. Obžalovaný J.A. ovšem sám toto datum zpochybňuje s vysvětlením, že se asi spletl a mělo být správně uvedeno datum pozdější, tj. asi 21. nebo 22. 11. 2010. ... kontrola. Svědek H. tvrdil, že při kolaudaci byla elektrárna plně dostavěná, ale současně v rozporu s údaji, které sám uvedl, připustil, že po kolaudaci se měnily FV panely a konstrukce, i když v počtu jednotlivých kusů. Podle názoru nalézacího soudu byla výpověď svědka motivována snahou pomoci obžalovanému J.A., jako svému kolegovi, respektive nadřízenému, neboť obžalovaný byl při stavbě této elektrárny hlavním stavbyvedoucím. Výpověď svědka H. a však není v souladu s dalšími, zejména listinnými, důkazy, které svědčí pro **závěr soudu o tom, že ke dni 21. 11. 2010 elektrárna v plném rozsahu dokončena nebyla.**

58. Pro závěry nalézacího soudu o nedokončenosti FVE Vranovská Ves ke dni 21. 11. 2010 svědčí rozsáhlé listinné důkazy, výpovědi dalších svědků a ostatně i výpověď samotného obžalovaného J.V. Obžalovaný sám uvádí, že v době revize nebyly na FVE všechny FV panely umístěné na konstrukcích v klidu, tak hájí se tím, že je pro svoji revizi nepotřeboval nainstalované. Obhajoba obžalovaného je vyvrácena především shora rozvedenou odbornou expertízou ČVUT Praha, která má fakticky obecnou závaznost. Tento znalecký ústav jednoznačně vysvětluje odborné důvody pro to, že v době výchozí revize musí být FVE osazena všemi FV panely, které jsou revidovány. Podle jejich odborného stanoviska FV panely sice samy o sobě nejsou předmětem revize, kterou provádí revizní technik, což ostatně uvedl i sám obžalovaný J.V., ale revizi podléhá jejich zapojení. Logicky tedy nemůže revizní technik provést revizi elektrárny bez toho, že by zkontroloval revizi FV panelů, tedy za situace, kdy FV panely nejsou v plném rozsahu, deklarovaném v revizní zprávě, instalovány. Podle tohoto odborného stanoviska musí revizní technik kontrolovat i projektovou dokumentaci o skutečném provedení stavby a u jednotlivých FV panelů osazených na konstrukcích i příslušná

prohlášení o shodě (tzv. certifikáty CE). Pokud revizní technik taková prohlášení o shodě nemá k dispozici, je zpráva o výchozí revizi vadná. Svědék M., ředitel firmy XXXXX, tedy zástupce generálního dodavatele zcela jednoznačně uvedl, že v souladu se smlouvou o dílo jejich firmy s firmou XXXXX jako objednatelem, byl rozhodujícím dokumentem předávací protokol, nikoliv dokument označený jako prohlášení o kompletnosti a jakosti. S odstupem času si vybavuje, že k předání díla došlo na podzim roku 2011. Podle názoru soudu je toto tvrzení svědka logické, má oporu ve smluvní dokumentaci. Ze samotné podstaty smluvního vztahu mezi dodavatelem a odběratelem je zřejmé, že pokud je stavba provedena na základě smlouvy o dílo, která je minimálně ve svém základu dvoustranným právním úkonem, tedy vztahem mezi dodavatelem a objednatelem, pak k dokončení a předání díla, tj. stavby FVE nemůže dojít jednostranným úkonem, neboli prohlášením o kompletnosti a jakosti, které vystavil obžalovaný J.A. dne 15. 11. 2010. V obecné rovině pochopitelně nic nebrání tomu, aby obžalovaný jako hlavní stavbyvedoucí takové prohlášení učinil, ale obtížně si lze představit, že by objednatel převzal dílo v hodnotě několika desítek nebo spíše stovek milionů korun pouze na základě takového jednostranného právního úkonu, kterým by považoval smluvní vztah za ukončený. Ostatně k výměně FV panelů se vyjádřil i svědek M., který pracoval pro firmu XXXXX, jako subdodavatele firmy XXXXX. Svědek uvedl, že některé FV panely neměly funkční štítek, a proto po jejich instalaci prováděly jejich výměnu. Výměna fakticky spočívala v tom, že museli FV panely rozpojit, vyměnit a následně nainstalovat a zapojit nové FV panely. S výpovědi svědka M. korespondují dále rozvedené listinné důkazy, které prokazují práce na této FVE i po datu vystavení zprávy o výchozí revizi. Nejednalo se o práce bezvýznamné pro souhrnný závěr o nedokončenosti FVE před její revizí, ale o práce popisované svědkem, tj. úzce související s výměnou celé řady FV panelů. Důvodem bylo nejen nekorektní ale zřejmě i trestné jednání hlavního dodavatele, tedy firmy XXXXX. Bylo totiž prokázáno, že proti osobám vystupujícím a jednajícím jménem společnosti XXXXX je vedeno trestní řízení. Aktuálně jsou obvinění a trestně stíháni mimo jiné T.H., T.N., P.A., kteří jménem společnosti XXXXX vědomě dodávali FV panely neodpovídající smluvním technickým a výkonostním specifikám (č. l. 2382, 2406, 2434). Jejich jednání spočívalo v tom, že dodávali smluvním partnerům FV panely, na kterých byly odstraněny původní štítky a ty byly nahrazeny napodobeninami štítků užívaných společností XXXXX, a to s úmyslem zakrýt skutečného výrobce i skutečné technické údaje FV panelů. Jejich trestná činnost se měla týkat mimo jiné i dodávky celkem 41.580 kusů FV panelů pro společnost XXXXX, která je měla určené pro výstavbu FVE Vranovská Ves a Kralovice. Tato skutečnost nepochybně přispěla k tomu, že jednání všech subjektů, podílejících se na výstavbě FVE Vranovská Ves, zejména pak na instalaci FV panelů a na to navazujících úkonů, včetně revize prováděné revizním technikem bylo činěno pod mimořádným věcným a časovým tlakem. Protiprávní nebo dokonce trestné jednání jiných osob pochopitelně nelze přičítat k tíži zejména obžalovanému J.V., ale ani dalším obžalovaným. Z dalších důkazů provedených u hlavního líčení vyplývá, že muselo být vyměněno cca 2.500 kusů FV panelů z celkového počtu původně plánovaných 84.000 FV panelů. To představuje cca 2,9 %.

59. Bez většího důkazního významu zůstaly výpovědi dalších svědků, kteří jednoznačně nepotvrdili relevantní skutečnosti týkající se dokončení FVE před vydáním revizní zprávy. **Svědék M.** z firmy XXXXX totiž uvedl, že na stavbě byl cca jedenkrát a k otázce faktického stavu elektrárny v uvedeném období se nedokáže vyjádřit. Obdobně vypovídal i **svědek R.**, který pracoval pro firmu XXXXX, neboť uvedl, že neví, kdy byla elektrárna kolaudována, a zda byla před kolaudací úplně dokončena. Podobně vypovídal i **svědek K.**, který pracoval pro firmu XXXXX
60. Podstatnými důkazy pro závěr nalézacího soudu o tom, že FVE nebyla před vydáním zprávy o výchozí revizi, tj. ke dni 21. 11. 2010 dokončena a obžalovaný tedy takovou zprávu neměl vydat, jsou důkazy listinné. Dílem jsou příslušné listinné důkazy rozebrány shora a dílem je nalézací soud cituje v této pasáži.

61. Jak je shora uvedeno, generálním dodavatelem FVE Vranovská Ves byla společnost XXXXX, která však měla sama **smlouvu o dílo** se svým hlavním dodavatelem, a to firmou XXXXX, kterou uzavřela dne 15. 6. 2010. K této smlouvě však byl dne 25. 11. 2010 uzavřen **dodatek č. 3**, ze kterého je zcela zřejmé, že došlo k porušení povinností vyplývajících z původní smlouvy o dílo, a to tím, že na stavbu byly dodány FV panely jiné, než které z předmětné smlouvy o dílo vyplývají a současně k panelům nebyly dodány originály tzv. flashtestů. Jestliže se v tomto dodatku č. 3 zhotovitel, tj. firma XXXXX zavázala provést výměnu panelů a jejich komponentů do 7. 12. 2010, pak je zcela zřetelné, že k rozhodnému dni zpracování revizní zprávy, tj. k 21. 11. 2010, nemohla být elektrárna kompletně dokončená v souladu s projektovou dokumentací a především v souladu s dokumentací skutečného provedení stavby, z níž obžalovaný J.V. jako revizní technik prováděl. V této souvislosti lze jen podotknout, že licence byla vydána ERÚ dne 3. 12. 2010, tj. před tím, než měla být do 7. 12. 2010 provedena výměna všech panelů a komponentů, avšak jak bylo prokázáno dále rozvedenými důkazy, ERÚ rozhodl sám bez žádosti o pokračování v přerušném řízení, tedy v době, kdy bylo licenční řízení přerušeno. **Ze stavebního deníku** je pak patrné, že v prosinci 2010 a lednu 2011 pracovalo na stavbě několik desítek pracovníků, kteří mimo jiné dne 10. 12. 2010 zprovozovali střídače, tedy opět dělali rozhodující odborné práce v době po vydání revizní zprávy, po vydání kolaudačního rozhodnutí a dokonce po vydání licence.
62. Další listinné důkazy, které obsahují podstatné informace pro závěr o nedokončenosti FVE Vranovská Ves v rozhodném období, jsou obsaženy v příloze č. 4 trestního spisu, která zahrnuje především účetní materiály společnosti XXXXX. Je to právě **dodatek č. 2 ke smlouvě č. 2002/2010** (č. l. 2117), kterým bylo prokázáno, že předmět původní smlouvy o dílo se rozšířil, a to o dodávku a montáž nosných ocelových konstrukcí, včetně zatluokaných základem, a zejména manipulace a osazení FV panelů na tyto ocelové konstrukce, včetně jejich ukotvení. Tento dodatek se týkal dalších 2.490 kusů FV panelů. Podle dodatku měl zhotovitel dílo dokončit do dne 31. 12. 2010. V této souvislosti nalézací soud upozorňuje na původní domněnky zhotovitelů i provozovatelů FVE o tom, že rozhodující je datum 31. 12. 2010 do kdy měla být elektrárna připojena a uvedena do provozu. Již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku soud jednoznačně poukázal na podstatu nyní projednávané trestní věci. Veškeré dokazování směřuje především k prokázání stavu FVE ke dni podání žádosti o licenci a vydání rozhodnutí stavebního úřadu, resp. vypracování revizní zprávy revizním technikem. Datum 31. 12. 2010 je tedy datem zcela zjevně pozdějším, než datem, k němuž byla podána žádost o licenci, v níž bylo deklarováno a dokládáno, že FVE je plně dokončená. Tyto práce, vyplývající z dodatku č. 2 ke smlouvě, byly fakturovány v částce cca 7,4 milionu Kč **fakturoou č. 8** a rekapitulovány byly dne 20. 12. 2010, tedy opět po datu vyhotovení revizní zprávy, vydání kolaudačního rozhodnutí a vydání rozhodnutí o licenci. V souvislosti s účetní dokumentací firmy XXXXX obsažené v příloze č. 4 trestního spisu, je pak třeba zmínit i skutečnost, že za pozdní dodávky FV panelů na stavbu FVE Vranovská Ves byla uplatňována náhrada škody ve výši cca 2,3 milionu Kč, která vznikla právě prodlením při dodání panelů. Objednatel panelů pak neuhradil konečnou fakturu a uplatnil podzastávku celkové výši 188 milionů Kč, počínaje dnem 1. 1. 2011. I toto jsou skutečnosti, které ve svém souhrnu svědčí pro závěr o nedostavěnosti FVE v rozhodném období.
63. V úvodu odůvodnění tohoto rozsudku nalézací soud uvedl, že jedním ze subdodavatelů firmy XXXXX byla i společnost XXXXX. Také další listinné důkazy, mezi které patří především **protokol o provedených elektropracích** na stavbě FVE Vranovská Ves, svědčí o tom, že v rozhodném období nebyly práce dokončeny a v konečném důsledku nemohla být dokončena ani elektrárna. Ze zmíněného protokolu je patrné, že ke dni 30. 11. 2010 nejsou práce dokončeny, ale jsou pouze v tzv. stavu rozpracovanosti, a to např. FV panely v rozsahu 60 %, kabeláž v rozsahu 90 %, VN trafostanice, rozvaděč a přípojka ve stavu 95 %, technologické kontejnery 90 %, výkony pro kabely 90 %. Při dodávce těchto prací je kompletní 100 % stav dodávky elektroprací na zmíněné zakázce firmy XXXXX pro firmu XXXXX dokladován až ke dni 31. 1. 2011 (č. l. 1039 svazku 4 přílohy trestního spisu č. 4).

64. Také listinné důkazy o obchodních vztazích s dalšími subdodavatelskými firmami svědčí o nedokončenosti elektrárny v rozhodném období, respektive o tom, že podstatné práce pokračovaly i v prosinci 2010. Jedná se např. o **faktury** a zmíněný **dodatek č. 2** ke smlouvě ze dne 2. 12. 2010 ve vztahu ke společnosti XXXXXZ těchto listinných důkazů je zřejmé, že v prosinci práce pokračovaly a např. faktura ze dne 20. 12. 2010 za provedení prací, vyplývajících z dodatku č. 2 ke smlouvě o dílo na částku 7,4 milionu Kč svědčí o rozpracovanosti i této zakázky v prosinci 2010 (č. l. 2124 a násl.). Obdobný důkazní význam má faktura dodavatele svědka Z.K. (č. l. 1784), kterou bylo prokázáno, že provedené přípravné stavební práce pro montáž stavebních článků k 7. 12. 2010 byly teprve ukončeny.
65. Nalézací soud opakovaně v odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, že základem výstavby FVE Vranovská Ves byl smluvní vztah firmy XXXXX s generálním dodavatelem, tj. společností XXXXX, který je doložen relevantní smlouvou o dílo. Činnost společnosti XXXXX je pak dokladována **stavebními deníky** (č. l. 1294-1396) a také **hlavní knihou a knihou faktur** za období roku 2010 a leden až duben 2011 (č. l. 1397-1416, 1426-1428). Jak ze spisu Stavebního úřadu Šumná tak z listinných důkazů firmy XXXXX je patrné, že na stavbě se konaly pravidelně kontrolní dny, o kterých byly vyhotoveny **zápisy** (č. l. 1603-1608). Společnost XXXXX jako generální dodavatel měla také svoji vlastní **smlouvu o dílo** se společností XXXXX ze dne 15. 6. 2010, která je rovněž citována shora. K této smlouvě ovšem obě smluvní strany uzavřely dne 25. 11. 2010 **dodatek č. 3**, prokazatelně po dni vyhotovení zprávy o výchozí revizi. V tomto dodatku je uvedeno, že došlo k porušení této smlouvy o dílo, a to tím, že byly dodány FV panely v rozporu se smlouvou o dílo a nebyly dodány originály flashtestů. Výměnu všech panelů a komponentů měl zhotovitel provést do 7. 12. 2010, jak je rovněž citováno shora v odůvodnění tohoto rozsudku. **Svědék M.** u hlavního líčení potvrdil, že rozhodující pro ukončení takové zakázky je vždy **protokol o převzetí díla**. Předmětným listinným důkazem však bylo doloženo, že objednatel převzal dílo ve smyslu ustanovení čl. 4 a 5 smlouvy o dílo až dne 21. 9. 2011. Přílohu tohoto protokolu pak tvoří výčet vad a nedodělků. O jejich odstranění ve lhůtě do 30. 11. 2011 svědčí protokol o odstranění vad. Zcela zjevně nebyla elektrárna v plném požadovaném rozsahu dokončena o rok dříve, než byl tento finální protokol vyhotoven, tj. ke dni vystavení revizní zprávy, ke dni rozhodnutí stavebního úřadu i ke dni vydání rozhodnutí o licenci. **Stavební deník firmy XXXXX** (č. l. 1294-1396) mimo jiné obsahuje záznamy o tom, že i po provedení místního šetření stavebním úřadem za účelem vydání rozhodnutí o kolaudaci, tj. po dni 23. 11. 2010 byla prováděna výměna konstrukcí a poškozených FV panelů. Ačkoliv v následujících dnech je podle stavebního deníku zaznamenán na stavbě velký počet pracovníků, jejich konkrétní pracovní úkony zde specifikovány nejsou. V **zápisech z kontrolních dnů**, které na stavbě probíhaly i na počátku prosince, tj. ve dnech 1. a 9. 12. 2010 však nejsou žádné záznamy o tom, že by byly prováděny podstatné montážní práce, které naopak byly fakturovány a propláceny, jak vyplývá z účetních dokladů, zejména hlavní knihy, knihy faktur přijatých i z výpisů z účtů. Zápis z kontrolního dne 25. 11. není s těmito listinnými důkazy v souladu, neboť je v něm zapsáno, že konstrukce, FV panely, stavební část a technologie je dokončena na 100 %. Přesto však, jak vyplývá z dalších důkazů, k finálnímu předání díla a odstranění nedostatků došlo až za rok ke dni 30. 11. 2011.
66. V příloze trestního spisu č. 4 je obsažena také **účetní dokumentace** hlavního subdodavatele **společnosti XXXXX**, když i tato společnost, jak je zřejmé ze shora rozebraných důkazů, měla sama několik dalších subdodavatelů, mimo jiné společnost XXXXX nebo společnost XXXXXV těchto materiálech je např. obsažen **zjišťovací protokol ze dne 15. 12. 2010** podepsaný M.R. a obžalovaným J.A., z něhož je patrné, že k tomuto datu byla dokončena montáž konstrukcí na 16 MW, a dále je zde obsažena dokumentace o ukončení prací na montáži FV panelů rovněž na 16 MW, což mělo být ukončeno dne 7. 2. 2011. Oba zjišťovací protokoly jsou podepsány stejnými osobami, tj. obžalovaným J.A. a M.R.. Další **zjišťovací protokol č. 16** svědčí o tom, že ke dni 1. 12. 2010 byly dokončeny střídače a měniče rovněž na celkový výkon 16 MW. O problémech s dodávkou odpovídajících FV panelů společnosti XXXXX svědčí uplatněný nárok na náhradu

škody touto společností vůči společnosti XXXXX, která FV panely dodávala. Mezi oběma firmami byla dne 25. 6. 2010 sice uzavřena kupní smlouva, ale firma XXXXX dodala FV panely dílem za jiných cenových podmínek, než byly smlouveny ve smlouvě, eventuálně je nedodala vůbec. Společnost XXXXX proto zajišťovala náhradní dodávku od společnosti XXXXX, s níž měla ovšem velmi komplikovaný obchodní vztah, což je patrné z trestního řízení vedeného vůči osobám, které tuto společnost zastupovaly, jak nalézací soud citoval shora.

67. Z listinných důkazů dokladujících vztah subdodavatelské **společnosti XXXXX** je třeba upozornit na **Dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo ze dne 7. 7. 2010**, který byl uzavřen dne 6. 12. 2010 (č. l. 2117). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že společnost XXXXX se zavázala k další dodávce a montáži nosných ocelových konstrukcí včetně základů a osazení panelů na konstrukce včetně osazení, a to vše pro 2.490 kusů FV panelů s termínem dokončení 31. 12. 2010. Prokazatelně tedy nebyly všechny FV panely ke dni zpracování výchozí revizní zprávy na elektrárně osazeny v souladu s dokumentací o skutečném provedení stavby. Mezi oběma smluvními stranami, tj. firmou XXXXX a firmou XXXXX byl ke zmíněné smlouvě o dílo uzavřen ještě **Dodatek č. 3, a to dne 17. 1. 2011**, který se týkal manipulace s dalšími 3.000 ks FV panely, a to do 30. 6. 2011. Obchodní vztahy mezi oběma subjekty pak dokládají i **faktury společnosti XXXXX** v počtu celkem 10 kusů, k nimž jsou přiloženy vždy tzv. **zjišťovací protokoly a rekapitulace faktur** (č. l. 2124 a násl.). Práce pro firmu XXXXX ze strany firmy XXXXX prokazatelně pokračovaly i v roce 2011. Poslední faktura ze dne 15. 11. 2011, včetně přiloženého **protokolu o předání a převzetí díla** FVE Vranovská Ves svědčí o tom, že zakázka byla ze strany této firmy ukončena dne 11. 11. 2011, když na tyto závěrečné práce kromě dvou zmíněných dodatků č. 2 a č. 3 byl uzavřen ještě dne 11. 11. 2011 **Dodatek č. 4**. Tato subdodavatelská firma XXXXX navíc předložila **stavební deník** (příloha č. 5 trestního spisu), který zmíněným účetním dokladům odpovídá.
68. Z dalších subdodavatelských firem tohoto subdodavatele, tj. firmy XXXXX lze zmínit také firmu XXXXX nebo dodavatel L.K. vyslechnutého v procesním postavení svědka. **Listinné doklady** od těchto dvou firem (č. l. 1762, resp. 1784) rovněž prokazují práce na stavbě FVE po inkriminovaném období. Firma XXXXX provedla tzv. beranění sloupků v době od 1. do 7. 12. 2010 a L.K. dokonce v lednu fakturoval za provedení přípravných stavebních prací za montáž FV článků, když práce uskutečnil dne 7. 12. 2010.
69. Všechny shora rozebrané důkazy, ať již důkazy listinné nebo svědecké výpovědi a ostatně i výpověď obžalovaného J.V., umožnily nalézacímu soudu učinit spolehlivý závěr k první zásadní otázce nastíněné v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, tj. ke stavu FVE Vranovská Ves v rozhodném období. Nalézací soud tedy uzavřel, že ke dni vydání rozhodující zprávy o výchozí revizi ze dne 21. 11. 2010 nebyla FVE Vranovská Ves dokončena. V této souvislosti si však soud dovoluje podotknout, že nelze pominout, že chybělo „pouze“ 2.490 kusů FV panelů z celkového počtu projektovaný 84.384 kusů FV panelů. To představuje cca 2,9 % chybějících panelů. Tato skutečnost sice není významná z hlediska výše přijatého závěru o tom, že v rozhodném období nebyla FVE zcela dokončena, avšak toto skutkové zjištění považuje nalézací soud naopak za podstatné pro závěrečné hodnocení celé projednávané trestní věci, zejména pro závěry o celkovém stupni společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaných a pro závěry o podmínkách subsidiarity trestní represe.
70. V této souvislosti lze jen podotknout, že ze skutkové věty obžaloby není zcela zřejmé, jakým mechanismem se revizní zprávy, respektive zpráva o výchozí revizi dostaly od revizního technika, tj. obžalovaného J.V. až na ERÚ, který na jejich podkladě vydal licenci. Nalézací soud rekapituluje, že obžalovaný J.V. jako OSVČ zpracoval na základě objednávky revizní zprávy pro firmu XXXXX a. s. Ve firmě XXXXX revizní zprávy převzal pan D., což je prokázáno předávacím protokolem. Firma XXXXX tyto revizní zprávy nechala zpracovat na základě objednávky od firmy XXXXX, která je pak použila v rámci své zakázky pro firmu XXXXX. Zaměstnance firmy XXXXX

J.D. a nebylo možno vyslechnout pro jeho mimořádně závažný zdravotní stav ani v přípravném řízení ani u hlavního líčení, neboť dne 18. 6. 2017 zemřel (viz č. l. 124, 3382). Důvodně se lze domnívat, že zkrácenou procedurou převzal revizní zprávy obžalovaný J.A. předal je obžalovanému M.Š. z firmy XXXXX a.s., která vykonávala engineering a on, ostatně jak vyplývá z obžaloby, je při závěrečné kontrolní prohlídce předal L.B., jako zástupci stavebního úřadu. V souvislosti s předáváním revizních zpráv, zejména zprávy o výchozí revizi považuje nalézací soud za nezbytné zdůraznit, že za jejich odbornou správnost odpovídá pouze revizní technik, což vyplývá z platné právní úpravy rozvedené v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, a ostatně i z odborných expertíz, které byly k otázkám revizní zprávy u hlavního líčení provedeny. Je nutno přisvědčit obhajobě obžalovaných J.A. i M.Š. o tom, že ani jeden z nich nebyl nejen oprávněn z titulu své pozice, ať už hlavního stavbyvedoucího (obžalovaný J.A.), respektive pověřeného pracovníka společnosti vykonávající engineering (obžalovaný M.Š.), ale ani z hlediska své odbornosti (především vzdělání ve stavebnictví, nikoliv v elektrotechnice) kontrolovat odbornou správnost této výchozí revizní zprávy. Žádným z důkazů nebylo ani v náznaku prokázáno, že by kterýkoliv z těchto dvou obžalovaných věděl, že zpráva o výchozí revizi obsahuje nepravdivé údaje, že by věděl, jaké mají být její odborné náležitosti. Stejně tak nebylo ani v náznaku prokázáno, že by vědomě a úmyslně jako nepravdivou, tj. deklarující skutečnosti, které nejsou v souladu se skutečným stavem FVE Vranovská Ves, tuto zprávu o výchozí revizi předložili ERÚ. Ve prospěch obžalovaných vypovídali svědkové, a to zástupce firmy XXXXX, F., a zástupce firmy XXXXX, M., jejich výpovědi jsou rozvedeny shora.

Stavební řízení, kolaudační rozhodnutí

71. Z hlediska skutkových zjištění, po vyřešení otázky provedené revize i výchozí revizní zprávy nalézací soud následně provedl skutková zjištění a závěry k dalšímu okruhu důkazů, které se týkají průběhu stavebního řízení, jehož výsledkem bylo vydání kolaudačního rozhodnutí. Za průběh stavebního řízení odpovídal obžalovaný **L.B.**, který byl v pozici oprávněné úřední osoby, neboť pracoval na Stavebním úřadu Šumná. Nalézací soud stručně rekapituluje trestné jednání, které je tomuto obžalovanému kladeno za vinu v bodě 4 obžaloby. L.B. jako oprávněná úřední osoba Stavebního úřadu Šumná převzal žádost o vydání kolaudačního souhlasu společnosti XXXXX, kterou zastupovala společnost XXXXX. Dne 22. 11. 2010 provedl závěrečnou kontrolní prohlídku stavby FVE Vranovská Ves, kterou uzavřel s konstatováním, že stavba je provedena podle schválené změny ze dne 3. 11. 2010. Následující den, tj. 23. 11. 2010 vydal kolaudační souhlasy s užíváním stavby č. 53, 54 a 55/2010 pro FV zdroj Vranovský Solarpark I-III etapa, jako stavby dočasné na 25 let. Takto obžalovaný L.B. rozhodl, ačkoliv: A/ byly v rozporu co do celkového počtu FV panelů revizní zprávy předložené k jednotlivým trafostanicím TS1 – TS14, vypracované J.V. s celkovou revizní zprávou ze dne 21. 11. 2010 a také v rozporu s počtem FV panelů uvedeným v kapitole č. 2 technické zprávy ze dne 3. 11. 2010, dále B/ byla v rozporu prohlášení o kompletnosti (viz bod 1 obžaloby) a prohlášení zhotovitele k provedenému dílu vystavené J.J. dne 19. 11. 2010 za společnost XXXXX, a to se zápisy ve stavebním deníku společnosti XXXXX a C/byla v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z.za společnost XXXXX se skutečným fyzicky realizovaným stavem FVE Vranovská Ves, neboť do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce, kdy do 9. 12. 2010 bylo montováno mimo jiné 2.450 kusů konstrukcí a FV panelů, které byly zapojovány.
72. **Obžalovaný L.B.** se k věci vyjádřil v přípravném řízení dne 18. 2. 2020 a vzhledem k tomu, že hlavní líčení bylo v celém rozsahu konáno za jeho souhlasu v jeho osobní nepřítomnosti, byla tato výpověď čtena u hlavního líčení dne 18. 2. 2020 v souladu s ustanovením § 207 odst. 2 trestního řádu. Obžalovaný potvrdil, že do 31. 12. 2010 pracoval jako vedoucí stavebního úřadu Šumná. Stavební řízení k FVE Vranovská Ves, týkající se jejích etap I – IV. vedl on sám. Byl tedy v rámci tohoto stavebního řízení oprávněnou úřední osobou. Obžalovaný zdůraznil, že nebylo povinností stavebního úřadu účastnit se nebo konat kontrolní prohlídky v průběhu stavby. Obžalovaný sám

byl tedy pouze na úvodní kontrolní prohlídce a také se pochopitelně účastnil závěrečné kontrolní prohlídky před kolaudací. Stavební deník k této stavbě mu byl předložen vlastně dvakrát, a to jednak při závěrečné kontrolní prohlídce při kolaudaci a také v průběhu stavby. Na základě žádosti stavebníka totiž rozhodl o změně projektové dokumentace, což v souladu s platnou právní úpravou učinil pouze záznamem o souhlasu se změnou stavby, který zapsal do stavebního deníku. Podle jeho názoru byla stavba v konečném důsledku provedena v souladu s takto změněnou stavební dokumentací, tedy v souladu se změnou, kterou on schválil. Obžalovaný nedokázal v rámci své výpovědi vysvětlit, proč je ve stavebním povolení, které on sám vydal celkový výkon I. – III. etapy této FVE označen jako 15 MWp a v revizní zprávě je tento výkon uveden jako 16 MWp. Rovněž se obžalovaný vyjádřil k tomu, zda stavba byla osazena FV panely typu Solar SM 170-180 Wp, a zda FV panely byly osazeny do bloku v počtu 32 kusů. Na svoji obhajobu uvedl, že při kontrolní prohlídce před kolaudací technologii samotné FVE nekontroloval. Kromě toho si osobně již s odstupem času nepamatuje, zda se účastnil v průběhu stavby jednotlivých kontrolních dní. K výše uvedené změně projektu, kterou schválil zápisem do stavebního deníku, obžalovaný uvedl, že stavebník žádal o změnu projektové dokumentace z důvodu posunutí výjezdu. Podle jeho závěrů šlo o nepodstatnou změnu, k jejímuž schválení stačil právě onen zápis do stavebního deníku. Je pravděpodobné, že před závěrečnou kontrolní prohlídkou stavebník předložil dokumentaci skutečného provedení stavby, i když přesně si obžalovaný ani tuto skutečnost nepamatoval. V průběhu výslechu byly obžalovanému předloženy důkazy, a to tzv. modré papírové desky, které jsou součástí spisu Stavebního úřadu v Šumné, a jsou označeny jako „skutečné provedení stavby k 11. 11. 2010“, avšak s datem 3. 11. 2010 – FVE Vranovská Ves, so 01 výrobná). Tyto desky obžalovaný podle svého tvrzení neměl k dispozici, neboť v takovém případě by na nich bylo jeho razítko a podpis. Stavebník nebo v konečném důsledku žadatel o kolaudaci musel pro účely kolaudačního řízení předložit revizní zprávu a předávací protokol mezi odběratelem a zhotovitelem. Zda měl obžalovaný k dispozici revizní zprávu založenou v šanonu označeném jako FVE Vranovská Ves, si podle svého tvrzení rovněž nepamatuje. V průběhu své výpovědi obžalovaný L.B. rovněž vysvětlil rozpor v datu, kdy v protokole o kontrolní prohlídce je uvedeno 22. 11. 2010, avšak podle jeho názoru je to písařské pochybení. Správné datum je uvedeno na výzvě této kontrolní prohlídce, kde je uvedeno, že kontrolní prohlídka proběhne 23. 11. 2010. S odstupem času si obžalovaný vybavil, že kontrolní prohlídka trvala cca 45 minut, ale kdo se jí osobně účastnil, již uvést nedokázal. Podle jeho názoru mu stavebník předložil potřebné dokumenty již předchozí den, tedy 22. 11. 2010. Kterému orgánu následně stavebník předložil kolaudační souhlas vydaný obžalovaným, L.B. podle svého tvrzení neví, když doslova uvedl, že o tom nemá žádné ponětí. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že stavební úřad, tedy obžalovaný sám jako zástupce stavebního úřadu, v předložené revizní zprávě zkoumal pouze závěrečný posudek, nikoliv vlastní obsah revizní zprávy, neboť se jedná o odborné údaje. Stejně tak obžalovaný nezkoumal jednotlivé zápisy ve stavebním deníku, což navíc vzhledem k mimořádnému rozsahu této stavby nebylo možné. Obžalovaný trval na tom, že pro účely kolaudačního řízení mu byly předloženy všechny podklady, a proto mohl kolaudační souhlas vydat.

73. Na úvod této části skutkových zjištění nalézací soud stručně cituje platnou právní úpravu stavebního řízení v inkriminované době, která vyplývá **ze zákona č. 183/2006 Sb.** o územním plánování a stavebním řádu (tzv. **stavebního zákona**), především ve znění poslední novelizace provedené zákonem 227/2009 Sb. Vlastní podmínky stavebního řízení i rozhodné pojmy jsou upraveny v § 109 a násl. V této souvislosti lze poukázat především na ustanovení § 110 odst. 2 stavebního zákona, které se týká žádosti o stavební povolení a doprovodných dokumentů, které je povinen stavebník k žádosti o stavební povolení připojit. Podmínky vydání stavebního povolení jsou pak upraveny v § 115 stavebního zákona. Lze rekapitulovat, že vlastní žádost o stavební povolení byla podána na stavební úřad firmou XXXXX dne 6. 4. 2009 (viz přílohový spis trestního spisu, který se týká stavebního řízení). Stavební úřad vydal dne 7. 7. 2009 rozhodnutí č. 27/2009, které se týká povolení stavby označené jako dočasný FV zdroj Vranovský Solarpark I. etapa a

následně i 28. 8. 2009 rozhodnutí č. 43/2009, které se týká povolení stavby označené jako FV zdroj Vranovský Solarpark II. etapa (2. svazek přílohového spisu stavebního úřadu). Započetí stavebních prací na stavbě FVE Vranovská Ves bylo stavebnímu úřadu oznámeno firmou XXXXX dne 29. 6. 2010 (č. l. 821 trestního spisu). Následně byla stavba realizována, jak je prokázáno shora rozebranými důkazy, když mimo jiné v důsledku uzavření smlouvy o postoupení práv a povinností na provedení a umístění stavby se stavebníkem stala firma XXXXX, která získala převodem veškerá práva a povinnosti od firmy XXXXX (č. l. 807 a násl.).

74. Podle § 118 odst. 3 stavebního zákona změnu stavby, která se nedotýká práv účastníků stavebního řízení, stavební úřad schválí při kontrolní prohlídce zápisem do stavebního deníku. V průběhu výstavby došlo k dílčí změně stavby, což bylo prokázáno rovněž shora rozebranými důkazy, včetně výpovědi obžalovaného L.B. a zápisem ve stavebním deníku firmy XXXXX ze dne 3. 11. 2010, který je rovněž shora citován. V tomto směru tedy obžalovaný L.B. postupoval v souladu s platnou právní úpravou.
75. Na základě smlouvy o postoupení převodu práv a povinností na provedení a umístění stavby se stavebníkem, namísto společnosti XXXXX, stala firma XXXXX (č. l. 807 a násl.). Firma XXXXX podala dne 5. 11. 2010 u stavebního úřadu v Šumné **žádost o vydání kolaudačního souhlasu**, přičemž byla zastoupena společností XXXXX, v níž byl k těmto úkonům pověřen obžalovaný M.Š. (č. l. 823-824). Dne 8. 11. 2010 vydal obžalovaný L.B., jako vedoucí stavebního úřadu v Šumné, výzvu k účasti na kontrolní prohlídce stavby před vydáním kolaudačního souhlasu, přičemž termín jejího konání stanovil na den 23. 11. 2010 v 10:00 hodin (viz svazek příloh spis stavebního úřadu Šumná). V této souvislosti lze odkázat na ustanovení § 122 stavebního zákona, které upravuje podmínky vydání kolaudačního souhlasu. Příslušný stavební úřad vydá kolaudační souhlas na žádost stavebníka, v níž uvede identifikační údaje o stavbě a předpokládaný termín jejího dokončení. Pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby, vyžadovaná zvláštními předpisy (§ 122 odst. 1 stavebního zákona). Stavební úřad pak určí termín provedení závěrečné kontrolní prohlídky a současně uvede, které doklady při ní stavebník předloží (§ 122 odst. 2 stavebního zákona).
76. Na základě výzvy obžalovaného L.B., jako vedoucího stavebního úřadu v Šumné (č. l. 378) proběhla **kontrolní prohlídka dne 23. 11. 2010 v 10:00 hodin**. Nejasnosti v datech uvedených v této výzvě a v protokole o jejím průběhu, kde je uvedeno 22. 11. 2010, vysvětlil sám obžalovaný s tím, že v protokole je uvedena písařská chyba. Z běžného kalendáře pro rok 2010 je patrné, že úterý, což je den výslovně uvedený ve výzvě, byl dne 23. 11. 2010. Samotným **Protokolem o kontrolní prohlídce** (č. l. 379, resp. 380) bylo prokázáno, že prohlídka proběhla v době od 10:00 do 10:45 hodin a kromě obžalovaného L.B., jako vedoucího Stavebního úřadu v Šumné byl prohlídce přítomen pouze obžalovaný M.Š., který zastupoval firmu XXXXX XXXXX, neboť ta měla pro předmětné úkony, související se stavebním řízením plnou moc od stavebníka, tj. firmy XXXXX (pozn. soudu: originál plné moci je obsažen ve spise stavebního úřadu, který je přílohovým spisem trestního spisu). Tímto listinným důkazem bylo dále prokázáno, že prohlídka proběhla na stavbě, na kterou bylo vydáno stavební povolení rozhodnutím č. 43/2009, které nabylo právní moci dne 2. 10. 2009. V průběhu prohlídky byly předloženy veškeré doklady a, jak vyplývá z protokolu, bylo zjištěno, že na stavbě budou odstraněny obaly do 30. 11. 2010, budou odstraněny terénní úpravy do 30. 11. 2010. Závěr je ten, že stavba byla provedena podle schválené úpravy ze dne 3. 11. 2010. Na základě výsledků kontrolní prohlídky vydal obžalovaný L.B., jako vedoucí Stavebního úřadu v Šumné, příslušné **kolaudační souhlasy**. Také tyto listinné důkazy jsou v několika vyhotoveních založeny v trestním spise (č. l. 1970 a násl., resp. 381 a násl.). Obsah kolaudačního souhlasu je téměř totožný s výjimkou parcel, kterých se jednotlivé etapy týkají. Stručně lze rekapitulovat, že všechny kolaudační souhlasy byly vydány **dne 23. 11. 2010**, a to kolaudační souhlas pro FV zdroj Vranovský Solarpark I. etapa – dočasná stavba na 25 let pod č. 55/2010 (č. l. 381, resp. 1974) pro FV zdroj Vranovský Solarpark II. etapa – dočasná stavba na 25 let pod č. 54/2010

(č. l. 381b, resp. 1975), pro FV zdroj Vranovský Solarpark III. etapa – dočasná stavba na 25 let pod č. 53/2010 (č. l. 382b, 383, resp. 1976), a pro stavbu dokončení oplocení IV. etapa – dočasná stavba na dobu 25 let pod č. 52/2010 (č. l. 383b, respektive 1977). V odůvodnění všech čtyř rozhodnutí o kolaudačním souhlasu s užíváním stavby, respektive její příslušné části, je zcela shodně uvedeno, že dne 5. 11. 2010 podal stavebník žádost o kolaudační souhlas na stavbu s předpokládaným dokončením dne 22. 11. 2010. Stavební úřad provedl dne 23. 11. 2010 (úterý) závěrečnou kontrolní prohlídku stavby, při které podle § 122 odst. 3 stavebního zákona nezjistil závady bránící jejímu bezpečnému užívání ani rozpor se závaznými stanovisky dotčených orgánů k užívání stavby a shledal též, že skutečné provedení stavby a její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí. Stavební úřad proto vydal kolaudační souhlas s užíváním stavby. Ve výroku těchto rozhodnutí, týkajících se první, druhé a třetí etapy Vranovského Solarparku, tj. rozhodnutí č. 55/2010, 54/2010 a 53/2010 je pak dále uvedeno, že závěrečná kontrolní prohlídka dne 23. 11. 2010 byla provedena s výsledkem: Stavba je provedena podle změny stavby před dokončením, která byla schválena dne 3. 11. 2010 poznamenáním do stavebního deníku. Byly předloženy všechny doklady a revize.

77. Pro úplnost lze, v souvislosti se změnou stavební dokumentace, opětovně odkázat na **stavební deník společnosti XXXXX** (svazek V), v němž je v zápise ze dne 3. 11. 2010 (č. l. 1363) zaznamenáno povolení změny stavby v I., II., III. etapě s tím, že odchylky od schválené dokumentace na stavbě jsou nepodstatné odchylky, které stavební úřad může schválit tímto zápisem do stavebního deníku. Předmětný zápis, který má v konečném důsledku charakter povolení změny stavby, je podepsán obžalovaným L.B. za stavební úřad Šumná. Ostatně k této změně byly do spisu doloženy také výkresy, týkající se severního a jižního areálu i technologické části s označením Skutečné provedení stavby k 3. 11. 2010, které jsou součástí přílohových materiálů trestního spisu. Tento stavební deník byl ostatně pro účely kolaudačního řízení předložen, i když obžalovaný L.B. se hájil tím, že při takto rozsáhlé stavbě nemohl při kolaudační prohlídce kontrolovat každý zápis ve stavebním deníku s faktickým stavem této rozsáhlé stavby. Zápis o provedení místního šetření ke kolaudaci FV Solarparku, etapa I. – IV. – dočasná stavba je ve stavebním deníku firmy XXXXX také zaznamenán, a to ke dni 23. 11. 2010 (č. l. 1378). Současně je k témuž dni ve stavebním deníku zapsáno, že probíhá od tohoto dne zkušební provoz na FVE. Lze přisvědčit obžalovanému, že zápisy ve stavebním deníku, které předcházely dni 23. 11. 2010, na pohled svědčily o tom, že stavba je dokončena. Zápisy z posledních dní, které předcházely provedení tohoto místního šetření, vzbuzovaly dojem, že stavba je již dokončena. Jedná se např. o zápisy zachycené v části stavebního deníku na č. l. 1375-1378. Dne 17. 11. 2010 je mimo jiné zapsáno, že proběhla kontrola stavby, BOZ, PO, ekologie a nakládání s odpady, a to dokonce bez závad, kontrola dodávky a montáže FV panelů a kontrola montáže elektro a EZS. Dne 18. 11. 2010 mimo jiné je zapsáno, že proběhlo dokončení oplocení v jižní části areálu, je prováděna kontrola a koordinace stavby FVE, montáž FV panelů, zapojování VN rozvaděčů, ale také terénní sadové úpravy a zejména úklid staveniště. Montáže panelů pak měly proběhnout podle zápisu dne 19. 11. 2010, včetně dopojování kabelů a kabeláží, když tento den mělo proběhnout i zapojování VN rozvaděčů, ale opět terénní sadové úpravy a úklid staveniště. Dne 20. 11. 2010 jsou zapsány práce jako opět montáž FV panelů, ale i beranění zemních pilot, montáž a dopojování AB boxů, JB boxů, ale rovněž úklid staveniště a sadové úpravy, včetně sázení stromů a keřů. Kontrola a koordinace stavby FVE, stejně jako opětovná montáž kabelů včetně kompletace, dopojování TS a SP probíhaly dne 21. 11. 2010, včetně úklidu staveniště. Den v den bezprostředně předcházející závěrečné kontrolní prohlídce, tj. dne 22. 11. 2010 jsou zaznamenány především dokončovací práce, odstraňování závad a opět kontrola a koordinace stavby FVE. Podle záznamu ze stavebního deníku již tento den neproběhly žádné rozhodné práce týkající se instalace FV panelů, rozhodujících rozvodů, trafostanic apod.
78. Obžalovaný L.B. se hájil tím, že pro účely kolaudačního řízení pro něj byla jedním z rozhodujících dokumentů **zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení**, kterou vypracoval ke dni **21. 11. 2010**

obžalovaný J.V. Tato zpráva byla obžalovanému předložena při zmíněném místním šetření dne 23. 11. 2010, s vysokou mírou pravděpodobnosti obžalovaným M.Š., který se kontrolní prohlídce účastnil jako zástupce společnosti XXXXX, zastupující zhotovitele, tj. firma XXXXX. Z protokolu o místním šetření je totiž zcela zřejmé, že kromě těchto dvou obžalovaných nikdo jiný kontrolní prohlídce přítomen nebyl. Stěží tak lze, podle názoru soudu, dovozovat, že zmíněnou zprávu o výchozí revizi předložil pro účely stavebního řízení obžalovaný J.A., jako hlavní stavbyvedoucí firmy XXXXX. Pro účely stavebního řízení byla předložena nejen zpráva o výchozí revizi, ale také 14 kusů revizních zpráv o revizi rozvodů NN/DC pro jednotlivé TS1 – TS14. Podle závěru obžaloby L.B. postupoval nedbale, pokud nezjistil, že údaje o počtu panelů, uvedené v těchto dílčích revizních zprávách, nejsou v souladu s celkovou výchozí revizní zprávou a také s technickou zprávou ze dne 3. 11. 2010, kterou vypracoval Z. za firmu XXXXX. Technická zpráva ze dne 3. 11. 2010, stejně jako výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010 však mohly, podle názoru nalézacího soudu, osvědčovat stav FVE maximálně ke dni 3. 11. 2010. Pro obžalovaného byl rozhodující stav ke dni 23. 11. 2010, kdy proběhla kontrolní prohlídka, respektive ke dni 21. 11. 2010, kdy obžalovaný J.V. vydal zprávu o výchozí revizi. Záznamy ve stavebním deníku o prováděných stavebních pracích ve dnech od 24. 11. 2010 nemohl mít logicky obžalovaný L.B. k dispozici.

79. Z obsahu přílohových spisů, které zahrnují **materiály získané a vytvořené v průběhu řízení u Stavebního úřadu v Šumné**, je zřejmé, že obžalovaný L.B. si vyžádal všechny rozhodující dokumenty tak, jak mu ukládá zákon č. 83/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, tj. stavební zákon. Nalézací soud rekapituluje ustanovení § 122 odst. 3 stavebního zákona, podle něhož stavební úřad, tedy obžalovaný L.B. jako zástupce stavebního úřadu, byl povinen při závěrečné kontrolní prohlídce zkoumat, zda byla stavba provedena v souladu s ohlášením stavebního úřadu, podle vydaného stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu, včetně bezbariérového užívání stavby, pokud je právním předpisem vyžadováno. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo její užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životního prostředí. Podle názoru soudu, obžalovaný L.B. učinil všechny rozhodné kroky k tomu, aby zmíněné povinnosti dostál. Ve spise jsou obsažena příslušná rozhodnutí o povolení stavby, ze stavebního deníku i spisu stavebního úřadu je rovněž zřejmé, že ke změně projektové dokumentace, tedy povolené stavby došlo rozhodnutím stavebního úřadu zapsaným ve stavebním deníku. Obžalovanému nelze klást k tíži, že vycházel ze závěrečných zápisů ve stavebním deníku, které v nejmenším nenaznačovaly, že by stavba před provedením místního šetření nebyla dokončená. Ani vizuelní prohlídkou nebylo na pohled patrné, že se jedná o stavbu nedokončenou. Obžalovaný tedy logicky vycházel z rozhodujícího dokumentu, který prokazoval bezpečnost stavby, totiž ze zprávy o výchozí revizi. Po právu nelze, podle názoru soudu, od obžalovaného, jako vedoucího stavebního úřadu, vyžadovat, aby detailně zkoumal jednotlivé zápisy v rozsáhlých stavebních denících, aby přepočítával fyzicky nainstalované FV panely. K nesouladu v otázce počtu panelů, který je rozdílem na pohled zanedbatelným, nelze dovozovat trestní odpovědnost obžalovaného.
80. Obžalovaný měl k dispozici také **Prohlášení o kompletnosti a jakosti** vypracované obžalovaným J.A. a rovněž **Prohlášení zhotovitele**, tj. firmy XXXXX ze dne 19. 11. 2010, které vypracoval svědek J.. Z obou dokumentů je zřejmé deklarování toho, že ke dni 19. 11. 2010, kdy J.J. vydal prohlášení jménem firmy XXXXX pro firmu XXXXX tato firma práce ukončila, respektive ke dni 15. 11., byť obžalovaný J.A. toto datum sám zpochybňuje, ukončila práce firma XXXXXV tomto prohlášení je uvedeno, že předmět díla je proveden v souladu s ustanovením § 562 odst. 1 zákona 531/1991 Sb. a provedení díla odpovídá projektu provedení stavby a změnám zachyceným v dokumentaci skutečného provedení stavby, stanoveným parametrům, předepsaným technickým normám a návazným požárními a hygienickými a jinými předpisy pro užívání stavby. Také v souvislosti s těmito dokumenty nelze spatřovat, podle názoru soudu, trestné jednání obžalovaného L.B. v tom, že oba dokumenty akceptoval, když při vizuální prohlídce stavby FVE

Vranovská Ves neshledal žádné zásadní pochybnosti. Firma XXXXX byla subdodavatelem hlavního zhotovitele firmy XXXXX a jen obtížně mohl tedy obžalovaný provádět kontrolu rozsáhlých zápisů ve stavebním deníku této subdodavatelské firmy. Rovněž výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010, zpracovaná svědkem Z. z firmy XXXXX., je součástí rozsáhlých materiálů o průběhu stavby, které jsou přílohou trestního spisu. Již ze samotného data kontrolní prohlídky provedené dne 22. 11. 2010 i z data výkresové dokumentace skutečného provedení stavby, která je ze dne 3. 11. 2010, vyplývá, že v mezidobí, tj. v periodě téměř tří týdnů došlo ke změně stavby, což je patrné i ze záznamu ve stavebním deníku. Obtížně tedy mohl obžalovaný z případné komparace těchto dokumentů zjistit jakékoliv rozhodující skutečnosti.

Licenční řízení

81. Třetí fáze dokazování u hlavního líčení pak byla zaměřena na otázky licenčního řízení. V této souvislosti nalézací soud znovu odkazuje na výše citovanou prováděcí vyhlášku č. 426/2005 Sb. o podmínkách udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích. Licenci bylo možno vydat na základě žádosti, k níž bylo třeba připojit tzv. povinné důkazy, které prokazovaly splnění technických předpokladů, jakož i důkazy prokazující finanční předpoklady. Technické předpoklady se prokazovaly jednak příslušným rozhodnutím stavebního úřadu a jednak revizní zprávou.
82. Průběh licenčního řízení ve věci vydání licence pro firmu XXXXX v souvislosti se stavbou FVE Vranovská Ves je dokumentován **spisem ERÚ, který tvoří přílohu č. 2** trestního spisu, kdy současně jsou podstatné materiály obsaženy i **ve svazku IV. trestního spisu.**
83. **Žádostí o udělení licence** pro podnikání v energetických odvětvích (č. l. 1 přílohy č. 2) bylo prokázáno, že ji **dne 22. 10. 2010** podala na ERÚ firma XXXXX, zastoupená statutárním zástupcem M.Z.. **Výpisem z obchodního rejstříku této firmy** (č. l. 3 spisu ERÚ) bylo prokázáno, že M.Z. byl v uvedené době jediným jednatelem této firmy, když jejím společníkem se 100 % obchodním podílem byla firma FVE Vranovská Ves a.s. Dne 22. 10. 2010 se druhým společníkem této firmy stal J.Š. (viz č. l. 70 spisu ERÚ). Uvedenou žádost doplnila firma XXXXX, opět zastoupená Z., svým podáním označeným jako **doplnění žádosti o udělení licence ze dne 8. 11. 2010** (č. l. 30 spisu ERÚ). Odpovědným zástupcem pro tuto stavbu byl za firmu XXXXX ustanoven P.P., což je prokázáno doplňujícím dokumentem označeným jako ustanovení odpovědného zástupce (č. l. 35 spisu ERÚ). K předmětné žádosti o licenci žadatel doložil také finanční předpoklady a příslušný podnikatelský plán, což je patrné z dalších listinných důkazů obsažených ve spise ERÚ (č. l. 34-67), avšak tyto důkazy nejsou pro účely nyní projednávané trestní věci podstatné. Za jeden z rozhodujících dokumentů však považuje nalézací soud **předávací protokol ze dne 16. 11. 2010** mezi firmami XXXXX, kterou zastupovali oba jednatele, tj. M.Z. a J.Š. a XXXXX, kterou zastupoval P.M. (č. l. 76 spisu ERÚ). V závěru tohoto protokolu je uvedeno, že strany tímto potvrzují, že došlo k odevzdání dodavatelem a převzetí stavby stavebníkem, kterým se rozumí přechod vlastnického práva ke stavbě a jejím komponentám z dodavatele na stavebníka v souladu s ustanovením článku 13 Smlouvy (pozn. soudu: tím je míněna smlouva o dílo ze dne 28. 5. 2010, na kterou se odkazuje úvodní pasáž tohoto protokolu). Ostatně samotná **Smlouva o dílo** byla ERÚ rovněž předložena (č. l. 80 a násl. spisu ERÚ), a je z ní patrné také ujednání smluvních stran o přechodu vlastnické práva (čl. 13 této smlouvy č. l. 112 spisu ERÚ). Tímto předávacím protokolem ze dne 16. 11. 2010 žadatel o licenci doložil ERÚ jednu z podmínek o udělení licence, a to přechod vlastnického práva.
84. Významným dokumentem, pro závěrečné úvahy nalézacího soudu, je **žádost o přerušování licenčního řízení, doručená na ERÚ dne 18. 11. 2010** (č. l. 69 spisu ERÚ). V zastoupení žadatele o licenci, tj. firmy XXXXX tuto žádost učinila firma XXXXX. Žádost je odůvodněna tím, že je

aktuálně dáno zdržení ve vyhotovení revizních zpráv a posunutí termínu kolaudace. O přerušení tohoto licenčního řízení se žádá na dobu do 15. 12. 2010.

85. Stran postavení firmy **XXXXX**, jako žadatele o licenci, je třeba zmínit, že tato firma dne 29. 9. 2010 udělila **plnou moc V.R.**, aby ji zatupoval ve všech záležitostech a jednáních, vedoucích k udělení licence na výrobu elektřiny podle zákona č. 458/2000 Sb. a zejména jménem zmocnitele činil veškeré právní úkony, včetně podání písemných návrhů a žádostí... (viz č. l. 237 licenčního spisu). Krátce poté dne 19. 10. 2010 firma **XXXXX** udělila **plnou moc společnosti XXXXX** mimo jiné v první části se stejným obsahem, tj. pro účely licenčního řízení (č. l. 72 licenčního spisu).
86. Na základě výše uvedené žádosti o přerušení licenčního řízení vydal ERÚ v Jihlavě **dne 19. 11. 2010 usnesení, č. j. 12581-7/2010-ERÚ**, kterým rozhodl tak, že podle § 64 odst. 2, 4 správního řádu přerušuje licenční řízení na základě žádosti společnosti **XXXXX** na dobu do 15. 12. 2010 (č. l. 238 licenčního spisu). Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je zcela zřejmé, že v řízení bude pokračováno, jakmile uplyne výše uvedená lhůta určená správním orgánem podle § 64 odst. 3. Bylo-li řízení přerušeno podle § 64 odst. 2, což ostatně je patrné z výroku tohoto rozhodnutí, může správní orgán pokračovat též na požádání účastníka, který požádal o přerušení řízení. O tom, že v řízení pokračuje, vyrozumí správní orgán účastníky a provede o tom záznam do spisu.
87. Do licenčního spisu vedeného u ERÚ byly dne 29. 11. 2010 doloženy další potřebné doklady (viz č. l. 396 a násl. spisu ERÚ). Jedná se především a opakovaně citovanou smlouvu o dílo na generální dodávku stavby FVE Vranovská Ves, kterou uzavřeli společnosti FVE Vranovská Ves a. s. a **XXXXX**(č. l. 402-508), resp. dodatek č. 1 k této smlouvě (č. l. 509-516). Podstatným dokumentem, který také prokazoval přechod vlastnického práva k dodaným komponentům, je **protokol ze dne 26. 11. 2010** uzavřený mezi firmami **XXXXX** a **XXXXX**(č. l. 400-401), z něhož bylo zjištěno, že strany, opět zastoupené M.Z. J.Š. z firmy **XXXXX** a P.M. z firmy **XXXXX**, tímto prohlašují a potvrzují, že v souladu se smlouvou o dílo ze dne 28. 5. 2010 došlo k dodání zhotovitelem objednateli následujících komponent na stavbu, a to 84.384 kusů FV panelů, 190 Wp +- 3 % o celkovém výkonu 16.032.960 Wp, a 28 kusů měničů, 500 kW o celkovém výkonu 14.000 kVA. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje upozornit na zaznamenanou toleranci dodaného počtu FV panelů +- 3 %, což je právě ona zmíněná absence cca 2.500 kusů FV panelů na stavbě, jak je rozvedeno shora. Dále dodal žadatel **kolaudační souhlas** č. 53/2010, 54/2010 a 55/2010 (č. l. 517-520 spisu ERÚ) a zejména **revizní zprávy**. Jedná se o spornou zprávu o výchozí revizi ze dne 21. 11. 2010, vypracovanou obžalovaným J.V. na základě revize zahájené dne 5. 11. 2010 a ukončené dne 21. 11. 2010 (č. l. 523 a násl. spisu ERÚ). V této souvislosti je opětovně třeba k argumentaci obžalovaného J.V. připustit, že předmět revize je jednoznačně v úvodu specifikován jako „veškeré rozvody NN a DC (TS 1- Ts14) FVE Vranovská Ves a etap I. – IV. dle stavebního povolení FVE Vranovská Ves“. Až v následujícím odstavci úvodní strany této revizní zprávy je uvedeno „instalováno FVE Vranovská Ves: celkový počet FVP 84.384 kusů, celkově instalovaný výkon 16,033 MWp“. Nalézací soud v této souvislosti znovu rekapituluje, že obžalovaný se hájil tím, že předmět revize do této zprávy uvedl tak, že jsem zaznamenal to, co revidoval, nikoliv to, co nerevidoval. Formulaci o instalovaném počtu FV panelů a celkovém instalovaném výkonu lze považovat, z pohledu trestní odpovědnosti obžalovaného J.V., za záznam maximálně provedený nedbale, což obžalovaný vysvětlil tím, že vycházel z projektové dokumentace a je třeba připustit i to, že sám korektně uvedl i to, že veškeré FV panely na elektrárně instalovány nebyly, přičemž se hájil mylným názorem o tom, že panely pro svoje revize nepotřeboval. V souvislosti se shora zmíněným protokolem ze dne 26. 11. 2010 pak lze podotknout, že osvědčuje přechod vlastnického práva k jednotlivým komponentům stavby, nikoliv ukončení a převzetí díla jako celku v souladu s uzavřenou smlouvou o dílo. Podpisem tohoto protokolu tedy rozhodně k převzetí díla nedošlo. Podobného charakteru je i předávací protokol ze dne 16. 11. 2010 (č. l. 873).

88. Žadatel o licenci požádal o přerušení licenčního řízení, čemuž bylo vyhověno rozhodnutím ERÚ. O pokračování v licenčním řízení přerušeném do dne 15. 12. 2010 však žadatel o licenci nepožádal, přesto ERÚ vydal rozhodnutí, k němuž fakticky směřuje celé dokazování provedené u hlavního líčení. **Rozhodnutím o udělení licence ze dne 1. 12. 2010, č. j. 12581-12/2010-ERÚ** (č. l. 662 spisu ERÚ) bylo prokázáno, že byla udělena **licence č. 111017446 firmě XXXXX** pro předmět podnikání výroba elektřiny, a to na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti. Rozsah podnikání, technické podmínky a seznam provozoven jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí, která je jeho nedílnou součástí. Rozhodnutí vydal ředitel odboru licencí L.P.. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že nebylo možné u hlavního líčení L.P. k otázkám postupu ERÚ ani k otázkám podmínek udělení zmíněné licence vyslechnout, neboť je obecně známou skutečností, pramenících z jiných obdobných trestních věcí, že L.P. již zemřel. Z přílohy zmíněného rozhodnutí (č. l. 663) pak bylo zjištěno, že firma XXXXX získala licenci pro provozování FVE Vranovská Ves, okres Znojmo, kraj Jihomoravský, a to pro celkový instalovaný výkon 16,033 MW ze slunečního zdroje.
89. V souvislosti s licenčním řízením vedeným u ERÚ považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na další listinné důkazy, které byly v konečném důsledku velmi podstatné pro závěrečné hodnocení. Jedná se především o **trestní oznámení** (č. l. 1), které podal sám ERÚ, a to až dne 21. 8. 2013. Nalézací soud si je vědom toho, že v obecné rovině nelze trestní oznámení považovat za zásadní listinný důkaz prokazující podstatné skutkové okolnosti, avšak v nyní projednávané věci má dané trestní oznámení důkazní význam, neboť je východiskem pro skutková zjištění, učiněná z doprovodných listinných důkazů, které ERÚ k trestnímu oznámení připojil. Již v tomto trestním oznámení ERÚ sám poukazyval na zjevné nedostatky, a to nejen administrativního, ale i věcného a faktického charakteru v práci svých zaměstnanců, kteří vedli licenční řízení společnosti XXXXX. Tato společnost získala licenci, ačkoliv nesplňovala zákonné podmínky (pozn. soudu přesně vymezené v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku). V žádosti o udělení licence bylo zjištěno administrativní pochybení (není řádně vyplněn seznam jednotlivých provozoven, chybí název a kód z katastrálního území, kde je výrobná umístěna, jsou zde nesrovnalosti v údajích o pozemcích, na kterých má výrobná stát, je chybně uvedeno sídlo společnosti). Pro účely tohoto trestního řízení je však podstatné zjištění ERÚ, že licence byla udělena, ačkoliv žadatel neprokázal finanční předpoklady, což je jedna ze základních zákonných podmínek pro udělení licence (viz § 7 odst. 1, odst. 4 písm. d), e) zákona č. 458/2000 Sb.). Další pochybení shledal ERÚ v revizních zprávách, které jsou, jak sám nalézací soud uvedl, základním důkazem pro prokázání technických předpokladů, neboť osvědčují bezpečnost FVE. Sám ERÚ zjistil, že v revizních zprávách není specifikován výkon výrobní, není zde konkretizace a počet FV panelů, avšak ze samotných revizních zpráv, vydaných obžalovaným J.V., resp. z jejich nedostatků dovozuje obžaloba jeho trestní odpovědnost. ERÚ dále uvedl, že oprávněná úřední osoba, která měla pravomoc licenci udělit (L.P. i I.F.) musela podle zjištění ERÚ vědět, že žadatel o licenci nesplňuje zákonné podmínky, ale přesto se nepřesvědčila, zda FVE Vranovská Ves je provozuschopná k výrobě a dodávání vyrobené elektřiny do distribuční sítě, a zda dosahuje výkon deklarovaný žadatelem o licenci v podané žádosti. Tyto skutečnosti uvedené v citovaném trestním oznámení však mají oporu ve výsledcích kontroly, kterou ERÚ provedl v licenčním spise č. 12581/2010-ERÚ. **Zápisem o provedené kontrole** (č. l. 3, č. l. 13 trestního spisu) bylo prokázáno zjištění celkem 11 pochybení pověřených pracovníků, která jsou v konečném důsledku patrná i z přílohového spisu ERÚ, který se týká tohoto licenčního řízení, a který byl u hlavního líčení proveden jako důkaz. Nalézací soud považuje za podstatné pro účely svého rozhodnutí pochybení, které je v této kontrolní zprávě vymezeno pod bodem 3/, tj. zjištění, že licenční spis neobsahuje žádný záznam o pokračování v řízení, které bylo přerušeno rozhodnutím ERÚ dne 19. 11. 2010. Nalézací soud podotýká, že ve spise ERÚ není nejen záznam pověřených pracovníků o tom, že bude v licenčním řízení pokračováno, ale předně v něm není ani žádost o pokračování v přerušeném řízení, kterou by podal sám žadatel o licenci, který osobně o přerušení licenčního řízení žádal (viz § 64 odst. 2

správného řádu). Přesto byla licence udělena rozhodnutím ERÚ dokonce již dne 1. 12. 2010, ačkoliv toto licenční řízení bylo přerušeno až do 15. 12. 2010 a nebyly shledány důvody ani podmínky pro ukončení jeho přerušování. Pochybení ad 7/ vymezené v této kontrolní zprávě je pak podstatné pro závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného J.V.. ERÚ zjistil, že spis obsahuje jednu zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení s vyznačeným celkovým výkonem (list 523 spisu ERÚ). Dále je doloženo 2 + 14 dílčích revizních zpráv (1x od Ú., 1x od B.P. a 14x od obžalovaného J.V.– spis ERÚ č. l. 524 a násl.), v nichž není specifikován výkon této dílčí části elektrárny, popřípadě ani počet panelů a jejich specifikace. Konečně pak vedle dalších nedostatků administrativního rázu nemůže nalézací soud přehlédnout zjištění ERÚ, které lze považovat za zásadní (ad 9/ této kontrolní zprávy). Licence byla firmě XXXXX vydána na základě její žádosti, ačkoliv tato firma neprokázala finanční předpoklady, a to ani jednou ze zákonem požadovaných listin (§ 8 odst. 5 písm. a/ vyhlášky č. 426/2005 Sb.).

90. Nalézací soud tedy učinil dílčí závěr pramenící z těchto především listinných důkazů, že licence byla vydána primárně pro zásadní pochybení oprávněných úředních osob ERÚ, která spočívala minimálně v tom, že si tyto osoby nevyžádaly prokázání jedné ze dvou základních zákonných podmínek pro udělení licence, a to důkazu o splnění finančních předpokladů. Zjevně tedy nebyla licence vydána, jen v důsledku toho, že byl snad ERÚ uveden v omyl, pouze jednáním obžalovaných, tvrzeným obžalobou.
91. Pro úplnost je, při rozboru podstatných důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných, nutno také reagovat na některé dílčí listinné důkazy. Jedná se především o **zprávu firmy XXXXX** (č. l. 2332), která však zůstala bez zásadního důkazního významu pro objektivní posouzení stavu dokončenosti FVE Vranovská Ves v rozhodném období. Firma sdělila, že vytyčování bodů nosných konstrukcí prováděli jejich zaměstnanci zřejmě podle projektu od projektanta. Smlouvu ani objednávku od společnosti XXXXX nebo XXXXX již s odstupem času nemají k dispozici a je otázkou, zda písemné smlouvy vůbec existovaly. **Předávacím protokolem** (č. l. 2363) bylo prokázáno, že dne 15. 10. 2010 předali obžalovanému J.A. 7 kusů dokumentace skutečného provedení stavby. **Firma XXXXX** ve své zprávě (č. l. 2371) sdělila, že v době, která je pro účely tohoto řízení podstatná, tj. 15. 11. 2010 – 28. 2. 2011, ale ani v dalším období od 1. 9. do 31. 12. 2011 letecké snímky FVE Vranovská Ves nepořizovala. Poslední snímek z 28. 9. 2009 (č. l. 2374). V této souvislosti musí nalézací soud upozornit, že zásadní důkazní význam by mohl pochopitelně přinést pouze detailní snímek FVE Vranovská Ves ze dne 21. 11. 2010, kdy byla ukončena revize a vydána revizní zpráva, resp. ze dne 22. 11. 2010, kdy se konala kontrolní prohlídka pro účely kolaudačního řízení vedeného u Stavebního úřadu Šumná.

Důkazní návrhy

92. Shora rozebrané důkazy považoval nalézací soud za podstatné a rozhodující pro svoje skutkové a právní závěry. V závěru dokazování u hlavního líčení dne 20. 5. 2010 (č. l. 3415b a násl.) učinil důkazní návrhy pouze obhájce obžalovaného A., který navrhl výslech soudního znalce M. k otázce metodiky a výpočtu vzniklé škody. Nalézací soud sice tento důkazní návrh původně jako nedůvodný zamítl, avšak v následující fázi dokazování výslech M. provedl. Předchozím důkazním návrhům ze dne 9. 3. 2020 na výslech svědků P., H. a J. vyhověl a tyto svědky osobně vyslechl u hlavního líčení 20. 5. 2020. Po poradě senátu však nalézací soud dne 15. 6. 2020 rozhodl postupem podle § 218 odst. 1 trestního řádu tak, že dokazování bude doplněno a v hlavním líčení pokračoval. U hlavního líčení dne 9. 9. 2020 (č. l. 3463 a násl.) soud vyslechl nad rámec důkazních návrhů procesních stran ještě svědky P.F., L.K., R.M., M.R., K.Z. a F.M., jakož i zpracovatele odborného vyjádření z oboru ekonomika (č. l. 601) J.M.. U tohoto hlavního líčení soud doplnil dokazování i dalšími listinnými důkazy, a to postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu. Po takto doplněném dokazování v závěru hlavního líčení učinil důkazní návrhy pouze obhájce nepřítomného obžalovaného L.B.. Jednalo se o návrh na výslech svědkyně F.z ERÚ, případně jiné prověřené

osoby, a to k tomu, zda byla na stavbě FVE Vranovská Ves osobně, aby se před vydáním licence o jejím stavu přesvědčila. Dále navrhl výslech svědka V.R., který měl zařizovat vydání licence. Tyto důkazní návrhy však nalézací soud nepovažoval za důvodné. Podle názoru soudu si lze jen obtížně představit, že by F. byla schopna s odstupem deseti let uvést podrobnosti tohoto licenčního řízení, které bylo nepochybně jedním z desítek nebo spíše stovek licenčních řízení, jimiž se v uvedené době zabývala. Nejen z tohoto trestního spisu, ale celkově má soud povědomí z dalších obdobných trestních věcí, týkajících se FVE, o tom, že v závěru roku 2010 byli všichni pracovníci ERÚ mimořádně a extrémně pracovní vyčerpáni, a to v souvislosti s nápoem žádostí o licence pro FVE. Vedle F. byl pověřenou úřední osobou ERÚ L.P., který sám osobně o udělení licence firmě XXXXX rozhodl. Jak však nalézací soud uvedl shora, je z jiných trestních věcí rovněž známé, že L.P. již zemřel. Ze shora citovaného trestního oznámení ERÚ a zejména ze zápisu o kontrole tohoto licenčního spisu, kterou ERÚ provedl, je zřejmé zásadní pochybení pracovníků ERÚ při vydávání této licence. Oprávněné úřední osoby fyzickou kontrolu FVE Vranovská Ves neučinily a fakticky tak neprovedly ani odpovídající dokumentaci na místě samém. Výslech svědkyně F. by objektivně nemohl přinést očekávaná skutková zjištění. Rovněž výslech svědka R., který měl od firmy XXXXX plnou moc k jednání s ERÚ a s firmou E.ON, nepovažoval soud za důvodný. Ani od tohoto svědka nelze objektivně očekávat, že by si po deseti letech vybavil rozhodné detaily, pokud byl vůbec osobně podstatným částem skutkového děje přítomen.

Hodnocení důkazů

93. Před závěrečným hodnocením důkazů považuje nalézací soud za nezbytné stručně nastínit a rekapitulovat platnou právní úpravu trestného činu podvodu, jehož se měli dopustit obžalovaní J.A. a M.Š. jako spolupachatelé, a obžalovaný J.V. jako jejich pomocník. **Podle § 209 trestního zákoníku**, tj. podle skutkové podstaty **trestného činu podvodu** spočívá jednání pachatele v tom, že v úmyslu sebe nebo jiného obohatit „sám uvede někoho v omyl, využije něčí omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti“ a způsobí tak na cizím majetku škodu. Pochopitelně postačuje prokázání pouze jedné z těchto forem trestně právně významného jednání, které je obligatorním znakem objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podvodu. Obžalovaní J.A. a M.Š. se tohoto trestného činu měli dopustit jako **spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku**. V této souvislosti je nezbytné připomenout, že spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku vyžaduje naplnění dvou základních znaků, a to společného jednání (objektivní souvislost) a společného úmyslu (subjektivní souvislost). V souladu s ustálenou soudní praxí (např. R36/1973) jde o společné jednání pachatelů tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů uskuteční svým jednáním všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, nebo jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním uskutečnil jen některý ze znaků skutkové podstaty trestného činu, jenž je pak naplněna jen souhrnem těchto jednání, anebo i jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti, články řetězu, směřují k přímému vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu a působí současně. Úmysl při spolupachatelství však musí směřovat ke spáchání trestného činu společným jednáním. Podle názoru soudu je tedy nezbytné, aby společným jednáním podvodného charakteru, ať už v jakékoliv formě obžalovaní sledovali stejný cíl, tedy měli společný úmysl. V této souvislosti je nutno stručně připomenout, že obžaloba spatřuje podstatu skutku a tím jejich společného trestného jednání v tom, že úmyslně uvedli v omyl ERÚ při žádosti o licenci pro společnost XXXXX, a to deklarovaním nepravdivých skutečností o dostavěnosti FVE. Jestliže obžaloba spatřuje spáchání trestného činu podvodu v uvedení v omyl ERÚ za účelem získání licence, pak je podle názoru soudu nezbytné primárně řešit otázku „kdo“ jednal ve vztahu k ERÚ, tedy který subjekt se domáhal vydání licence a současně „jak“ respektive „čím“ uvedl ERÚ v omyl. Z důkazů provedených u hlavního líčení bylo nadevší pochybnost prokázáno, že žadatelem o licenci byla firma XXXXX, jejímž jménem jednali vždy její statutární zástupci. Žádost o licenci podala tato firma, zastoupená jednatelem M.Z.. Ani jeden z těchto subjektů však nebyl ani obviněn ani obžalován. U právnické osoby to pochopitelně nebylo možné, neboť skutek z roku 2010 nepokrýval později přijatý zákon o trestní odpovědnosti

právnícké osoby (č. 418/2011 Sb.) účinný od 1. 1. 2012. Jménem žadatele o licenci, kromě M.Z., však podepsal jeden z rozhodujících dokumentů, a to Předávací protokol z 16. 11. 2010 také druhý jednatel této společnosti J.Š. a současně za firmu XXXXX její statutární zástupce P.M.. Podle názoru soudu to byl právě tento protokol předložený k žádosti o licenci, který měl prokazovat jednu z podstatných zákonných podmínek pro udělení licence, totiž existenci vlastnického práva žadatele k této stavbě, resp. jeho přechod z dodavatele, tj. firmy XXXXX na stavebníka a investora, tj. firmu XXXXX, která byla žadatelem o licenci. Nesporně za správnost údajů, uvedených v tomto protokole, odpovídali právě tři zmínění statutární zástupci, kteří protokol podepsali. Žádná součinnost obžalovaných J.A. a M.Š. při vyhotovení protokolu nebo potvrzení zde uvedených údajů prokázána nebyla. Ostatně sama obžaloba (str. 33) poukazuje na to, že znaky trestného činu podvodu jsou naplněny za předpokladu, že žadatel o licenci zaviněně nesplnil formální podmínky stanovené správním řádem, zejména neosvědčil bezpečnost provozu výrobní ve správním řízení předložením řádné výchozí revize výrobní, resp. tuto provozuschopnost doložil nepravdivou revizní zprávou (což analogicky platí i pro nepravdivé předávací protokoly či jiné relevantní podklady pro rozhodování), přičemž tato zásadní vada licenčního řízení nebyla napravena ani v průběhu licenčního řízení (tj. do vydání rozhodnutí o licenci) ani později. Tento názor obžaloby má ostatně oporu i ve shora citovaném zákoně 458/2000 Sb. tzv. energetickém zákoně, z něhož je patrné, že podnikat na území ČR může jen ten subjekt, kterému byla udělena licence, přitom podmínky jejího udělení jsou vymezeny ve vyhlášce č. 426/2005 Sb. Z toho logicky vyplývá, že uvést v omyl ERÚ může primárně žadatel o licenci, případně osoby, které mu se stejným úmyslem poskytují součinnost, ať už jako spolupachatelé (§ 23 trestního zákoníku) nebo jako organizátoři, návodci či pomocníci (§ 24 trestního zákoníku). V nyní projednávané trestní věci jsou však jako hlavní pachatelé, resp. spolupachatelé označeni a stíháni obžalovaní J.A. a M.Š. a jako vedlejší pachatel, tj. jejich pomocník obžalovaný J.V.. Zákonně se tedy soud musel nejdříve zabývat tím, zda bylo v případě obžalovaných M.Š. a J.A. prokázáno takové trestně právně významné jednání, které naplnilo požadované znaky objektivní stránky trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, a to u každého jednotlivě nebo v jejich vzájemné součinnosti ve formě spolupachatelství podle § 23, jak je vymezeno shora.

94. **Trestné jednání obžalovaného J.A.** spatřovala obžaloba v tom, že vyhotovil a podepsal dva nepravdivé dokumenty, a to prohlášení o kompletnosti a jakosti a prohlášení o vyklizení staveniště. Ani jeden z těchto dokumentů však nemá oporu ve smluvním vztahu mezi firmou XXXXX, v níž obžalovaný J.A. pracoval jako hlavní stavbyvedoucí při výstavbě FVE Vranovská Ves a firmou XXXXX, která byla investorem této stavby. To je zcela zřetelné z vlastní smlouvy o dílo, která byla mezi oběma firmami uzavřena, a zcela uspokojivě tyto skutečnosti potvrdil a vysvětlil svědek M., ředitel firmy XXXXX, vyslechnutý u hlavního líčení. Svědek uvedl, že se jedná o dokumenty, které nemají oporu ve smluvní dokumentaci a fakticky ani žádnou právní závaznost. Tyto dokumenty pak, podle názoru soudu, nemohly být logicky podkladem pro rozhodování ani Stavebního úřadu v Šumně při vydání kolaudačního rozhodnutí a ni ERÚ při vydání licence. Pokud snad pracovníci ERÚ z některého z těchto dokumentů vycházeli při svém rozhodování o udělení licence, nezbývá než připustit znovu, že pochybili. Jeví se však jako vysoce nepravděpodobné, že by tato dvě prohlášení měla vliv na jejich rozhodnutí. V obou případech měli odpovědní pracovníci k dispozici Předávací protokol z 16. 11. 2010 osvědčující přechod vlastnického práva ke stavbě FVE Vranovská Ves. Ostatně ani jedno z těchto prohlášení nelze považovat za rozhodující podklad ani pro vydání kolaudačního souhlasu obžalovaným L.B., a to mimo jiné i s odkazem na právní úpravu kolaudačního řízení uvedenou ve stavebním zákoně. Po provedeném dokazování nalézací soud konstatoval, že ani jeden z těchto dvou státních orgánů, tj. ERÚ a Stavební úřad Šumná nemohl a neměl akceptovat jednostranné Prohlášení o kompletnosti a jakosti jako důkaz o ukončení a předání stavby a logicky z něho nemohl při svém rozhodování vycházet. Ostatně zmíněné Prohlášení o vyklizení staveniště mělo být vystaveno dokonce až 1. 12. 2010 a proto ani z hlediska chronologického nemohlo být podkladem pro vydání kolaudačního souhlasu ze dne 23. 11. 2010.

Důvodně se lze domnívat, že nemohlo ovlivnit ani rozhodnutí ERÚ při vydání licence, neboť o tom bylo rozhodnuto téhož dne, tj. 1. 12. 2010 na zcela jiném místě. Pokud obžalovaný J.A. tyto dokumenty vystavil nad rámec svého oprávnění, vyplývajícího z jeho pracovní pozice hlavního stavbyvedoucího firmy XXXXX, teoreticky by zřejmě přicházela v úvahu jeho odpovědnost vůči firmě XXXXX z hlediska pracovního právního, neboť tato firma byla jeho zaměstnavatelem.

95. V další části skutkového děje je v bodě 1. obžalovanému J.A. kladeno za vinu jednání spočívající v tom, že 21. 11. 2010 převzal od obžalovaného J.V. nepravdivé revizní zprávy. Z důkazů provedených u hlavního líčení však vyplývá, že revizní zprávy si u obžalovaného J.V., působícího jako OSVČ, objednala firma XXXXX a. s., která je předala svému zákazníkovi, tj. firmě XXXXX, který je pak předal svému zákazníkovi, tj. firmě XXXXX a v konečném důsledku byly revizní zprávy určeny pro firmu XXXXX, která byla investorem celé stavby. Obžalovaný J.A. pracoval ve firmě XXXXX, která byla tedy jakýmsi mezičlánkem mezi prvotním zpracovatelem revizní zprávy a konečným subjektem, jemuž byla revizní zpráva určena. Z podstaty věci vyplývá, že pokud by firma XXXXX nebo její hlavní dodavatel, tj. firma XXXXX byli schopni zajistit potřebnou revizi i revizní zprávy sami, nepřenašeli by tuto zakázku na další subjekty a v konečném důsledku by nemusel být na práci najat obžalovaný J.V., jako certifikovaný revizní technik, který nebyl zaměstnancem žádné z těchto firem. Obžalovaný J.A. na svoji obhajobu uvedl, že rozhodně nebyl schopen z hlediska své odbornosti předložené revizní zprávy jakkoliv kontrolovat. Ostatně to nevyplývá ani z jeho pozice hlavního stavbyvedoucího ani z jeho odborné kvalifikace ve stavebnictví. Pokud skutečně obžalovaný fyzicky revizní zprávy převzal, ať už od zástupce firmy XXXXX nebo firmy XXXXX, případně neformálně snad od obžalovaného J.V. (protokol o jejich předání svědčí o předání revizních zpráv obžalovaný J.V. zástupci firmy XXXXX - č. l. 1941) nelze v jeho jednání spatřovat víc, než běžné praktické či kolegiální předání potřebné zásilky s dokumentací. Obžalovaný J.A. v nejmenším nebyl povinen ani vůči zaměstnavateli, tj. firmě XXXXX ani vůči její zákazníkovi, tj. firmě XXXXX věcnou a odbornou správnost těchto revizních zpráv kontrolovat. Ostatně k tomu neměl jako stavebník ani odborné předpoklady. V tomto směru je nutno zcela přisvědčit i argumentům jeho obhájce o tom, že obžalovaný neměl v nejmenším důvod pochybovat o správnosti revizních zpráv, vystavených certifikovaným revizním technikem.
96. Obdobná důkazní situace je ostatně u **obžalovaného M.Š.**, který se měl podle obžaloby trestného činu podvodu dopustit jako spolupachatel obžalovaného J.A.. Zaměstnavatel obžalovaného M.Š., tj. firma XXXXX měl s firmou XXXXX, která byla hlavním dodavatelem firmy XXXXX, což byl generální dodavatel stavby pro firmu XXXXX. Firma XXXXX na základě této smlouvy prováděla na stavbě tzv. engineering. Vedením této zakázky byl ve firmě XXXXX pověřen její zaměstnanec, tj. obžalovaný M.Š.. Zjevně tedy obžalovaný prováděl inženýrskou činnost, která je v obecné rovině chápána jako shromažďování podkladů a podávání projektové dokumentace na stavební úřad za účelem získání stavebního povolení. Firma XXXXX potažmo obžalovaný M.Š. byl tedy pověřen zákazníkem ke shromažďování projektové dokumentace v plném rozsahu, k podání žádosti o kolaudaci. Úkolem obžalovaného bylo vyžádat, zkompletovat a shromáždit veškeré potřebné dokumenty pro to, aby mohlo kolaudační řízení proběhnout. Tato skutečnost je bezpochyby prokázána nejen výpovědí obžalovaného, ale i výpovědí svědka F., který byl jeho nadřízeným a byl majitelem firmy XXXXX a především pak objektivními důkazy, tj. rámcovou smlouvou a listem zakázky. Úkolem obžalovaného M.Š. bylo, zjednodušeně řečeno, zajišťovat, shromažďovat a především uspořádat veškeré dokumenty potřebné pro kolaudační rozhodnutí a v potřebném časovém předstihu požádat stavební úřad o provedení kontrolní prohlídky, aby mohlo být kolaudační rozhodnutí vydáno. Obžalovaný i svědek F. zcela rozhodně vyloučili, že by na této stavbě firma XXXXX dělala technický dozor. Svědek F. vysvětlil, že pokud by takovou zakázku měli, byli by její realizací pověřeni jiní zaměstnanci, neboť se jedná o odbornou a specifickou činnost jejich firmy, a takovou práci obžalovaný nikdy nedělal. Obžalovaný M.Š. tedy odpovídal za dokumenty předkládané stavebnímu úřadu z hlediska administrativního, tedy zda předkládají dokumenty týkající se této stavby, zda dokumenty mají všechny formální náležitosti, a

zda jsou kompletní. Svědek F. zcela vyloučil a ostatně to odpovídá i pracovnímu zařazení obžalovaného a smluvní dokumentaci, že by obžalovaný M.Š. snad byl povinen kontrolovat předkládané dokumenty z hlediska jejich odborné správnosti. Tím nalézací soud míní revizní zprávy od obžalovaného J.V., ale i technickou zprávu včetně výkresů o skutečném provedení stavby z 3. 11. 2010 od Z.. Vzhledem k tomu, že firma XXXXX potažmo obžalovaný M.Š. nedělala na stavbě technický dozor, nemohl obžalovaný objektivně posoudit ani správnost údajů uvedených v Prohlášení o kompletnosti a jakosti z 25. 11. 2010.

97. Nalézací soud učinil **dílčí závěr**, v němž plně přisvědčil argumentaci obhajoby obžalovaného M.Š.. Žádným z důkazů provedených u hlavního líčení nebylo prokázáno, že by obžalovaný M.Š. věděl o skutečném stavu, tj. o údajné nedokončenosti stavby FVE Vranovská Ves, když ani nebylo jeho povinností tyto skutečnosti zkoumat a porovnávat dokumenty, které převzal se skutečným stavem stavby. Stejně tak nebylo jeho povinností revidovat odbornou správnost předkládaných dokumentů, především pak zprávy o výchozí revizi a doplňujících revizních zpráv od obžalovaného J.V.. Povinnosti obžalovaného M.Š. vyplývaly z rámcové smlouvy a listu zakázky. Ani v náznaku nebylo prokázáno, že by obžalovaný porušil svoje pracovní povinnosti, natož pak že by překročil hranice trestní odpovědnosti. V souhrnu tedy k trestní odpovědnosti obžalovaných J.A. a M.Š. jako spolupachatelů, případně alespoň jednoho z nich jako pachatele nalézací soud uzavřel, že důkazy provedenými u hlavního líčení nebylo prokázáno u žádného z nich takové trestně právně významné jednání, které by odpovídalo znakům objektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podvodu. Znaky jednání vyžadované v ustanovení § 209 trestního zákoníku však nebyly naplněny ani společným jednáním těchto obžalovaných, které by bylo možno hodnotit jako spolupachatelství ve smyslu ustanovení § 23 trestního zákoníku. Tím nalézací soud míní, že nebyla naplněna ani jedna z alternativ vzájemné součinnosti spolupachatelů, vymezená judikaturně v rozhodnutí R 36/73, které je citováno shora. Nalézací soud tedy rekapituluje, že jednání obžalovaného M.Š. nikterak nevybočilo z jeho pracovních povinností ve firmě XXXXX, která byla ve svých úkonech limitována rámcovou smlouvou a listem zakázky. Nebylo prokázáno ani to, že by obžalovaný M.Š. porušil, byť z nedbalosti svoje pracovní „povinnosti nebo překročil hranice trestní odpovědnosti, a to jednáním vymezeným v obžalobě, jako doručení prohlášení o kompletnosti a jakosti na stavební úřad, předání revizní zprávy, technické zprávy a výkresové dokumentace skutečného provedení stavby na stavební úřad při závěrečné kontrolní prohlídce nebo účasti při této kontrolní prohlídce“. Ani v náznaku nebylo prokázáno rovněž vědění obžalovaného M.Š. o tom, že některý z těchto dokumentů obsahuje nepravdivé údaje. Ostatně ani u obžalovaného J.A. nebylo prokázáno v zákonem požadovaném rozsahu trestné jednání podvodného charakteru. Není sice zřejmé, proč obžalovaný J.A. obě prohlášení vydal, avšak podle názoru soudu tím maximálně porušil svoje pracovní povinnosti a měl by se tak zodpovídat případně svému zaměstnavateli, tj. firmě XXXXXV této souvislosti lze podotknout, že obžalovaný J.A. sice byl hlavním stavbyvedoucím, nikoliv však statutárním zástupcem firmy XXXXX. Pokud teoreticky vystavil dne 15. 11. 2010 Prohlášení o kompletnosti a jakosti, i když sám toto datum zpochybňuje, bylo to především záležitostí kontrolního systému firmy XXXXX, aby jeho pochybení odhalil. Takové skutečnosti ve firmě XXXXX však zjištěny nebyly a statutární zástupce firmy XXXXXM. následující den, tj. 16. 11. 2010 podepsal zmíněný předávací protokol, který nalézací soud naopak považuje za dokument rozhodující. Tímto deklaroval převedení vlastnického práva na firmu XXXXX. Tento protokol je naopak ve spise ERÚ založený a měl nebo mohl být, podle názoru soudu, podkladem pro rozhodnutí o udělení licence. Svědek M. ve své výpovědi opakovaně potvrdil a vysvětlil, že obě prohlášení vystavená A. jsou dokumenty nepodstatnými. Z důvodu shora rozebraných nelze, podle názoru nalézacího soudu, uzavřít, že by tyto dokumenty vystavil obžalovaný J.A. v úmyslu uvést v omyl ERÚ a v úmyslu takto podvodně vylákat licenci pro firmu XXXXX. Ostatně takový úmysl nebyl ani v náznaku prokázán u obžalovaného M.Š.. Nalézací soud opakovaně musí upozornit na to, že žadatelem o licenci byla právě firma XXXXX, avšak u žádného z těchto dvou obžalovaných nebylo prokázáno jakékoliv trestně právně významné napojení na

tohoto žadatele o licenci, což by snad mohlo teoreticky odůvodnit následné úvahy o jejich úmyslném jednání, resp. o jejich vědomé součinnosti s tímto subjektem. V nyní projednávané trestní věci však žadatel o licenci, resp. jeho statutární zástupci trestně stíháni nejsou, a to na rozdíl od jiných obdobných trestních věcí projednávaných u soudu. Vzhledem k tomu, že ani obžalovaný J.A. ani obalovaný M.Š. nebyl přímým účastníkem licenčního řízení, logicky nebyl povinen řešit naplnění zákonných podmínek pro udělení licence společnosti XXXXX. Provedené důkazy postrádají relevanci i k případným závěrům o naplnění subjektivní stránky každého z obžalovaných, tj. úmyslném zavinění i uvedení ERÚ v omyl.

98. S trestní odpovědností obžalovaných J.A. a M.Š. úzce souvisí i trestní odpovědnost **obžalovaného J.V.**. Tomuto obžalovanému je kladeno za vinu trestné jednání, kvalifikované jako účastenství **ve formě pomoci** k trestnému činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku, který měli spáchat právě obžalovaní J.A. a M.Š.. I v tomto případě je třeba stručně připomenout, že institut pomoci je podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku úmyslná forma účasti na trestném činu, který spáchá jiný (tzv. hlavní) pachatel. Podle citovaného zákonného ustanovení je pomocníkem ten, kdo umožnil nebo usnadnil jinému spáchání trestného činu, zejména opatřením prostředků, odstraněním překážek, vylákáním poškozeného na místo činu, hlídáním při činu, radou, utvrzování v předsevzetí nebo slibem přispět při trestném činu. Účastenství, tj. včetně pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, je podle platné právní úpravy vybudováno na principu akcesority účastenství, což znamená v obecné rovině závislost trestní odpovědnosti účastníka na trestní odpovědnosti hlavního pachatele. Nezbytným předpokladem účastenství je to, že pachatel hlavního trestného činu se o tento čin alespoň pokusil, event. takový trestný čin připravoval v případě, že příprava konkrétního trestného činu je trestná (viz § 14 odst. 3 věta za středníkem). Čin, na němž se účastník podílí, tj. v nyní projednávané trestní věci obžalovaný J.V., jako pomocník, musí splňovat všechny pojmové náležitosti trestného činu nebo jeho pokusu, event. přípravy, která je také u zvláště závažného zločinu podvodu trestná (viz ustanovení § 209 odst. 6 trestního zákoníku). Subjektivní stránka účastenství předpokládá zavinění ve formě úmyslu, který směřuje k účasti (zde pomoci) na trestném činu. I když se nevyžaduje, aby hlavní pachatel, tj. v konkrétním případě obžalovaný J.A. a M.Š., si byl vědom toho, že je mu pomoc poskytována, musí být v případě účastníka (pomocníka – obžalovaného J.V.) prokázán úmysl směřující k účasti (zde pomoci) na konkrétním úmyslném trestném činu, a to i úmysl nepřímý. Z pohledu této právní úpravy soud nahlížel i na trestní odpovědnost obžalovaného J.V..
99. **Trestné jednání obžalovaného J.V.**, jak je opakovaně shora uvedeno, spočívalo především ve vypracování nepravdivé zprávy o výchozí revizi pro FVE Vranovská Ves. V této zprávě, podle podané obžaloby, J.V. uvedl, že „provedeným měřením a prohlídkou bylo zjištěno, že revidované elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu, ačkoliv ke dni zpracování této revizní zprávy, tj. ke dni 21. 11. 2010 nebyla FVE ve výstavbě elektročásti zcela dokončena tak, aby mohla být provedena výchozí revize v souladu s platnými předpisy i technickými normami“. Na základě provedeného dokazování nalézací soud zjistil, že v době zpracování výchozí revize obžalovaným J.V. s největší pravděpodobností nebyla FVE Vranovská Ves 100% dokončena, jak bylo deklarováno ve všech rozhodujících dokumentech. Minimálně byla v části osazena takovými FV panely, které svými parametry i certifikátem neodpovídaly FV panelům, na jaké byla elektrárna projektována. To však nebylo zaviněno žádným z obžalovaných, dokonce ani žadatelem o licenci, tj. firmou XXXXX, ale s vysokou mírou pravděpodobnosti, hraničící s jistotou, trestným jednáním zástupců firmy XXXXX. Skutková zjištění stran jejich trestního stíhání jsou rovněž rozvedena shora. Ostatně i sám obžalovaný J.V. uvedl, že FV panely v době revize nebyly na elektrárně osazeny ve 100% rozsahu. Obžalovaný se hájil tím, že pro svoji revizi nepotřeboval, aby elektrárna byla FV panely kompletně osazena. V této části skutkového děje spočívalo těžiště dokazování nalézacího soudu. Je nutno přisvědčit obhajobě obžalovaného J.V. o tom, že rozsah revize ve zpracovaných zprávách vymezil pozitivně, tedy tím, že výslovně uvedl, která zařízení revidoval, nikoli negativně, tedy že by uvedl výčet toho, co na elektrárně nerevidoval. Podle názoru soudu by

negativní vymezení postrádalo smysl, jinak dobře strukturované a přehledné revizní zprávy. V dílčích revizních zprávách i ve zprávě o výchozí revizi je jako předmět revize uvedeno: vždy příslušný objekt TS (trafostanice) – rozvody NN (střídače a rozvody DC) a uzemnění FVE Vranovská Ves. Aniž by si nalézací soud osoboval právo řešit odborné otázky z oboru elektroenergetiky, má za to, že obžalovaný předmět revize vymezil jednoznačně, a to jako trafostanici a s ní související rozvody. Trafostanice sama o sobě je v obecné rovině vnímána jako elektrické zařízení, které je součástí přenosové distribuční soustavy. Elektrické zařízení nebo jeho části se skládají z elektrických obvodů, elektrické instalace a elektrických předmětů. Z toho, podle názoru soudu, nelze v nejmenším dovozovat, že by součástí trafostanice byly i FV panely, event. jejich zapojení. Ostatně obžalovaný do předmětu revize FV panely příslušného typu v konkrétním počtu kusů ani neuvedl. I z laického pohledu je zcela zřejmé, že pokud obžalovaný takový údaj do předmětu revize nezahrnul, nemohl kontrolovat jejich fyzické zapojení. Jiná by byla situace, pokud by výslovně obžalovaný do předmětu revize uvedl, jako tomu bylo ostatně v jiných projednávaných trestních věcech, že sám revidoval všechny panely příslušné FVE, což by v konkrétním případě představovalo 85.384 ks FV panelů, a objektivně by bylo zjištěno, že tam tyto panely buď nebyly vůbec nebo byly instalovány pouze v zanedbatelném počtu. Za takové situace, která je senátu nalézacího soudu dobře známa z jiných trestních věcí, by zcela nesporně byly odůvodněny úvahy o trestní odpovědnosti obžalovaného J.V.. V případě stěžejní zprávy o výchozí revizi, kterou obžalovaný zpracoval a která je předmětem obžaloby, je nutno připustit, že se ze strany obžalovaného jednalo o poněkud nešťastné administrativní pochybení. Ze zprávy je zřejmé, že na její úvodní stranu obžalovaný převzal údaje, zřejmě z projektové dokumentace, o počtu FV panelů i celkovém instalovaném výkonu. Důvodně se lze domnívat, že nedomyslel trestněprávní důsledky. Jeho závěr o tom, že revidované zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno provozu je však, dle názoru nalézacího soudu, nezbytně vnímat jako závěr vztahující se k přesně vymezenému předmětu revize, uvedenému v úvodu revizní zprávy. Nalézací soud nepovažuje za logické a důvodné vztahovat takový závěr k FVE jako celku, neboť obžalovaný nikde nevymezil jako předmět revize celou FVE, tedy včetně všech projektovaných panelů.

100. V souladu se základními zásadami trestního řízení a zejména pak v souladu s pravidly fair procesu je třeba vnímat další a neméně podstatnou část obhajoby obžalovaného J.V.. Obžalovaný se hájil tím, že v jeho praxi šlo o prvou revizi FVE, a to přesto, že jako revizní technik působil dlouhodobě. Z tohoto důvodu konzultoval svůj postup na Technické inspekci České republiky, kterou vnímal jako odbornou autoritu pro revizní techniky. V uvedené době totiž neexistovala jednoznačná právní nebo technická norma o tom, že výchozí revizní zprávu lze vydat až za situace, když je FVE osazena všemi panely. Obžalovaný poměrně logicky vysvětlil, že jednotlivé FV panely mají tzv. CE certifikát, nebo-li certifikát o shodě, a proto prakticky není možné, aby byly chybně zapojeny. Zapojení každého z FV panelů lze připodobnit k zapojení každého elektrospotřebiče, který se svojí koncovkou zasouvá do zásuvky s přívodem elektrické energie. Takto připravené zásuvky či zástrčky byly i pro FV panely. Nahlíženo na jednání obžalovaného z pohledu současných technických i legislativních poznatků je zřejmé, že pochybil, a to tím, že neprovedl při revizi důslednou kontrolu všech FV panelů a jejich zapojení. Podle názoru soudu je však otázkou, zda to vůbec bylo fyzicky možné pro jednoho revizního technika, aby zkontroloval zapojení, event. nezapojení celkového počtu 84.384 ks FV panelů. Obžalovaný se hájil odborným názorem Technické inspekce České republiky a ostatně i z předložené výchozí revizní zprávy je zřejmé, že do revize sám FV panely nezahrnul. V této souvislosti považuje nalézací soud rovněž za nezbytné upozornit na další zásadní pochybení či nedůslednost pracovníků ERÚ, u nichž by bylo možné po právu očekávat, že případné nejasnosti či nedostatky v předkládaných dokumentech pro účely licenčního řízení, jako státní úředníci, sami zjistí a nebudou je přehlížet. Je nutno připustit, že odborná stanoviska a právní názory na tuto problematiku, se definitivně ustálila až v posledních letech. Ostatně i sám státní zástupce v podané obžalobě připustil, že se vyvíjely i právní názory na problematiku FVE. Původně bylo z hlediska trestní odpovědnosti rozhodující datum 31. 12. 2010,

jako datum, kdy měla licencovaná FVE, žadající o zvýhodněné výkupní ceny, být rovněž připojena do distribuční sítě v podobě tzv. prvního paralelního připojení. Ostatně FVE Vranovská Ves tuto podmínku v konkrétním datu beze zbytku naplnila. FV panely, ačkoliv byly vyměněny až po vydání licence, v počtu nepřevyšujícím 3%, z důvodu jejich poruchovosti a praskání, byly v zásadě osazeny cca do 9. 12. 2010. Bezprostředně poté bylo první paralelní připojení provedeno. Nelze rovněž přehlédnout, že v této době mělo být licenční řízení v zásadě ještě přerušeno. Pracovníci ERÚ však licenci vydali, v době před uplynutím lhůty přerušeni a bez návrhu žadatele, o licenci a dokonce bez záznamu v licenčním spise, což bylo prokázáno při kontrole tohoto spisu ze strany ERÚ. V důsledku různých probíhajících trestních řízení se v průběhu let ujednotila rozhodovací praxe. Aktuálně je rozhodující stav FVE k datu vypracování revizní zprávy, která je pak podkladem pro licenci. Rovněž nestandardní odborná stanoviska na problematiku revizí FVE jsou zřejmá z odborných vyjádření, zpracovaných pro účely tohoto trestního řízení, event. použitá z jiných trestních spisů. Stanoviska ČVUT Praha i VUT Brno se vzájemně rozcházejí a nalézací soud měl k dispozici i stanoviska dvou soudních znalců. Rovněž tato otázka byla definitivně ujednocena až v roce 2017, kdy Nejvyšší správní soud přijal ono stěžejní rozhodnutí ze dne 30. 3. 2017, sp. zn. 2 As 313/2015, které je citováno shora, včetně dalších rozhodnutí na ně navazujících. Podle názoru nalézacího soudu je však při rozhodování v trestních věcech podstatný právní stav v době, kdy se skutkový děj odehrál, tedy v době, kdy měl kterýkoliv z obžalovaných jednat trestněprávně významným způsobem. Toto pravidlo platí pro trestní normy, jako nepřekročitelná zásada zákazu retroaktivity (tj. zpětnosti) k tíži pachatele. Nalézací soud však má za to, že toto pravidlo je třeba vztáhnout nejen na vlastní trestněprávní předpisy, ale i na doprovodná výkladová stanoviska judikatorního významu. Není zcela v souladu s pravidly fair procesu ani v souladu s pravidlem právní jistoty, pokud bude výklad příslušného právního předpisu pro účely trestního řízení aplikován se zpětnou účinností v neprospěch pachatele. V konkrétním případě to znamená vztáhnout minimálně výkladové stanovisko Nejvyššího správního soudu z roku 2017 na skutkový děj, který se odehrál v roce 2010 a o němž soud rozhoduje v roce 2020. Takový požadavek týkající se právní jistoty a ústavně konformního výkladu pravidel trestního procesu, vystupuje do popředí právě v nyní projednávané trestní věci, kdy soud pochopitelně musí posuzovat otázku toho, zda skutkový děj byl či nebyl v době, kdy se odehrál, v souladu s platným právem. Z provedených důkazů je zřejmé, že nejen osoby na věci zúčastněné, včetně obžalovaného J.V., jako revizního technika, neměly o takovém výkladu nejmenší představu. Jednoznačné výkladové stanovisko k těmto základním otázkám však ve shodě nezaujaly ani odborné instituce, působící jako znalecké ústavy, tj. ČVUT Praha, VUT Brno. Jejich přinejmenším odborná stanoviska se vzájemně odlišovala i v době několik let poté, co se skutkový děj odehrál. I z pohledu těchto skutečností je třeba na trestní odpovědnost obžalovaného J.V. v současné době nahlížet. Pokud by zcela jednoznačné výkladové stanovisko z 30. 3. 2017, přijaté Nejvyšším správním soudem, existovalo v době, kdy obžalovaný revizní zprávy zpracoval, pochopitelně by náhled nalézacího soudu na jeho jednání mohl odůvodňovat závěry o jeho trestní odpovědnosti, neboť by to znamenalo, že obžalovaný takový odborný a právní názor nerespektuje. Vedlo toho však nelze přehlédnout ani skutečnost, že nejen obžalovaný J.V., ale ani další revizní technici, kteří v roce 2010 zpracovávali zprávy o výchozí revizi pro takto rozsáhlé FVE se v průběhu své, zpravidla dlouholeté, praxe revizního technika s takovými stavbami nesešli. Obrovský a velmi dynamický rozmach výstavby FVE nebyl ze strany českého státu legislativně dostatečně připraven natolik, aby pravidla byla jasná a aby spolehlivě vymezovala požadavky na postup revizních techniků, ale ostatně i stavebních úřadů. Nalézací soud opakovaně konstatuje, že jasná pravidla byla do tohoto procesu vnesena primárně až rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, z 30. 3. 2017 sp. zn. 2 As 313/2015, příp. obdobných rozhodnutí např. pod sp. zn. 9 As 256/2015, 7 As 2004/15. Podle názoru nalézacího soudu, s přihlédnutím ke všem těmto rozhodným okolnostem případu, pak nelze obžalovanému J.V., jako řadovému reviznímu techniku, klást k tíži formulační nepřesnosti v revizních zprávách. Tyto nepřesnosti by při důsledném postupu nemohli pracovníci ERÚ přehlédnout a zcela nepochybně by měli být vedeni snahou jakékoliv pochybnosti svým dalším postupem odstranit. V jednání

obžalovaného nalézací soud nespatřuje bezpečně a spolehlivě prokázaný úmysl uvést v omyl stavební úřad nebo ERÚ tím, že vědomě poskytne pomoc údajným hlavním pachatelům, J.A. a M.Š., při jejich, obžalobou tvrzeném, podvodném jednání vůči ERÚ. Ostatně žádný důkaz nesvědčí o tom, že by obžalovaný J.V. tyto dva hlavní pachatele znal, nebo že by se s nimi dokonce na takovém postupu domlouval. Logicky tak nemohl vědět, že snad oni mají sami podvodný úmysl a on sám jim bude vědomě pomáhat. Současně v souvislosti s údajným úmyslem obžalovaného J.V. pomoci těmto obžalovaným, aby uvedli ERÚ v omyl za účelem neoprávněného získání licence pro firmu XXXXX, nelze přehlédnout ani faktickou strukturu vztahů mezi jednotlivými zúčastněnými subjekty. Také tato struktura vztahů svědčí pro závěr soudu o absenci úmyslného zavinění obžalovaného J.V.. Obžalovaný revizní zprávu zpracoval jako OSVČ, a to na základě zakázky od firmy XXXXX a. s. Tato firma zpracovanou revizní zprávu dodala firmě XXXXX, jejímž zákazníkem byla firma XXXXX. Teprve tato firma, jako generální dodavatel, předala kompletní dokumentaci, nepochybně včetně zprávy o výchozí revizi, svému zákazníkovi, tj. firmě XXXXX, která byla skutečným žadatelem o licenci. Zjevně tedy mezi obžalovaným J.V., jako zpracovatelem zprávy o výchozí revizi a finálním uživatelem této zprávy, tj. firmou XXXXX, jako žadatelem o licenci, figurovaly ještě další tři subjekty. Mezi těmito pěti subjekty však nebyly prokázány žádné skutečnosti, které by prokazovaly v odpovídajícím rozsahu úmysl obžalovaného J.V. vědomě zpracovat nepravdivou revizní zprávu proto, aby firma XXXXX získala nezákonně licenci tím, že, jak tvrdí obžaloba, byla uvedena v omyl jednáním J.A. a M.Š., kterým právě J.V. poskytl pomoc. Je třeba připustit, že obžalovaný J.V. měl být obezřetnější, avšak na nejasnosti a formulační nepřesnosti v revizní zprávě měly odpovídajícím způsobem zareagovat pracovníci ERÚ. Jednalo se o státní zaměstnance, u nichž se předpokládá pro výkon takové práce elementární odborná způsobilost. Pro účely trestního řízení nelze formalisticky vycházet z předpokladu jejich vázanosti dokumenty předkládanými žadatelem o licenci. Naopak pro účely trestního řízení je třeba řešit otázku toho, zda byly bez jakýchkoli pochybností prokázány zákonem požadované znaky příslušné skutkové podstaty trestného činu. Ostatně ani příslušná ustanovení správního řádu, na které sám ERÚ při kontrole tohoto licenčního spisu poukázal, nevylučují, aby pracovníci ERÚ v rámci tohoto licenčního řízení, které je správním řízením, přezkoumávali podanou žádost včetně připojené dokumentace, event. se dokonce na místě samém o sporných skutečnostech fyzicky přesvědčili. Nalézací soud si dovoluje podotknout, že FVE Vranovská Ves měla mít instalovaný výkon cca 16 MW a logicky muselo být oprávněným úředním osobám zřejmé, že pokud získá licenci do konce roku 2010, bude v následujících cca 25 letech získávat garantované výkupní ceny, event. zelené bonusy, čímž bude odčerpávat mimořádně vysoké finanční částky v řádu desítek nebo stovek milionů Kč ze státního rozpočtu. Tomu také měla odpovídat jejich důslednost a profesionalita při přezkoumání podané žádosti i veškerých dokumentů předtím, než rozhodnutí o udělení licence vydají. Nelze nekriticky chránit pracovníky ERÚ jen proto, že byli státními úředníky. Spíše naopak, je nezbytné právě od nich vyžadovat zvýšenou míru odbornosti, profesionality a zodpovědnosti.

101. Nalézací soud dospěl rovněž v případě obžalovaného J.V. k závěru, že podmínky jeho trestní odpovědnosti bezpochybností prokázány nebyly. Jestliže totiž nebyly zcela jednoznačně a bez rozumných pochybností, jak vyžaduje trestní zákon, prokázány minimálně znaky objektivní a subjektivní stránky trestného činu podvodu u obžalovaných J.A. a M.Š., jako hlavních pachatelů, nemohl nalézací soud bez důvodných pochybností vyslovit ani výrok o vině obžalovaného J.V., který měl být jejich pomocníkem, a to z důvodů shora rozvedených. V této souvislosti si, nad rámec údajů uvedených v obžalobě, dovoluje nalézací soud podotknout, že trestní řízení je vedeno mj. zásadou obžalovací, a proto se soud mohl zabývat pouze otázkou trestní odpovědnosti obžalovaných J.A., L.B., M.Š. a J.V., na které byla obžaloba podána, nikoliv dalších zde neuvedených osob. Tím soud míní, že neřešil otázku případné trestní odpovědnosti žadatele o licenci, který zřejmě mohl mít motiv k podvodnému vylákání licence a k následnému získávání dotací v podobě zeleného bonusu nebo zvýhodněných garantovaných výkupních cen. Stejně tak

neřešil soud otázku event. trestní odpovědnosti pracovníků ERÚ, jako oprávněných úředních osob, když i u nich se lze domnívat, že se dopustili zásadního pochybení v průběhu licenčního řízení a při vydání rozhodnutí o udělení licence. Tyto úvahy jsou však spíše teoretické.

102. Mimo právní rámec trestní odpovědnosti obžalovaných J.V., J.A. a M.Š. stojí **trestní odpovědnost obžalovaného L.B.** Tomuto obžalovanému je kladeno za vinu spáchání přečinu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti ve smyslu ustanovení § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Již ze samotného názvu skutkové podstaty je zřejmé, že se jedná o delikt nikoliv úmyslný, ale o delikt nedbalostní. Z hlediska zavinění musí být naplněny znaky nedbalosti podle § 16 trestního zákoníku, nikoliv znaky úmyslu podle § 15 trestního zákoníku. Nedbalost je v trestním zákoníku konstruována jako vědomá (§ 16 odst. 1 písm. a/ trestního zákoníku), podle níž pachatel věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nepůsobí, nebo jako nevědomá (§ 16 odst. 1 písm. b/ trestního zákoníku), kdy pachatel nevěděl, že svým jednáním může takové porušení nebo ohrožení způsobit, ač o tom vzhledem ke svým okolnostem a ke svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Skutkovou podstatu trestného činu podle § 330 odst. 1 trestního zákoníku měl obžalovaný L.B. naplnit především tím, že jako úřední osoba při výkonu své pravomoci z nedbalosti zmařil splnění důležitého úkolu a způsobil tím škodu. V konkrétním případě měla být způsobena škoda velkého rozsahu, čímž by byly naplněny znaky kvalifikované skutkové podstaty ve smyslu ustanovení § 330 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Ze skutkové věty je zřejmé, že obžalovaný L.B. se měl tohoto činu dopustit tím, že jednal jako pracovník Stavebního úřadu Šumná a dne 23. 11. 2010 vydal kolaudační souhlasy pro FVE Vranovská Ves I. – III. etapa, když závěrečnou kontrolní prohlídku realizovanou dne 22. 11. 2010 uzavřel s tím, že stavba je provedena podle schválené změny z 3. 11. 2010. Obžalovanému je kladeno za vinu, že před vydáním tohoto rozhodnutí nezjistil, že v předložené dokumentaci jsou rozpory popsané pod body a), b) a c) skutkové věty obžaloby. Jedná se především o rozpory mezi revizními zprávami k jednotlivým trafostanicím TS1 – TS14, které zpracoval J.V. a převzala společnost XXXXX, a to s celkovou revizní zprávou, kterou dne 21. 11. 2010 převzal J.A. za provozovatele (pozn. soudu – J.A. byl zaměstnancem firmy XXXXX, která byla generálním dodavatelem, nikoliv provozovatelem, neboť tím byla společnost XXXXX, která byla investorem) a současně podle skutkové věty obžaloby i v této části měla být revizní zpráva v rozporu s počtem (pozn. soudu zřejmě s počtem FV panelů) uvedeným v technické zprávě ze dne 3. 11. 2010, kterou vypracoval K.Z. ze společnosti XXXXX V další části skutkové věty obžaloby je L.B. kladeno za vinu, že kolaudační souhlasy vydal, ačkoliv byla v rozporu prohlášení o kompletnosti a jakosti, vystavené obžalovaným J.A. dne 15. 11. 2010 a prohlášení zhotovitele k provedenému dílu, vystavené společností XXXXX a. s., respektive 19. 11. 2010 jejím zaměstnancem J.J., v němž společnost prohlásila, že dodávka, montáž a příprava před uvedením do provozu elektroinstalace FVE Vranovská Ves byly provedeny na základě předané projektové dokumentace pro realizaci stavby a dílo je schopné bezpečného provozu, a to vše tedy bylo v rozporu se zápisy ve stavebním deníku společnosti XXXXX za období od 15. do 21. 11. 2010. Vedle toho obžalovaný nezjistil, že je v rozporu výkresová dokumentace skutečného provedení stavby ze dne 3. 11. 2010, vypracovaná K.Z. za společnost XXXXX se skutečným fyzicky realizovaným stavem výstavby FVE, neboť minimálně do 22. 11. 2010 probíhaly dokončovací práce na technologii a v době od 27. 11. do 9. 12. 2010 probíhaly práce spočívající v konstrukci a montáži a zapojování celkem 2.450 kusů FV panelů. Stručnou rekapitulaci této části skutkové věty považoval nalézací soud za nezbytnou pro následný rozbor trestní odpovědnosti obžalovaného L.B..
103. Na úvod je třeba stručně citovat také platnou právní úpravu skutkové podstaty trestného činu, který je obžalovanému L.B. kladen za vinu. Žalovaného trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku se může dopustit pouze ten pachatel, který vykazuje znaky speciálního subjektu (§ 114 odst. 1 trestního zákoníku), tedy má požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení. Není sporu o tom, že obžalovaný L.B. při vydání kolaudačních

souhlasů byl tzv. úřední osobou ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 trestního zákoníku, za kterou se považuje odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy nebo orgánu veřejné moci. Obžalovaný L.B. sám ve své výpovědi, kterou učinil v přípravném řízení, potvrdil, že byl v té době pracovníkem Stavebního úřadu Šumná, a toto postavení obžalovaného je prokazováno i příslušnými rozhodnutími, které sám vydal, v konečném důsledku pak především kolaudačními souhlasy (č. l. 381 a násl., resp. 1974 a násl.). Povinnosti obžalovaného, který vedl závěrečnou fázi stavebního řízení, tedy nařídil a provedl dne 22. 11. 2010 závěrečnou kontrolní prohlídku a dne 23. 11. 2010 vydal kolaudační souhlasy, jsou vymezeny především v zákoně 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, tzv. stavebním zákoně, a to ve znění zákona 227/2009 Sb., účinného v rozhodné době, tj. do 29. 12. 2010. Povinnosti obžalovaného při kontrolní prohlídce před vydáním kolaudačního souhlasu vyplývají z ustanovení § 122 odst. 3 tohoto zákona. Podle citovaného zákonného ustanovení při závěrečné kontrolní prohlídce stavební úřad zejména zkoumá, zda byla stavba provedena v souladu s ohlášením stavebnímu úřadu, podle vydaného stavebního povolení a ověřené projektové dokumentace, a zda jsou dodrženy obecné požadavky na výstavbu, včetně bezbariérového užívání stavby, pokud je právním předpisem vyžadováno. Dále zkoumá, zda skutečné provedení stavby nebo užívání nebude ohrožovat život a veřejné zdraví, život a zdraví zvířat, bezpečnost nebo životní prostředí. Jestliže stavební úřad nezjistí závady bránící bezpečnému užívání nebo rozpor se závaznými stanovisky podle § 122 odst. 1 téhož zákona, vydá do 15. dne provedení závěrečné kontroly prohlídky kolaudační souhlas, který je dokladem o povoleném účelu užívání stavby. Kolaudační řízení není správním řízením. Podle § 122 odst. 1 alinea třetí téhož zákona pro vydání kolaudačního souhlasu stavebník opatří závazná stanoviska dotčených orgánů k užívání stavby vyžadované zvláštními předpisy. Těmito předpisy se míní, jak je uvedeno ve vysvětlivkách např. tzv. vodní zákon, zákon o ochraně přírody, zákon o ochraně ovzduší, zákon o ochraně zemědělského půdního fondu, lesní zákon, zákon o státní památkové péči, horní zákon, lázeňský zákon a další příslušné předpisy se stavbou související.

104. Z obsahu přílohového spisu Stavebního úřadu Šumná, který byl u hlavního líčení proveden jako listinný důkaz, je patrné, že obžalovaný při svém rozhodování o udělení kolaudačních souhlasů měl k dispozici veškeré potřebné listiny vyžadované stavebním zákonem. Jednotlivé listinné důkazy, související jednak s úvodem stavebního řízení, ale také s vydáním kolaudačních souhlasů, jsou rozebrány shora v odůvodnění tohoto rozsudku. Nálezací soud se při svých závěrech ztotožnil s argumenty obžalovaného o tom, že L.B. si vyžádal a měl k dispozici všechny podklady vyžadované stavebním zákonem proto, aby mohl kolaudační souhlasy vydat. V této části nelze v jeho jednání spatřovat jakoukoliv nedbalost, spočívající např. v tom, že by kolaudační souhlasy vydal na podkladě neúplné dokumentace. Podle názoru soudu však obžalovaný L.B., ostatně jako obžalovaní M.Š. a J.A., sám nebyl oprávněn přezkoumávat odbornou správnost zprávy o výchozí revizi, která mu byla předložena, a která logicky, z pohledu zákonných podmínek, byla základním dokumentem osvědčujícím bezpečnost FVE. Obžalovanému nelze vytýkat, že vycházel ze závěru této revizní zprávy o tom, že revidované zařízení je schopno bezpečného provozu, tedy že vycházel z presumpce správnosti dokumentu vydaného certifikovaným revizním technikem a závěry dokumentu plně akceptoval. Nálezací soud v konečném důsledku neshledává ani nedbalostní pochybení obžalovaného, který na podkladě této revizní zprávy učinil zjištění, že kolaudované zařízení je schopno bezpečného provozu, jak mu ukládá ustanovení § 122 odst. 3 stavebního zákona. Závěrečná kontrolní prohlídka se sice konala na samotné stavbě, ale jak bylo zjištěno z důkazů provedených u hlavního líčení, na pohled nebyly patrné žádné známky toho, že by snad FVE nebyla kompletně dokončena. Podle názoru nálezacího soudu nelze obžalovanému klást k tíži ani to, že snad drobné nedostatky neodhalil, když vizuálně elektrárna byla dokončena. Ostatně po právu nelze ani od stavebního úřadu vyžadovat, aby při tomto mimořádném rozsahu FVE (počet cca 85.000 FV panelů s instalovaným výkonem 16MW) elektrárnu detailně fyzicky přezkoumával a jednotlivé panely přepočítával. Ze skutkové věty obžaloby v části 4a) navíc není zřejmé, jaký číselný rozpor o počtu FV panelů měl obžalovaný L.B. v jednotlivých dokumentech zde uvedených zjistit,

a zejména zda se jednalo o rozpor zásadní, který měl nějaké konkrétní negativní a především protiprávní důsledky. V této souvislosti si nalézací soud dovoluje podotknout, že u hlavního líčení nebyl proveden a ostatně ani ze strany obžaloby navržen, žádný objektivní relevantní důkaz o faktickém počtu FV panelů instalovaných na této FVE dne 22. 11. 2010. V této souvislosti nezbyvá, než v souladu se zásadou „in dubio pro reo“ provedené důkazy hodnotit ve prospěch obžalovaných a vycházet z presumpce toho, že FVE byla ke dni revize, resp. ke dni vydání kolaudačních souhlasů dokončena. To ostatně koreluje i se zápisy ve stavebním deníku, z nichž je patrné, že poměrně zanedbatelné množství (necelá 3 % FV panelů) byla po vydání kolaudačního souhlasu nikoliv nově instalována, ale vyměněna za původní vadné panely. To ostatně prokazují i svědkové, kteří se na výměně panelů na počátku prosince 2010 podíleli. S obhajobou lze souhlasit i v tom, že při takto rozsáhlé stavbě, kdy byly vedeny i mimořádně obsáhlé stavební deníky, jak generálního dodavatele, tj. firmy XXXXX tak jejího hlavního dodavatele firmy XXXXX a dalších subdodavatelů této firmy, nelze po právu od obžalovaného L.B. vyžadovat, aby detailně stavební deníky zkoumal. Obžalovaný podle názoru soudu nebyl povinen kontrolovat zápisy ve stavebním deníku firmy XXXXX, která navíc nebyla generálním dodavatelem pro firmu XXXXX, neboť tím byla firma XXXXX. Není tedy zřejmé, proč by měl obžalovaný vycházet právě a pouze ze stavebního deníku společnosti XXXXX. Nalézací soud se neztotožňuje s obžalobou ani v té části, která se týká bodu 4b) skutkové věty. Obžalovanému je kladeno za vinu, že nezohlednil rozpory mezi prohlášením o kompletnosti a jakosti ze dne 15. 11. 2010, které vydal obžalovaný J.A. a prohlášením zhotovitele ze dne 19. 11. 2010, vystaveném J.J. za firmu XXXXX a. s. se zápisy ve stavebním deníku firmy XXXXX za období od 15. do 21. 11. 2010. Podle názoru nalézacího soudu žádné z těchto dvou prohlášení nemělo a nemohlo mít zásadní vliv na posouzení podmínek vydání kolaudačních souhlasů. Prohlášení zhotovitele, tj. firmy XXXXX a. s. je prohlášením jednoho ze subdodavatelů, firmy XXXXX, která sice byla hlavním, nikoliv však jediným dodavatelem generálního zhotovitele stavby, tj. firmy XXXXX. Není zřejmé, proč by měl obžalovaný porovnávat stavební deník právě jednoho z dodavatelů, tj. firmy XXXXX s tímto prohlášením a v čem měl, resp. mohl zjistit nesrovnalosti a jaké v konečném důsledku tyto nesrovnalosti měly mít vliv na kolaudační souhlas. Stejný argument ostatně platí i pro prohlášení J.A. z firmy XXXXX, přičemž důvody o bezvýznamnosti tohoto dokumentu rozebral nalézací soud již shora. V souvislosti s trestní odpovědností obžalovaného L.B. není, podle názoru nalézacího soudu, ze skutkové věty obžaloby rovněž zřejmé, v čem měly být údaje zde uvedené v rozporu se záznamy ve stavebním deníku jednoho ze subdodavatelů, tj. firmy XXXXX. K části skutkové věty popsané pod bodem 4c) lze konstatovat, že z provedeného dokazování je zřejmé, že FVE Vranovská Ves, jak nalézací soud uvedl opakovaně shora, se ke dni provedení kontrolní prohlídky nezpochybitelně jevila jako plně obsazená FV panely, když navíc o takovém stavu svědčily i dokumenty, které byly pro účely kolaudačního řízení obžalovanému L.B. předloženy. Pak nelze obžalovanému klást za vinu, že „po dni kontrolní prohlídky, resp. po dni vydání kolaudačního souhlasu dne 23. 11. 2010 pokračovaly stavební práce na této FVE, spočívající v dokončování technologie a zejména v montáži konstrukcí a FV panelů v počtu 2.450 kusů těchto panelů“. Ze stavebních deníků, výpovědí svědků i případné účetní dokumentace je zcela zřetelné to, co nalézací soud opakovaně uvedl, tedy že se jednalo o výměnu panelů již instalovaných, nikoliv o instalaci panelů nových. Tento argument, který svědčí rovněž ve prospěch obžalovaného L.B., nebyl provedenými důkazy nikterak zvrácen. Nalézací soud proto i v případě obžalovaného L.B. dospěl k závěru o tom, že nebylo prokázáno naplnění přinejmenším znaků objektivní i subjektivní stránky žalovaného trestného činu maření úkolu úřední osoby z nedbalosti podle § 330 trestního zákoníku. Ostatně již úvodní skutková zjištění zachycená ve sdělení obvinění ve smyslu ustanovení § 160 odst. 1 trestního zákoníku (č. l. 36 a násl.) svědčí o tom, že L.B. jednal sice jako pracovník stavebního úřadu, avšak sám byl minimálně částečně uveden v omyl. Důkazy provedenými u hlavního líčení nebyly prokázány relevantní skutečnosti, na jejichž podkladě by mohl nalézací soud vyslovit výrok o vině. Lze shrnout, že obžalovaný neměl prakticky jiné zákonné východisko, než předložené dokumenty, včetně zprávy o výchozí revizi akceptovat a

kolaudační souhlas vydat, zejména pak za situace, když vizuálně na místě ověřil, že elektrárna v mimořádném rozsahu cca 85.000 kusů FV panelů skutečně stojí.

105. Souhrnně, v případě každého z obžalovaných, nebylo prokázáno jeho vědění o tom, že by společnost XXXXX žádala ERÚ o licenci a zejména, že by žádala a čerpala zvýhodněné výkupní ceny, dotované ze státního rozpočtu. Lakonicky řečeno, ani jeden z obžalovaných se nikterak nepodílel na tom, že společnost XXXXX získala neoprávněně licenci tím, že uvedla ERÚ v omyl a na základě toho následně čerpala zvýhodněné výkupní ceny. V kontextu s jinými trestními věcmi projednávanými u zdejšího soudu, které se týkaly FVE, se skutečně, jak uvádí obžaloba ve svém úvodu, jedná o případ typově odlišný. Kompletně byla elektrárna dokončena nejpozději ke dni 10. 12. 2010 (str. 10 a 11 obžaloby). A v případě každého z obžalovaných dospěl nalézací soud ke shodnému závěru o tom, že jsou dány podmínky pro vyslovení zprošťujícího výroku ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu, neboť skutek se sice dílem stal, avšak není trestným činem právě pro absenci znaků objektivní i subjektivní stránky.

Výrok o náhradě škody

106. Před zahájením dokazování u hlavního líčení se včas a řádně připojili se svými nároky na náhradu škody poškození, a to společnost OTE a.s., E.ON Distribuce a.s. a Česká republika – Ministerstvo průmyslu a obchodu, zastoupená Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Vzhledem k tomu, že žádný z obžalovaných nebyl ani dílem uznán vinným ze spáchání trestného jednání, které mu bylo v obžalobě kladeno za vinu, pak soud o takto uplatněných nárocích na náhradu škody rozhodl v souladu s platnou právní úpravou. Obligatorně podle § 229 odst. 3 trestního soud odkázal každého z poškozených s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občansko-právních, neboť v případě zprošťujícího výroku platná právní úprava jiné rozhodnutí neumožňuje.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 17. září 2020

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Štorková